

ΕΝΩ Η ΛΕΥΚΩΣΙΑ ΑΝΑΜΕΝΕΙ ΕΓΓΡΑΦΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΗΕ ΚΑΙ ΤΑ ΤΡΙΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΚΟΥΤΕΡΕΣ

ΑΝΟΙΓΟΥΝ ΦΑΛΙΕΣ ΣΕ ΑΙΓΑΙΟ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟ

- Με την τουρκική θεσμοθέτηση της Γαλάζιας Πατρίδας και της αναθεωρητικής πολιτικής
- Χάρτες δείχνουν τα νησιά κάτω από την κυριαρχία της Άγκυρας και πολυτεμαχισμό της κυπριακής ΑΟΖ

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

ΣΤΟ €1,3 ΔΙΣ ΤΑ ΕΣΟΔΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ ΤΟ 2025

ΤΖΟΓΑΡΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ

Στην καθημερινότητα των εφήβων εισχωρεί όλο και περισσότερο το στοίχημα

ΣΕΛΙΔΕΣ 22-23

ΑΡΘΡΟ

Η Αρπαγή του Αιγαίου

ΣΕΛΙΔΑ 32

ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ 66

ΣΑΒΒΑΣ ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ

Τα εκλογικά υποπροϊόντα του διεφθαρμένου κυπριακού κομματικού-πολιτικού συστήματος

ΣΕΛΙΔΑ 7

ΧΡΗΣΤΟΣ ΙΑΚΩΒΟΥ

Γιατί ΔΕΝ μπορεί να υπάρξει δίκαιη λύση

ΣΕΛΙΔΑ 3

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΛΟΚΑΣΙΔΗΣ

Φωτογραφία σε σκοταδιστικό φόντο

ΣΕΛΙΔΑ 27

ΖΗΤΟΥΝ ΕΘ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Στο σκοτάδι τα κόμματα για το σχέδιο λύσης του Κυπριακού

ΣΕΛΙΔΕΣ 10-11

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΟΚΛΗΣΗ
Ο Χότζας σπάζει τα νεύρα των κατοίκων της Λευκωσίας

ΣΕΛΙΔΕΣ 2-3

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ ΣΤΗ «Σ»
«Η Κυβέρνηση δεν τολμά να συγκρουστεί με τα συμφέροντα»

ΣΕΛΙΔΕΣ 16-17

ΑΚΕΛ ΚΑΙ ΕΛΑΜ ΣΤΑ ΑΚΡΑ
«Σφάχτηκαν» με σφυριά και δρεπάνια Χαμπουλλάς - Λουκαΐδης

ΣΕΛΙΔΑ 18

ΘΕΣΗ 66

Το χάρισμα του Προέδρου...

Πρόεδρος Χριστοδουλίδης έχει ένα καταπληκτικό χάρισμα. Να λέει ότι θέλει ν' ακούσει ο συννομιλητής του ή

το ακροατήριο, αναλόγως της περιπτώσεως. Αυτό έπραξε την περασμένη Πέμπτη ενώπιον της Βουλής των Ελλήνων. Μίλησε για απελευθέρωση και για τους ασυμβίβαστους ήρωες του 1821 και του 1955. Όμως, λίγες ώρες προηγουμένως, μας πληροφόρησε ότι υπάρχει παράθυρο ευκαιρίας ακόμη και για σχέδιο λύσης ως το τέλος του έτους. Μια λύση που δεν είναι άλλη από τη χαλαρή διχοτομική ομοσπονδία. Τουρκικής, δηλαδή, προελεύσεως...

Συνέχεια στη σελίδα 2

ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΑ Η ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΑΠΑΤΗ του ψευδοκράτους

Αγγελίες σπουδών, υποσχέσεις και υποτροφίες, η βιτρίνα μιας καλοστημένης κομπίνας

ΣΕΛΙΔΕΣ 4-5

INOVASYON VE BİLİŞİM TEKNOLOJİLERİ MERKEZİ

ΘΕΣΗ

Τις προάλλες, ο Πρόεδρος επανέλαβε ότι δεν υπάρχει σχέδιο Β'. Τότε, γιατί εξελέγη Πρόεδρος; Για να πάρει τη σκυτάλη από τους προκατόχους του επί μίας αποτυχημένης πολιτικής, που τον έφερε στο σημείο να εκλιπαρεί για την προηγούμενη τουρκική και δικτομική διάλυση μέσω της ομοσπονδίας προκειμένου ν' αποφύγει τη γυμνή δικτομική των δύο κρατών; Ως ιστορικός που είναι, δεν γνωρίζει τι είναι η ομοσπονδία; Οι δηλαδή την καθόρισε από το 1956 ο Νικιάτ Ερίμ ως μορφή δικτομίας; Και ότι η Τουρκία εισέβαλε στην Κύπρο για να επιτύχει τον διοικητικό, γεωγραφικό και πληθυσμιακό διαχωρισμό στο πλαίσιο μιας ομοσπονδίας;

Ενώ αναμένει σχέδιο -μάλλον εννοούσε έγγραφο- από την κ. Ολγκίν, για να προχωρήσει η διαδικασία για μια διευθέτηση χαλαρής ομοσπονδίας, αναφέρεται, ταυτοχρόνως, σε απελευθέρωση και αποϊνέφρο του έθνους. Με μια διαφορά: Οι ήρωες είναι τέτοιοι, επειδή δεν συμβιβάστηκαν με λύσεις δικτομικές, όπως είναι η ομοσπονδία. Διότι, εάν συμβιβάζονταν, δεν θα ήταν ήρωες και δεν θα υπήρχαν το ελληνικό και το κυπριακό κράτος. Με τους «σώφρονες» συμβιβασμούς της ευέλικτης πολιτικής του ίδιου και των προκατόχων

του καταλήξαμε σε παραλλαγές της δικτομίας.

Επισημάνει και κάτι άλλο ο Πρόεδρος μιλώντας στη Βουλή των Ελλήνων: Θα εφαρμοστεί στο πλαίσιο της λύσης το κεκτημένο σε ολόκληρη την Κύπρο. Συμφωνούμε, αλλά εγείρεται το εξής ερώτημα: Πώς θα εφαρμοστεί όταν δια των συγκλίσεων, που ο ίδιος δέχθηκε, απαγορεύεται το δικαίωμα ψήφου στο τουρκοκυπριακό συνιστώσα κράτος, σε όσους εκ των Ελλήνων της Κύπρου θέλουν να επιστρέψουν επί τη βάση ποσοτώσεων; Γιατί απαγορεύεται; Διότι, με τη λύση που συζητά, ο βορράς πρέπει να είναι εσοεί τουρκικός. Αρα, ο βορράς θα είναι για μας, στο πλαίσιο του κεκτημένου, κάτι όπως το Βέλγιο και τη Γερμανία. Θα έχουμε δηλαδή τα δικαιώματα ελευθερίας εγκατάστασης, διακίνησης κ.λπ., αλλά όχι ψήφου! Δεν θα είναι πια πατρίδα μας.

Συνεπώς, κ. Πρόεδρε, έχετε το χάρισμα να χαϊδεύετε τ' αφιά του κόσμου. Και να επιδιώκετε το επικοινωνιακό κέρδος. Δικαίωμά σας. Εκείνο που δεν δικαιούστε, ηθικά και άλλως πως, είναι να επωφεληθείτε της παραπλάνης που δημιουργείτε στον λαό μετατρέποντάς την σε αποδοχή και ψήφο για μια συγκαλυμμένη δικτομική λύση. Και σε μια κολυμβήθρα καθαρής των δικών σας ιστορικών και πολιτικών αμαρτιών

Ο Χότζας σπάζει τα νεύρα των κατοίκων της Λευκωσίας

Κάτοικοι κοντά στην Πράσινη Γραμμή διαμαρτύρονται για αισθητά αυξημένη ένταση από το τέμενος Σελιμιγιέ, με τον Αντιδήμαρχο Λευκωσίας Χρυσάνθο Φάκα να κάνει λόγο για πολιτική πρόκληση

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Έτος 46ο - 1η Έκδοση 3 Φεβρουαρίου 1976

Εκδόστης και Συνιδρυτής: Κώστας Ν. Χατζηκωστής

Διατελέσας Διευθύνων Σύμβουλος: Άντης Χατζηκωστής (2002-2010)

Διευθυντής Εκδοτικού Οίκου Δίας: Χρυσάνθος Τσουρούλλης

Βοηθός Αρχισυντάκτης: Ανδρέας Κόκκινος

Advertising Specialist: Καρολίνα Νεοκλέους

Λειτουργός Εμπορικού: Ελισάβετ Ηρακλέους

Brand Manager: Σωτήρης Κυριάκου

Δημιουργικό: Χάρης Κατσιάμης

Ιδιοκτησία: Εκδοτικός Οίκος Δίας Δημοσία Λτδ

Κεντρικό Τηλέφωνο Επικοινωνίας: 22580580,

Φαξ: 22580518

Εμπορικό Τμήμα: 22580513, 22580491, 22580487, Φαξ: 22580455

Ιστοσελίδα: www.simerini.com

Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο: sintaxi@simerini.com

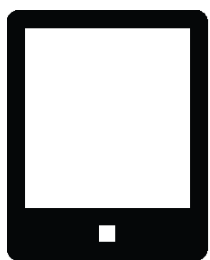
Λεωφόρος Άντη Χατζηκωστή 31 και Αρχαγγέλου Γωνία, 2059 Στρόβολος, Λευκωσία.

Εκτύπωση: MILKRO DIGITAL CYPRUS LTD

Διανομή: Kronos Public Ltd

Copyright © Εκδοτικός Οίκος Δίας Δημοσία Λτδ

Απαγορεύεται αυστηρώς η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική ή κατά προτίμηση ή κατά διασκευή απόδοση του περιεχομένου (κειμένου ή φωτογραφίας) με οποιονδήποτε τρόπο, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφηση ή άλλο, χωρίς τη γραπτή έγκριση ή άδεια του εκδότη Εκδοτικός Οίκος Δίας Δημοσία Λτδ.

PDF EDITION

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΗ «Σ» ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ SMARTPHONES ΚΑΙ TABLETS

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ

Για έγκυρη και αξιόπιστη ενημέρωση στο www.simerini.com.cy

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΝΕΟΦΥΤΟΥ

Έντιμες αντιδράσεις και αυξανόμενα παράπονα εκφράζουν το τελευταίο διάστημα κάτοικοι της παλιάς Λευκωσίας, ιδιαίτερα στις περιοχές που γειτνιάζουν με την Πράσινη Γραμμή, σχετικά με την αυξημένη ένταση από το κάλεσμα του Χότζα από τα κατεχόμενα.

Σύμφωνα με κατοίκους της εντός των τειχών πόλης, ο ήχος ακούγεται πλέον αισθητά πιο δυνατά σε σχέση με προηγούμενα χρόνια, ιδιαίτερα κατά τις πρώτες πρωινές ώρες αλλά και κατά τη διάρκεια της ημέρας, προκαλώντας ενόχληση στην καθημερινότητά τους.

Μιλώντας στη «Σημερινή», ο Αντιδήμαρχος Λευκωσίας Χρυσάνθος Φάκας ανέφερε ότι το φαινόμενο δεν είναι νέο, ωστόσο το τελευταίο διάστημα παρουσιάζεται σημαντική αύξηση τόσο στην ένταση όσο και στη συχνότητα του καλέσματος.

Όπως εξήγησε, μετά την αναπαλαίωση που πραγματοποιήθηκε στον καθεδρικό ναό της Αγίας Σοφίας στα κατεχόμενα, ο οποίος σήμερα λειτουργεί ως τέμενος Σελιμιγιέ, τοποθετήθηκαν νέα μεγάφωνα, τα οποία, σύμφωνα

«Το τελευταίο διάστημα παρουσιάζεται σημαντική αύξηση τόσο στην ένταση όσο και στη συχνότητα του καλέσματος»

με τον ίδιο, είναι στραμμένα προς τις ελεύθερες περιοχές.

Ο κ. Φάκας υποστήριξε πως η αλλαγή αυτή παρατηρήθηκε μετά την ανάληψη της Προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης από την Κυπριακή Δημοκρατία, σημειώνοντας ότι πλέον το κάλεσμα ακούγεται πολύ συχνότερα απ' ό,τι στο παρελθόν.

Κατά τον ίδιο, ενώ παλαιότερα το κάλεσμα γινόταν μία φορά την ημέρα, σήμερα πραγματοποιείται πέντε με έξι φορές, με αισθητά μεγαλύτερη ένταση.

Τριπλασιασμός της έντασης

Ο Αντιδήμαρχος Λευκωσίας εκτιμά ότι πρόκειται για εσοκεμμένη ενέργεια και πολιτική πρόκληση προς τις ελεύθερες περιοχές.

Όπως ανέφερε στη «Σημερινή», παρατηρείται περίπου τριπλασιασμός της έντασης του ήχου, ενώ τα μεγάφωνα είναι στραμμένα προς την ελεύθερη Λευκωσία, κάτι που -όπως θεωρεί- δεν μπορεί να θεωρηθεί τυχαίο.

Παράλληλα, συνέδεσε το θέμα με την αυξημένη παρουσία ξένων επισκεπτών και αποστολών στην Κύπρο, εκφράζοντας την άποψη ότι επικεχειρείται η αποστολή πολιτικών μηνυμάτων μέσω της συγκεκριμένης πρακτικής.

Ο ίδιος εξέφρασε και την ανησυχία του για το γεγονός ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν διαθέτει ουσιαστική

δυνατότητα παρέμβασης στο συγκεκριμένο θέμα, σημειώνοντας ότι πρόκειται για ζήτημα που θα πρέπει να εξεταστεί από το κράτος.

Δημιουργείται λανθασμένη εικόνα για τη χώρα

Ο κ. Φάκας συνέδεσε το θέμα με άλλες ενέργειες που, όπως είπε, παρατηρούνται κατά μήκος της Πράσινης Γραμμής τα τελευταία χρόνια, κάνοντας λόγο για μια γενικότερη εικόνα προκλήσεων.

Μάλιστα, εξέφρασε την άποψη ότι η κατάσταση δημιουργεί λανθασμένες εντυπώσεις προς τους ξένους επισκέπτες της πρωτεύουσας, δίνοντας –κατά την εκτίμησή του– την εικόνα ισλαμικού κράτους.

Την ίδια ώρα, υπενθύμισε ότι επί αιώνες υπήρχε ειρηνική συνύπαρξη μεταξύ διαφορετικών θρησκευτικών κοινοτήτων στην πόλη, χωρίς να παρατηρούνται ανταγωνισμοί ή προσπάθειες επιβολής μέσω της έντασης των μεγαφώνων.

Σύμφωνα με τον Αντιδήμαρχο, οι εκκλησίες στα κατεχόμενα έχουν εδώ και χρόνια αφαιρέσει τα μεγάφωνα που χρησιμοποιούνταν παλαιότερα,

ακριβώς για να αποφευχθούν ανάλογες καταστάσεις.

Ο κ. Φάκας εκτιμά ότι η σημερινή κατάσταση ενδεχομένως ν' αποτελεί μια προσπάθεια «δοκιμής αντιδράσεων» από πλευράς κατοχικού καθεστώτος.

Η ιστορία της Αγίας Σοφίας και του τέμενους Σελιμιγιέ

Ο καθεδρικός ναός της Αγίας Σοφίας, που βρίσκεται σήμερα στο κατεχόμενο τμήμα της εντός των τειχών

«Η Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν διαθέτει ουσιαστική δυνατότητα παρέμβασης στο συγκεκριμένο θέμα»

Λευκωσίας και λειτουργεί ως τέμενος Σελιμιγιέ, αποτελεί το σημαντικότερο γοιθικό μνημείο της Κύπρου και μian από τις επιβλητικότερες μεσαιωνικές εκκλησίες της Ανατολικής Μεσογείου.

Με εσωτερικές διαστάσεις 66 μέτρων μήκους και 21 μέτρων πλάτους, θεωρείται η μεγαλύτερη και αρχαιότερη γοιθική εκκλησία του νησιού, ενώ εκτιμάται ότι οικοδομήθηκε πάνω στα θεμέλια παλαιότερου βυζαντινού ναού.

Η αρχιτεκτονική του ακολουθεί τον αυθεντικό γοιθικό ρυθμό, επηρεασμένο έντονα από τους μεγάλους καθεδρικούς ναούς της Γαλλίας και ιδιαίτερα από την Παναγία των Παρισίων.

Η ανέγερσή του ξεκίνησε στις αρχές της Φραγκοκρατίας, πιθανότατα γύρω στο 1209, ωστόσο χρειάστηκαν περίπου 150 χρόνια για να προχωρήσει το μεγαλύτερο μέρος των εργασιών, χωρίς ποτέ το έργο να ολοκληρωθεί πλήρως.

Ο ναός υπήρξε για αιώνες το σημαντικότερο θρησκευτικό κέντρο των Φράγκων στην Κύπρο. Εκεί πραγματοποιούνταν οι στέψεις και οι ταφές των βασιλέων της δυναστείας των Λουζινιάν, ενώ διέθετε πέντε παρεκκλήσια και πλούσιο εσωτερικό διάκοσμο.

Από καθεδρικός ναός σε μουσουλμανικό τέμενος

Με την κατάληψη της Λευκωσίας από τους Οθωμανούς το 1570, η Αγία Σοφία μετατράπηκε σε μουσουλμανικό τέμενος.

Στο δυτικό τμήμα προστέθηκαν δύο μιναρέδες, ενώ καταστράφηκαν σημαντικά στοιχεία της χριστιανικής διακόσμησης, όπως οι τοιχογραφίες, τα αγάλματα, οι υαλογραφίες και τα ταφικά μνημεία βασιλέων και πριγκίπων της δυναστείας των Λουζινιάν.

Το τέμενος αποτέλεσε το σημαντικότερο μουσουλμανικό κέντρο λατρείας της Λευκωσίας και γύρω από αυτό αναπτύχθηκε σημαντικό μέρος της οθωμανικής αριστοκρατίας της πόλης.

Τον Αύγουστο του 1954 μετονομάστηκε επίσημα σε τέμενος Σελιμιγιέ, προς τιμήν του Σουλτάνου Σελίμ Β', επί της βασιλείας του οποίου οι Οθωμανοί κατέλαβαν την Κύπρο.

Μετά την τουρκική εισβολή του 1974, το ιστορικό μνημείο παραμένει υπό τουρκική κατοχή και συνεχίζει να δεσπόζει στον ορίζοντα της παλιάς Λευκωσίας ως ένα από τα πιο χαρακτηριστικά οικοδομήματα της ημικατεχόμενης πρωτεύουσας.

ΑΠΟΨΗ **ΧΡΗΣΤΟΣ ΙΑΚΩΒΟΥ**

Γιατί ΔΕΝ μπορεί να υπάρξει δίκαιη λύση

Ουδείς πλέον αμφιβάλλει σήμερα ότι το Κυπριακό απέχει πολύ από το να ευρίσκεται πλησίον των στόχων και των παραστάσεων της λύσεως όπως η ελληνική πλευρά τούς διαμόρφωσε αμέσως μετά την εισβολή. Ελάχιστοι, όμως, αμφιβάλλουν ότι οι προσπάθειες επιλύσεως του προβλήματος διολισθαίνουν βαθμιαίως και σταθερώς προς τις τουρκικές θέσεις.

Οι διεθνείς πιέσεις που δέχεται η τουρκική πλευρά είναι οριοθετημένες, γεγονός που της επιτρέπει να θέτει μαζιμαλιστικές απαιτήσεις χωρίς οσοδήποτε κόστος. Αν αρχίσουν συνομιλίες, η Τουρκία σίγουρα θα παρουσιάσει επικοινωνιακά την έναρξη των συνομιλιών ως την εσχάτη υποχώρηση και θα απαιτεί ότι απ' εδώ και πέρα θα πρέπει η ελληνική πλευρά ν' αποδείξει πως θέλει λύση. Στις 52 σχεδόν έτη που έχουν περάσει από την εισβολή, η ελληνική πλευρά έχει εξαντλήσει όλα τα περιθώρια υποχωρήσεων. Αυτή τη στιγμή βρίσκεται σε αδιέξοδο με την πλάτη στον τοίχο. Από τη μια θα πρέπει να δείξει τη μεγίστη ευελιξία, προκειμένου να μη δώσει προσχήματα στον διεθνή παράγοντα για να επαναλάβει την πρακτική του 2004, που της καταλόγισε την ευθύνη για την απόρριψη του σχεδίου λύσης του ΟΗΕ. Στην κατάσταση που έχει περιέλθει σταδιακά η ελληνική πλευρά, είναι πλέον διάχυτος ο φόβος ότι ένα νέο δημοψήφισμα εάν απορριφθεί δημοκρατικά από τον λαό θ' ανατρέψει στρατηγικούς στόχους που αφορούν οποιουδήποτε άλλους εκτός από τους Έλληνες της Κύπρου, οι οποίοι θα κληθούν εκ νέου να πληρώσουν το κόστος της «απορρίψης» της λύσεως. Από την άλλη δεν μπορεί να κάνει βήμα πίσω, γιατί εάν καθ' οιονδήποτε τρόπο αναγνωρίσει στο ψευδοκράτος δικαίωμα κυριαρχίας, όπως αποκάλυπτε επιδόκει η τουρκική πλευρά στις συνομιλίες, το Κυπριακό θα πάψει να έχει νόημα ως πρόβλημα.

Από τη στιγμή που θ' αποκτήσουν δικαίωμα κυριαρχίας, κανείς δεν θα μπορεί πλέον να πιέσει τους Τούρκους σ' ένα πλαίσιο πολιτικής συνυπάρξεως με τους Έλληνες. Τον στρατηγικό αυτό εγκλωβισμό, στον οποίο έχει περιέλθει η ελληνική πλευρά, γνωρίζει πολύ καλά ο διεθνής παράγοντας και ιδιαίτερα οι Βρετανοί. Σε αυτό το πλαίσιο ερμηνεύεται και η διαλεκτική της αρνητικότητας που ανέπτυξαν και συνεχίζουν να αναπτύσσουν οι ξένοι διαμεσολαβητές. Προσπαθούν να δημιουργήσουν μία υποκειμενική πραγματικότητα, έχοντας την απαίτηση από την ελληνική πλευρά να βλέπει το πρόβλημα και συνεπώς τη λύση του μέσα από τη δική τους οπτική. Ετσι προσπαθούν να δημιουργήσουν παραστάσεις λύσεως μέσω της διαλεκτικής της αρνητικότητας, κραδαινόντας από τη μια την απειλή της τελευταίας ευκαιρίας και από την άλλη την

απειλή της νομιμοποίησης της διχοτομώσεως. Εις αμφοτέρες τις περιπτώσεις η τελεολογία, η οποία κατασκευάζεται και προσφέρεται ως διεξόδος, είναι τραγική. Στην ουσία ποια επιλογή προδιαγράφεται για την ελληνική πλευρά; Αποδεχθείτε όσο το ταχύτερον μία ολιγότερο επιδωμένη λύση. Με άλλα λόγια, οι Έλληνες δεν έχουν πολλά περιθώρια ελιγμών, και αυτό οφείλεται στα αδιέξοδα στρατηγικής, άρα οι προσπάθειές τους, τελεολογικά, θα πρέπει να κατευθύνονται σύμφωνα με την πορεία που χάραξαν οι ξένοι διαπραγματευτές. Η διαπίστωση αυτής της πραγματικότητας σε επίπεδο μιας πολιτικής αναλύσεως είναι δυσάρεστο γεγονός. Το να γίνεται όμως πρακτική της πολιτικής ηγεσίας είναι συνάμα τραγικό.

Μετά το 1974, η στρατηγική Αθηνών και Λευκωσίας έχει εναποθέσει τις ελπίδες επιλύσεως του προβλήματος, σχεδόν αποκλειστικά, στην ψευδαίσθηση πως τόσο ο εμπλεκόμενος αμερικανοβρετανικός παράγοντας όσο και ο ΟΗΕ θα ερμηνεύσουν το Διεθνές Δίκαιο όχι με κριτήριο τις γεωπολιτικές σκοπιμότητες αλλά στη λογική ανικεμιστικής αρχών «διεθνούς νομιμότητας». Με αυτόν τον τρόπο, αντί του Διεθνούς Δίκαιου να ενισχύει την ελληνική πλευρά, οι λανθασμένες εκτιμήσεις για το ρόλο του στις διακρατικές σχέσεις προκάλεσαν σταδιακά την αποδυναμώσή της, την εγκατάλειψη πιο αποτελεσματικών παρεμβάσεων και τη σταδιακή επικράτηση των πολιτικών θέσεων της Τουρκίας.

Από την επικράτηση της θέσης ότι η επιδίωξη της αυτοδιαθέσεως τη δεκαετία του 1950 από τον κυπριακό λαό ήταν άδικη και λανθασμένη που κυριάρχησε μετά το 1974, σήμερα η ελληνική πλευρά έχει διολισθησει σε ένα πλαίσιο λύσεως που στηρίζεται στη λογική ότι οι Έλληνες της Κύπρου δεν έχουν δικαίωμα διαβίωσης στο πλαίσιο ενός ανεξαρτήτου κράτους υπό συνθήκες ελευθερίας και σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και πως με βάση την αμεταπόστη και αναλλοίωτη ηγεμονική παράσταση που επέβαλε η Τουρκία μετά το 1974, έχει δικαίωμα στρατηγικής εποποιείας της Κύπρου.

Το αποτέλεσμα αυτής της λογικής αποκρυσταλλώνεται στο σημερινό πλαίσιο επιλύσεως του προβλήματος που χαρακτηρίζεται ως μία προσπάθεια ελαφράς βελιώσεως της υφιστάμενης καταστάσεως με κάποιες «συνοριακές διευθετήσεις» και με κάποιες πολιτικές ρυθμίσεις.

Παράλληλα, η αδυναμία της ελληνικής στρατηγικής δημιουργεί διαρκώς κίνητρα στην Τουρκία και στους διεθνείς διαμεσολαβητές πως η υποχωρητικότητα της ελληνικής πλευράς είναι άνευ ορίων εφόσον αυτή συνεχίζει να παραμένει εγκλωβισμένη και να τρέφεται ενδομύχως από τη διαλεκτική της αρνητικότητας.

ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΑ

Η φοιτητική απάτη του ψευδοκράτους

Αγγελίες σπουδών, υποσχέσεις και υποτροφίες η βιτρίνα μιας καλοστημένης κομπίνας

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ

Μια αγγελία στο διαδίκτυο. Ένας μεσάζων που εμφανίζεται ως «σύμβουλος σπουδών». Μια υπόσχεση για υποτροφία, δουλειά, φθνή στέγη και πτυχίο στην «Κύπρο». Για νέους από την Αφρική, την Ασία και τη Μέση Ανατολή, η πρόταση μοιάζει με εισόδο στην Ευρώπη. Στην πράξη, αρκετοί καταλήγουν στα κατεχόμενα, σε «πανεπιστήμια» που δεν αναγνωρίζονται από την Κυπριακή Δημοκρατία, έχοντας ήδη πληρώσει αιζένττες, εισιτήρια, προκαταβολές και δίδακτρα. Ξένα ερευνητικά δημοσιεύματα, εκθέσεις διεθνών Οργανισμών και καταγγελίες της Λευκωσίας περιγράφουν μια φοιτητική αγορά με σκοτεινές διαδρομές: εγγραφές που γίνονται εισιτήριο εισόδου, βίζες που ανοίγουν δρόμο προς την Πράσινη Γραμμή, δωμάτια όπου στοιβάζονται νεοαφιχθέντες, μαύρη εργασία σε κουζίνες, ξενοδοχεία και καζίνο, αλλά και οκάνδαλα με πλαστά πτυχία που αποκάλυψαν πόσο βαθιά έχει απλωθεί η κομπίνα. Πίσω από τη βιτρίνα της «ανώτατης εκπαίδευσης», το ψευδοκράτος έστησε μιαν αγορά που ποιά ελπίδα, εισπράττει προκαταβολικά και αφήνει τον φοιτητή ν' ανακαλύψει μόνος του το πραγματικό κόστος.

Η αγγελία δεν γράφει «κατεχόμενα»

Η παγίδα δεν στήνεται με έγγραφα και όρους. Στήνεται πρώτα με εικόνες. Θάλασσα, ήλιος, αγγλόφωνα προγράμματα, χαμηλά δίδακτρα, «υποτροφίες» και η λέξη «Cyprus» να εμφανίζεται ως εγγύηση ευρωπαϊκής προοπτικής. Για έναν νέο από την Κένυα, τη Νιγηρία, τη Μπανγκλαντές ή το Πακιστάν, η Κύπρος δεν είναι απλώς ένας προορισμός σπουδών. Είναι η υπόσχεση μιας εισόδου στην Ευρώπη. Εκεί ακριβώς αρχίζει και η παραπλάνηση.

Στις διαφημίσεις και στις συνομιλίες με τους αιζένττες δεν προηγείται η εξήγηση ότι η φοίτηση θα γίνει σε κατεχόμενο έδαφος, σε ιδρύματα που λειτουργούν εκτός του νομικού πλαισίου της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Προηγείται η υπόσχεση. Ένα πτυχίο σε «ευρωπαϊκό» περιβάλλον, μια υποτροφία που δέχεται μειώνει το κόστος, μια δουλειά που θα βοηθήσει στα έξοδα, ένα δωμάτιο που θα περιμένει τον φοιτητή μόλις φτάσει.

Οι Financial Times το περιέγραψαν ως «north Cyprus trap», αναδεικνύοντας περιπτώσεις φοιτητών που πίστευαν ότι ταξίδευαν προς την Κυπριακή Δημοκρατία ή γενικά προς έναν ευρωπαϊκό σπουδαστικό προορισμό και βρέθηκαν

κατεχόμενα λειτουργούν παράνομα, δεν συμμορφώνονται με τη νομοθεσία της Δημοκρατίας για την Ανώτερη Εκπαίδευση και τα «προσόντα» που απονέμουν δεν αναγνωρίζονται από την Κυπριακή Δημοκρατία ή από οποιαδήποτε άλλη χώρα, πλην της Τουρκίας.

Αυτό, όμως, ο φοιτητής το μαθαίνει συνήθως αργά. Όταν έχει ήδη πληρώσει. Όταν έχει ήδη μπει στο αεροπλάνο μέσω Τουρκίας. Όταν βρίσκεται μπροστά σε ένα ίδρυμα που του παρουσιάστηκε ως ευρωπαϊκή ευκαιρία, αλλά στην πράξη ανήκει στην πανεπιστημιακή βιτρίνα του ψευδοκράτους.

**€1.000 το «κεφάλι»
Το State Department
καταγράφει ότι ατζένττες και γραφεία
στρατολόγησης μπορούν να πληρώνονται
μέχρι και χίλια ευρώ για
κάθε φοιτητή που φέρνουν στα κατεχόμενα**

τελικά στο βόρειο τμήμα του νησιού, σε περιοχή που αναγνωρίζεται μόνο από την Τουρκία. Στην ίδια έρευνα καταγράφηκε περίπτωση Κενυάτισσας φοιτήτριας, η οποία οδηγήθηκε στα κατεχόμενα μέσω αιζέντη που εξαφανίστηκε μετά την πληρωμή.

Η Κυπριακή Δημοκρατία έχει διατυπώσει ξεκάθαρη θέση για το καθεστώς αυτών των ιδρυμάτων. Το Τμήμα Ανώτερης Εκπαίδευσης αναφέρει ότι τα λεγόμενα «πανεπιστήμια» στα

Ο μεσάζων παίρνει σειρά

Μετά την αγγελία εμφανίζεται ο αιζέντης. Όχι ως ύποπτος κρίκος, αλλά ως άνθρωπος που «αναλαμβάνει τη διαδικασία»: αίτηση, αποδοχή, υποτροφία, δωμάτιο, οδηγίες για το ταξίδι. Για την οικογένεια που πληρώνει από την Αφρική ή την Ασία, είναι αυτός που υποτίθεται πως ξέρει τον δρόμο.

Το οικονομικό κίνητρο είναι καταγεγραμμένο. Το αμερικανικό State Department αναφέρει ότι, στα κατεχόμενα, λεγόμενα πανεπιστήμια και γραφεία στρατολόγησης μπορούν να πληρώνουν αιζένττες μέχρι και χίλια ευρώ για κάθε φοιτητή που φέρνουν. Πριν ακόμη αρχίσει η φοίτηση, δηλαδή, ο φοιτητής έχει ήδη αποτιμηθεί ως προμήθεια.

Από εκεί ξεκινά ο λογαριασμός: αμοιβή μεσάζοντος, εισιτήριο μέσω Τουρκίας, προκαταβολή για στέγη, πρώτα δίδακτρα, χαρτιά, μετακινή-

σεις. Το «χαμηλό κόστος» της αρχικής υπόσχεσης σπάει σε πολλές μικρές πληρωμές. Και όταν ο νεαρός φτάσει στα κατεχόμενα, είναι πια δεμένος με την επιλογή του. Έχει πληρώσει αρκετά για να μην μπορεί εύκολα να γυρίσει πίσω, αλλά όχι αρκετά για να είναι προστατευμένος.

Η «υποτροφία» δεν φτάνει μέχρι το τέλος

Η λέξη που ανοίγει πολλές πόρτες είναι η «υποτροφία». Στις διαφημίσεις εμφανίζεται σαν ευκαιρία: μειωμένα δίδακτρα, εύκολη αποδοχή, σπουδές στην Κύπρο με κόστος πολύ χαμηλότερο από την Ευρώπη. Το πακέτο μοιάζει προσυτικό, ειδικά για οικογένειες που δεν θα μπορούσαν να πληρώσουν

κανονικές σπουδές στο εξωτερικό.

Ρεπορτάζ του AFP κατέγραψε περιπτώσεις φοιτητών που προσελκύστηκαν με δίδακτρα κάτω από 3.000 δολάρια τον χρόνο, παρουσιασμένα ως αποτέλεσμα μεγάλων «υποτροφιών». Πανεπιστημιακός παράγοντας στα κατεχόμενα χαρακτήρισε την πρακτική «τρικ», εξηγώντας ότι η μειωμένη τιμή δεν ήταν πάντα πραγματική έκπτωση, αλλά η κανονική τιμή με άλλο περιτύλιγμα.

Το πρόβλημα αρχίζει όταν ο φοιτητής καταλάβει ότι το αρχικό ποσό δεν είναι ο τελικός λογαριασμός. Πέρα από τα δίδακτρα υπάρχουν αμοιβές μεσάζοντων, εισιτήρια μέσω Τουρκίας, έγγραφα, μετακινήσεις και καθημερινά έξοδα. Η υπόσχεση για «φθηνές σπουδές» σπάει σε διαδοχικές πληρωμές.

Έτσι, αρκετοί φτάνουν στα κατεχόμενα έχοντας ήδη ξοδέψει ή δανειστεί περισσότερα απ' όσα υπολόγιζαν. Δεν είναι ακόμη κανονικά εγκατεστημένοι, δεν έχουν μπει ουσιαστικά σε πρόγραμμα σπουδών, αλλά ο λογαριασμός τρέχει. Και από εκεί αρχίζει η ανάγκη για δουλειά.

Το δωμάτιο των δέκα

Στο ρεπορτάζ του AFP, ένας νεαρός από το Καμερούν περιγράφει την πρώτη του προσγείωση στην πραγματικότητα των κατεχομένων. Είχε πληρώσει 300 ευρώ για έναν μήνα διαμονής. Όταν έφτασε, βρέθηκε σε διαμέρισμα δύο δωματίων με άλλα εννέα άτομα. Το πρόγραμμα σπουδών δεν ήταν αυτό που περίμενε. Η στέγη, επίσης.

Η λεπτομέρεια αυτή φωτίζει ένα από τα πιο σκληρά σημεία της διαδρομής. Ο φοιτητής φτάνει έχοντας ήδη

πληρώσει, χωρίς να γνωρίζει τον τόπο και χωρίς ανθρώπους στους οποίους μπορεί να στηριχθεί. Το δωμάτιο που του υποσχέθηκαν γίνεται νέα χρέωση. Η εγκατάσταση μετατρέπεται σε πίεση από την πρώτη μέρα.

Γύρω από τα ψευδοπανεπιστήμια έχει σπηθεί και μια δεύτερη αγορά, πέρα από τα διδάκτρα. Ο νεοαφικθείς χρειάζεται αμέσως κρεβάτι, φαγητό, μετακίνηση και δουλειά. Άρα πληρώνει ξανά, σε κάθε βήμα: για δωμάτιο, για συγκοινωνία, για χαρτιά, για καθημερινή επιβίωση. Πριν ακόμη προλάβει να δει αν το πτυχίο που του υποσχέθηκαν έχει πραγματική αξία, βρίσκεται ήδη μέσα σε έναν νέο κύκλο εξόδων.

Το μάθημα χάνεται στο μεροκάματο

Από το δωμάτιο η διαδρομή οδηγεί γρήγορα στη δουλειά. Όχι στη φοιτητική εργασία των λίγων ωρών, αλλά σε μεροκάματα που καλύπτουν ενόικιο, φαγητό, χρέη και τα επόμενα διδάκτρα. Κουζίνες, καφετερίες, ξενοδοχεία, delivery, εργοτάξια, καζίνο και νυχτερινά κέντρα γίνονται για αρκετούς η πραγματική καθημερινότητα στα κατεχόμενα.

Μελέτη του 2025 για διεθνείς φοιτητές-εργαζομένους στα κατεχόμενα κατέγραψε ότι το 75,2% όσων συμμετείχαν, εργάζονταν χωρίς άδεια εργασίας, ενώ το 65,4% δήλωσαν ότι δούλευαν 40 έως 60 ώρες την εβδομάδα. Δηλαδή ωράριο κανονικής απασχόλησης, όχι συμπληρωματικό εισόδημα δίπλα στις σπουδές.

Το State Department περιγράφει ακόμη βαρύτερες καταστάσεις: φοιτητές που πέφτουν σε χρέη, δανειστές

“
107.000 φοιτητές στα χαρτιά
Το OCCRP κατέγραψε 22 πανεπιστήμια και περίπου 107.000 φοιτητές στα κατεχόμενα, σε έναν τομέα που έγινε βασικός κινητήρας της κατοχικής οικονομίας

που κρατούν διαβατήρια ως εγγύηση, γυναίκες που οδηγούνται σε σεξουαλική εκμετάλλευση και άνδρες που εξαναγκάζονται σε εργασία ή παράνομες δραστηριότητες. Η φοιτητική

ιδιότητα, σε αυτές τις περιπτώσεις, μένει στο χαρτί. Η ζωή μεταφέρεται στη μαύρη αγορά.

Τα μητρώα φουσκώνουν, οι αίθουσες αδειάζουν

Η φοιτητική κομπίνια δεν θα μπορούσε ν' απλωθεί χωρίς αριθμούς. Το OCCRP κατέγραψε ότι στα κατεχόμενα λειτουργούσαν 22 πανεπιστήμια με περίπου 107.000 φοιτητές «στα χαρτιά». Σχεδόν οι μισοί, σύμφωνα με το ίδιο ερευνητικό ρεπορτάζ, προέρχονταν από χώρες της Αραβικής Χερσονήσου, της Αφρικής, της Μέσης Ανατολής και της Άπω Ανατολής.

Το ίδιο δημοσίευμα έδειξε και την άλλη πλευρά των αριθμών: σημαντικό ποσοστό εγγεγραμμένων φοιτητών δεν

παρακολουθούσαν μαθήματα. Αυτό είναι ίσως το πιο αποκαλυπτικό σημείο. Η εγγραφή έχει αξία ακόμη κι όταν η φοίτηση δεν υπάρχει. Δημιουργεί φάκελο, διδάκτρα, βίζα, στέγη, κατανάλωση, στατιστικό μέγεθος. Η αίθουσα μπορεί να μείνει μισοάδεια, αλλά το σύστημα έχει ήδη εισπράξει.

Κάπως έτσι η λεγόμενη ανώτατη εκπαίδευση στα κατεχόμενα μετατρέπεται σε αριθμομηχανή. Περισσότερα ιδρύματα σημαίνουν περισσότερη ανάγκη για εγγραφές. Περισσότερες εγγραφές σημαίνουν περισσότερους ατζέντηδες. Και όσο μεγαλώνει ο κύκλος, τόσο πιο δύσκολα ξεχωρίζει ο πραγματικός φοιτητής από εκείνον που χρησιμοποιείται ως χαρτί εισόδου, εργατικό χέρι ή πελάτης μιας αγοράς που απλώνεται γύρω από τα ψευδοπανεπιστήμια.

Η βίζα που βλέπει προς την Πράσινη Γραμμή

Το θέμα δεν σταματά στα κατεχόμενα. Περνά και στις ελεύθερες περιοχές. Το 2024, τα Υπουργεία Εσωτερικών και Παιδείας, μαζί με τον ΔΙΠΑΕ, κατήγγειλαν στην ENQA 188 περιπτώσεις υπηκόων τρίτων χωρών που έφτασαν στα κατεχόμενα με «φοιτητικές βίζες» και στη συνέχεια πέρασαν στην Κυπριακή Δημοκρατία, όπου ζήτησαν άσυλο. Η κυπριακή πλευρά μίλησε για επαναλαμβανόμενο μοτίβο, το οποίο ενδέχεται να συνδέεται με κυκλώματα διακίνησης.

Η εικόνα είχε φανερίσει και νωρίτερα. Το Associated Press μετέδωσε το 2023 ότι, σύμφωνα με τον τότε Υπουργό Εσωτερικών, Κωνσταντίνο Ιωάννου, περίπου 70% των μεταναστών που έφταναν τότε στην Κυπριακή Δημοκρατία είχαν χρησιμοποιήσει φοιτητική βίζα που εκδόθηκε από τις κατοχικές «αρχές», πριν περάσουν τη «νεκρή ζώνη» για να ζητήσουν άσυλο στις ελεύθερες περιοχές.

Η φοιτητική βίζα, σε αυτές τις περιπτώσεις, γίνεται κάτι περισσότερο από άδεια για σπουδές. Γίνεται ενδιάμεσο χαρτί. Η εγγραφή σε ψευδοπανεπιστήμιο ανοίγει την πόρτα στα κατεχόμενα. Η Πράσινη Γραμμή γίνεται το επόμενο πέρασμα. Και η Κυπριακή Δημοκρατία καλείται να διαχειριστεί ανθρώπους που εισήλθαν στο νησί από περιοχή όπου δεν ασκεί αποτελεσματικό έλεγχο.

Το σκάνδαλο που ξεγύμνωσε τα πτυχία

Η άλλη όψη της υπόθεσης φάνηκε με το σκάνδαλο του Cyprus Health and Social Sciences University, γνωστού ως KSTU. Το OCCRP έγραψε ότι τρεις πανεπιστημιακοί αξιωματούχοι και ένας ανώτερος δημόσιος λειτουργός συνελήφθησαν στο πλαίσιο έρευνας για απάτη, πλαστογραφία και κυκλοφορία πλαστών εγγράφων. Οι ανακριτές, σύμφωνα με το ίδιο ρεπορτάζ, υποψιάζονταν ότι διεφθαρμένοι αξιωματούχοι είχαν αποκομίσει δεκάδες εκατομμύρια δολάρια μέσα από fake enrollments και fake diplomas.

Η Freedom House κατέγραψε στην έκθεσή του 2025 για τα κατεχόμενα ότι το KSTU κατηγορήθηκε για έκδοση περισσότερων από 600 κατασκευασμένων πτυχίων, με αποδέκτες ακόμη και αστυνομικούς, στρατιωτικούς και δημόσιους λειτουργούς. Τα πτυχία, σύμφωνα με την ίδια πηγή, μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για προαγωγές ή αυξήσεις, ενώ η έρευνα επεκτάθηκε και σε άλλα πανεπιστήμια και αξιωματούχους.

Η υπόθεση παραμένει ζωντανή. Τον Απρίλιο του 2026, ο πρώην «υπουργός Παιδείας» των κατεχομένων Κεμάλ Νιουρούς εμφανίστηκε εκ νέου ενώ-

πιον «δικαστηρίου» για τον φερόμενο ρόλο του στο σκάνδαλο. Το Cyprus Mail κατέγραψε ότι αντιμετωπίζει κατηγορίες που σχετίζονται με πλαστογραφία εγγράφων και ξέπλυμα χρήματος, ενώ ο Serdal Gunduz του KSTU έχει ήδη καταδικαστεί σε 15 χρόνια φυλάκιση για την εμπλοκή του στην υπόθεση.

Το σκάνδαλο των πλαστών πτυχίων δεν είναι ξεχωριστή ιστορία. Είναι η πιο ωμή απόδειξη ότι η «εκπαίδευση» στα κατεχόμενα μπορεί να λειτουργήσει και ως μηχανή παραγωγής χαρτιών χωρίς πραγματικό αντίκρισμα. Άλλοι πληρώνουν για να μπουν. Άλλοι πληρώνουν για να μείνουν. Άλλοι εμφανίζονται ως φοιτητές χωρίς να σπουδάζουν. Και, όπως έδειξε η υπόθεση KSTU, υπάρχουν και τίτλοι που φέρονται να εκδόθηκαν χωρίς την κανονική διαδρομή της φοίτησης.

Η κομπίνια πίσω από τη βιτρίνα

Η εικόνα που προκύπτει από τα διεθνή δημοσιεύματα, τις εκθέσεις και τις κυπριακές καταγγελίες δεν είναι εικόνα αθώας εκπαιδευτικής ανάπτυξης. Είναι εικόνα αγοράς. Τα ψευδοπανεπιστήμια φέρνουν χρήμα, ενόικια, κατανάλωση, φοιτητικές θεωρήσεις, διεθνείς επαφές και εικόνα κανονικότητας. Για ένα καθεστώς που αναζητεί διαρκώς τρόπους να παρουσιάζεται ως λειτουργική οντότητα, η εκπαίδευση είναι ιδανική βιτρίνα.

Πίσω από αυτήν, όμως, κινούνται πιο σκοτεινές διαδρομές. Ατζέντηδες που πληρώνονται με το κεφάλι. Οικο-

“

600 πλαστά πτυχία
H Freedom House αναφέρει περισσότερα από 600 κατασκευασμένα πτυχία στην υπόθεση KSTU, με αποδέκτες ακόμη και αστυνομικούς, στρατιωτικούς και δημόσιους λειτουργούς

γένειες που δανείζονται για μια υπόθεση. Φοιτητές που δεν γνωρίζουν ποιά πραγματικά φτάνουν. Δωμάτια όπου η εγκατάσταση αρχίζει με συνωσιισμό. Μεροκάματα που καταπίνουν τη φοίτηση. Βίζες που κοιτούν προς την Πράσινη Γραμμή. Πτυχία που, σε καταγεγραμμένες υποθέσεις, φέρονται να βγήκαν χωρίς σπουδές.

Για την Κυπριακή Δημοκρατία, το ζητήμα δεν είναι μια ξένη υπόθεση πίσω από τη γραμμή κατάπαυσης του πυρός. Αγγίζει το μεταναστευτικό, το άσυλο, την εμπόρμη ανθρώπων, τη διεθνή εικόνα της Κύπρου και την προσπάθεια του ψευδοκράτους να ντύσει την κατοχή με κανονικότητα. Κάθε τέτοια εγγραφή δεν είναι απλώς ακαδημαϊκή πράξη. Μπορεί να γίνει οικονομική συναλλαγή, διοικητικό τέχνασμα, πέρασμα, εργαλείο εκμετάλλευσης.

Στο τέλος αυτής της διαδρομής μένει ο άνθρωπος. Εκείνος που ξεκίνησε με μια αγγελία και μια υπόσχεση. Πλήρωσε για να φτάσει, πίστεψε ότι μπαίνει στην Ευρώπη, βρέθηκε στα κατεχόμενα και αναγκάστηκε να μετρήσει ξανά το κόστος: στο δωμάτιο, στη δουλειά, στα χαρτιά, στο χρέος, στην αβεβαιότητα. Αυτή είναι η φοιτητική παγίδα του ψευδοκράτους. Μια κομπίνια που πουλά ελπίδα σε ανθρώπους οι οποίοι ψάχνουν διεξοδο και αφήνει τον λογαριασμό σ' εκείνους που έχουν τη μικρότερη δύναμη να τον πληρώσουν.

Στη Βουλή των εν Ελλάδι Ελλήνων

“
ΛΑΖΑΡΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΣ

Πέμπτη, 14 Μαΐου 2026, ο Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας στο βήμα της Βουλής των εν Ελλάδι Ελλήνων.

ΝΤΑΗΛΙΚΙΑ δι' ασυρμάτου επιχείρησε, την παρελθούσα Τετάρτη, τουρκική πυραυλάκατος στη θάλασσα ανάμεσα στο δυτικότερο νησί της Δωδεκανήσου μας, την Αστυπάλαια, και στην Κω, για να εκφοβίσει το πλοίο Ocean Link που πραγματοποιούσε εργασίες πόντισης υποθαλάσσιου καλωδίου. Ανέκρουσαν όμως πρύμναν και εβώβωσαν μόλις εμφανίστηκε εκεί η φρεγάτα Αδρίας F-459 του ελλα-δικού μας Πολεμικού Ναυτικού. Επρόκειτο περί ενός ακόμη επεισοδίου επίδειξης των επίμονων επεκτατικών μεθοδεύσεων της Τουρκίας εναντίον της Ελλάδος στο Αιγαίο. Αυτή η βουλιμία επιδρομέα - κατακτητή, όπως δημοσιεύει ο τουρκικός Τύπος, ετοιμάζεται να ανατεθεί και... νομοθετικά στον Ερντογάν μετά το μπαϊράμι.

ΟΚΤΩ μέρες προηγουμένως ο Ερντογάν, με την γνώριμη νεοσουλτανική υπεροψία του, διαλάουσε στους εντός Τουρκίας θαυμαστές του και σε όσους προσδοκία εκτός Τουρκίας να εκφοβίζει ότι, όπως ο ίδιος οραματίζεται: «Η Τουρκία, στον νέον κόσμο που δημιουργείται, συγκαταλέγεται μεταξύ των ισχυρότερων χωρών που είναι υποψήφιες ν' αποτελέσουν έναν από τους πόλους αυτού του νέου Ιπολυπολικού συστήματος». Στην ίδια ομιλία του, οδυρόμενος όμως και καταδιόζοντας την... ΕΕ, για την επί δεκαετίες χαμένη υποψηφιότητα ένταξης της Τουρκίας, ομολόγησε ότι «οι διαφωνίες μας που προέκυψαν από τον αγώνα μας στο Κυπριακό προκάλεσαν το μπλοκάρισμα της πορείας της Τουρκίας προς την ΕΕ».

ΩΣΤΕ, λοιπόν, διά στόματος Ερντογάν, οι οδυρμίοι της χώρας που παρι-

στάνει «έναν από τους ισχυρότερους πόλους του κόσμου», αναγνωρίζουν τις δυνατότητες «μπλοκαρισμάτος» της από την Κύπρο. Από «μια χώρα με λιγότερο από ένα εκατομμύριο πληθυσμό [η οποία] μπορεί σε μεγάλο βαθμό να εμποδίζει τη σχέση των 500 εκατομμυρίων ΕΕ-Τουρκίας και κανείς να μην μπορεί να πει τίποτα», όπως μοιρολογούσε στη Βιέννη, 30.4.2026, ο Τούρκος υπ.Εξ. Χακάν Φιντάν.

Η διασωζόμενη και με το ΟΧΙ του 76% του λαού της στο δημοψήφισμα της Αντίστασης το 2004, Κυπριακή Δημοκρατία, υπό την σκέπη του ελλα-δικού μας κράτους («Ελλάς-Ελλάς - Σκέπασε κι εμάς», κατά το ανέκαθεν αίτημα) από τότε κράτος - μέλος της ΕΕ, αποτελεί το ομολογημένο και από τον Ερντογάν κώλυμα της ισχυρότερης Τουρκίας.

- Η διασωζόμενη και με το ΟΧΙ του 76% του λαού της στο δημοψήφισμα της Αντίστασης το 2004, Κυπριακή Δημοκρατία, υπό την σκέπη του ελλα-δικού μας κράτους («Ελλάς-Ελλάς - Σκέπασε κι εμάς», κατά το ανέκαθεν αίτημα) από τότε κράτος - μέλος της ΕΕ, αποτελεί το ομολογημένο και από τον Ερντογάν κώλυμα της ισχυρότερης Τουρκίας. Επειδή επί μισό ήδη αιώνα η Τουρκία Κατακτητής αποτυγχάνει να εξαναγκάσει σε υποταγή τον Ελληνισμό. Δεν κατορθώνει να κάμψει την ελληνική Αντίσταση για να νομιμοποιήσει την κατοχή των κυπριακών εδαφών.

Και, επιπλέον: Η «υποψήφια ν' αποτελέσει έναν από τους ισχυρότερους πόλους στον νέον κόσμο που δημιουργείται» αισθάνεται φόβους μέχρι και... περικύκλωσής της από την συνεργασία

Ελλάδος - Κύπρου - Ισραήλ, από τη συνεργασία Ελλάδος - Κύπρου - Γαλλίας, από την ενδυνάμωση της Ισχύος Αποτροπής που επιτυγχάνει συνολικά ο Ελληνισμός με τις διπλωματικές του δεξιότητες και τις ένοπλές του δυνάμεις.

ΥΠΑΡΚΤΟ είναι πια αυτό το μεγάλο επίτευγμα Ελλάδος και Κύπρου. Το περιέγραψε μάλιστα και με την σπουδαία ομιλία του στη Βουλή των εν Ελλάδι Ελλήνων την παρελθούσα

“

στις φλέβες του κυλά το ίδιο αίμα και που μιλά την ίδια γλώσσα και έχει κοινά λατρευτικά κέντρα των θεών και θυσίες και συνήθειες ίδιες και απaráλλαχτες, η προδοσία όλων αυτών θα ήταν αίσχος για τους Αθηναίους (VIII-144 Ηροδότου Ιστορία). Μνημονεύοντας μ' εγνωσμένη όλους τους Κυπρίους που θυσιάσθηκαν εθελοντές σε όλους ανεξαιρέτως τους αγώνες του Έθνους και τους Ελλαδίτες που έπεσαν πολεμώντας για την ελευθερία της Κύπρου, είπε ο Πρόεδρος: «Όλοι αυτοί οι ήρωες είναι οι αρμοί που ενώνουν τους κοινούς μας αγώνες, τις κοινές μας αξίες και τα κοινά μας οράματα, που κατά τον Ηρόδοτο συνθέτουν την εθνική μας ταυτότητα, αλλά και τη συνειδησή μας: το όρμηον, το ομόγλωσσον, το ομόθρησκον και το ομότροπον».

Φρόντισε κιόλας ο ΠτΔ, στην ομιλία του, να καταδείξει και τον διά μέσου των αιώνων χείριστο ενδογενή μας κίνδυνο: «Στην Ιστορία του Ελληνισμού υπήρξαν δεινά που γεννήθηκαν στη μήτρα του διχασμού, εξαιτίας αφρόνων και ολέθριων επιλογών. Ευτυχώς, όμως, φωτεινά είναι τα παραδείγματα, κατά τα οποία ο Ελληνισμός κατέγραψε επιτυχίες, όταν επικρατούσαν συνθήκες συνεννόησης και ξεκάθαρες στρατηγικές επιλογές, με όραμα, με στόχο και με πλάνο». Δεν παρέλειψε μάλιστα να θυμίσει και «τη μαύρη επιταγία της Χούντας των Συνταγματάρχων, που οδήγησε στο προδοτικό πραξικόπημα της 15ης Ιουλίου 1974, το οποίο χρησιμοποιήθηκε προσηχηματικά από την Τουρκία για την παράνομη εισβολή [και έκτοτε] η ελευθερία παραμένει μέχρι και σήμερα το βασικό διακύβευμα».

Η ΜΕΠΣΤΗ σημασία του σημερινού αυτού πανεθνικού επιτεύγματος είναι ότι η παραδοκώσα Τουρκία δεν μπορεί να ελπίζει πως θα ξαναβρεί αφύλακτες και προδομένες Θερμο-

πύλες, όπως την 20ήν Ιουλίου 1974 στο Πέντεμιλι της Κερύνειας μας. Με σταθερά φυλασσόμενο το δημοκρατικό μας πολίτευμα, με τον εξοβελισμό των εμφυλιών παθών και των εθνικών διχασμών, Ελλάς και Κύπρος διασφαλίζουν την πορεία ενδυνάμωσης όλων των Συντελεστών Πανεθνικής Ισχύος για την αποτελεσματικότερη διεκδίκηση Απελευθέρωσης των σκλαβωμένων από τον Ατίτλα κυπριακών εδαφών, την περιφρούρηση του Αιγαίου και της Θράκης, απέναντι στην μόνιμη αναλλοίωτη τουρκική βουλιμία. Άτρωτες από εμφύλια μίση και διχασμούς, Ελλάς και Κύπρος οικοδομούν με σιγουριά και εμπράκτως. Αυτό εξάγεται και από την ομιλία του ΠτΔ στο κλεινόν άστυ: «Πολύ πρόσφατα βιώσαμε ακόμη περισσότερο την ανάγκη ετοιμότητας και αυτονομίας της ΕΕ στον τομέα της άμυνας και της ασφάλειας, όταν η στρατιωτική Βρετανική Βάση Ακρωτηρίου, που βρίσκεται στην επικράτεια της Κυπριακής Δημοκρατίας, δέχθηκε επίθεση από μη επανδρωμένο αεροκίνητο. Η άμεση ανταπόκριση της ελληνικής Κυβέρνησης, στο αίτημά μας για ενίσχυση της αμυντικής μας επάρκειας, ήταν ο προπομπός, για να εκδηλωθεί αλληλεγγύη στην πράξη και από άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Και θέλω σήμερα να ευχαριστήσω θερμά τον Πρωθυπουργό για την άμεση, ουσιαστική, έμπρακτη ανταπόκριση. Πέραν της ενίσχυσης του αισθήματος ασφάλειας που προκάλεσε η ελληνική βοήθεια, η άμεση ανταπόκρισή σας υπηρέτησε στον ύψιστο βαθμό και τους ισχυρούς συμβολισμούς που δεν χρειάζονται επεξήγηση. Ήταν, αν θέλετε, η ηθική αποκατάσταση μιας ιστορικής εκκρεμότητας, που χάραξε τραυματικά τη συλλογική μνήμη, ειδικότερα της δικής μου γενιάς, με την φράση, “η Κύπρος κείται μακράν”»...

Τα εκλογικά υποπροϊόντα του διεφθαρμένου κυπριακού κομματικού-πολιτικού συστήματος

“
ΣΑΒΒΑΣ ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ

Τι θα ψηφίσετε στις επικείμενες βουλευτικές εκλογές; Έχετε δίλημμα ή θα υποκύψετε στον κομματικό «πατριωτισμό» και θα υποστηρίξετε ξανά το κόμμα σας, έστω και αν το περνάτε γενεές δεκαετιών; Θα ψηφίσετε κόμμα ή πρόσωπο; Θα πάτε στις κάλπες για να τιμωρήσετε πολιτικούς και κόμματα ή δεν θα πάτε καθόλου; Θα ρίξετε λευκό; Νευριάζετε επειδή σας έφεραν και πάλι σε αδιέξοδο; Ποιους θα... σταυρώσετε;

Ποια είναι η άποψή σας για την εκλογική διαδικασία; Είναι γιορτή της Δημοκρατίας, όπως σας λένε, επειδή θα ψηφίσετε ή είναι επιλογή μιας νέας κομματικής και πολιτικής συμμορίας, η οποία διεκδικεί να καρπωθεί τα παραφερνάλια της εξουσίας; Όλα αυτά και άλλα ερωτήματα τίθενται από σκεπτόμενους πολίτες μέσα σε μια τοξική ατμόσφαιρα αντιπαράθεσης, κοινωνικής εξουθένωσης, σκανδάλων, πολιτικής και θεσμικής διαφθοράς και ανυπαρξίας φωτός στην άκρη της σήραγγας.

Η πολιτική ζωή στην Κυπριακή Δημοκρατία ακόμα βρίσκεται σε νηπιώδες επίπεδο. Η ευνοιοκρατία, η ανικανοκρατία, η αχρηστοκρατία και η αήθητη πελατειακή συναλλαγή και δοσοληψία καθλώνουν και εξουθενώνουν κάθε προσπάθεια αλλαγής και ζειδωρής εκτίναξης προς τα εμπρός. Αντί του ευρύτερου συμφέροντος υπεριοχύνει το κομματικό και δι' αυτού το προσωπικό και ιδιοτελές.

Έμεινε στην ιστορία η περιώνυμη ρήση του μ. Δ. Χριστόφια: «Το κόμμα ιζαί τα μμάθκια σας». Αυτή η απόφαση δεν αφορά μόνο το ΑΚΕΛ αλλά όλα τα πολιτικά κόμματα, επειδή άπεται της προσπάθειας αρπαγής, νομίς, κατακράτησης όσο το δυνατόν περισσότερο και διανομής της εξουσίας, κυρίως σε ημέτερους. Αυτή η ανεκδιήγητη πρακτική ζούμε από κτίσεως της Κυπριακής Δημοκρατίας. Τι είναι τα πολιτικά κόμματα;

Θεωρητικά είναι κοινωνικές οργανώσεις που εκφράζουν τις επιλογές των πολιτών και, διά της νομοθετικής οδού, καλούνται να τις μετασχηματίσουν σε πράξη. Τα πολιτικά κόμματα είναι συσπειρώσεις πολιτών που αγωνίζονται για κοινά συμφέροντα και κοινούς οραματισμούς (ιδεολογικούς, κοινωνικούς, πολιτικούς), τουλάχιστον αυτό υποστηρίζουν στις εξαγγελίες τους.

Είναι γνωστό ότι τα κόμματα, διά νομοθετημάτων στη Βουλή επιδιώκουν να καταστήσουν τη λαϊκή βούληση πολιτική του κράτους, την οποία καλείται να υλοποιεί η εκάστοτε Κυβέρνηση. Όλα αυτά τα ωραία ανήκουν, φυσικά, στη σφαίρα του ιδεατού και του επιθυμητού. Όλοι είμαστε μάρτυρες τού τι συμβαίνει στην πραγματικότητα.

Ο μεγάλος Γερμανός διανοητής, Max Weber, θεωρούσε τα κόμματα ως «αγέλες χωρίς ψυχή», γραφειοκρατικούς μηχανισμούς «που υπακούουν σε έναν αρχηγό και αγωνίζονται για την άλωση της εξουσίας, όχι για να εκτελέσουν κάποιο έργο ή για να διακονήσουν κάποια υψηλή υπόθεση, αλλά για να αρπάξουν θέσεις και αξιώματα και να πραγματώσουν ιδιοτελείς σκοπούς».

Ο Άγγλος συγγραφέας, Jonathan

Swift, πριν από 200 και πλέον χρόνια έδωσε έναν διαχρονικής ισχύος ορισμό του κόμματος: «Κόμμα είναι η τρέλα των πολλών να γεμίζουν μερικών την τσέπη». Συνήθως τα κόμματα, παρά τις περί του αντιθέτου διακηρύξεις τους, λειτουργούν χωρίς εσωκομματική δημοκρατία επειδή επιβάλλεται η πολιτική «ορθοδοξία» τους, την οποία όλοι υποχρεώνονται να σεβονται, να τηρούν και να εφαρμόζουν.

που λένε τα κόμματα αλλά αυτό που παραλείπουν και αρνούνται να πουν». Και ο Γάλλος συγγραφέας, Stendhal (1783-1842), καυστικός και αιχμηρός, υπογράμμιζε μια πραγματικότητα που και εμείς βιώνουμε στην Κύπρο: «Όταν σε ένα κόμμα ανακαλύπτεται κάποιος ευφυής άνθρωπος, σίγουρα δεν ανήκει σ' αυτό το κόμμα».

Ρωτήστε οποιονδήποτε σκεπτόμενο πολίτη και θα σας πει σε ποιο μεγάλο

Στις 24 Μαΐου 2026 μια νέα Βουλή θ' αναδυθεί μέσα από τις κάλπες. Θα αλλάξει το κομματικό και πολιτικό σκηνικό. Όμως, κανείς δεν ελπίζει ότι θα είναι η ευκαιρία για εξυγίανση της κομματικής και πολιτικής τεχνοτροπίας με κανόνες διαφάνειας, λογοδοσίας, αξιοκρατίας και πραγματικής δημοκρατικής λειτουργίας. Η πολιτική ζωή θα εισέλθει σε αχαρτογράφητα νερά...

Για να ανέλθει κάποιος στην ιεραρχία και να αποκτήσει αξιώματα ή βουλευτική έδρα πρέπει να έχει πρόσωπα την εύνοια του αρχηγού. Να λείπει, να έρπει, να μνηεί. Τα κόμματα εξουσίας ευνουθούν κατά κανόνα τα συμφέροντα ισχυρών και προνομιούχων, οι οποίοι, όμως... τυχαίως, είναι και χρηματοδότες του κόμματος ή στελεχών, πάνω στους οποίους στηρίζονται για να προωθήσουν συμφέροντα τους.

«Εκείνο που πρέπει να μας τρομάζει», έγραφε ο Γάλλος ιστορικός Louis Blanc (1811-1882), «δεν είναι αυτό

δίλημμα βρίσκεται, ποιο κόμμα και ποιον υποψήφιο να ψηφίσει. Και γιατί δεν έχει εναλλακτική, αξιόπιστη και αδιάφθορη πρόταση διεξόδου.

Το βιώσαμε το 2013, όταν είχαμε στις Προεδρικές ως υποψηφίους τον Αναστασιάδη και τον Μαλά, ξανά το 2018 Αναστασιάδη και Μαλά και το 2023 Χριστοδουλίδη και Μαυρογιάννη. Τρεις φορές το ίδιο δίλημμα χωρίς άλλη επιλογή, αφού εκπροσωπούσαν ο ΔΗΣΥ και το ΑΚΕΛ, η Δεξιά και η Αριστερά, ο νεοφιλελευθερισμός και ο κομμουνισμός:

«Μα, δεν θα ψηφίσετε τον “δικό μας” και θα υποστηρίξετε τον αντίπαλο; Θέλετε να κερδίσει ο φασίστας; Θα δώσετε την εξουσία στον κομμουνιστή;». Αυτή η πολιτική αθλιότητα δεν είναι δημοκρατία αλλά αδιότακτη τυραννία εκ μέρους του διεφθαρμένου κομματικού και πολιτικού κατεστημένου, που αρνείται πεισματικά την οριζόντια ψηφοφορία και απαιτεί σεβασμό στο «κόμμα ιζαί τα μμάθκια σας».

Όλα σχεδόν τα κόμματα είναι βουτηγμένα στη διαφθορά, σε ύποπτες συναλλαγές, εξαρτήσεις και χρηματοδοτήσεις. Τα Μέσα Ενημέρωσης καθημερινά αποκαλύπτουν σημεία και τέρατα, διαπλοκές και συναγελισμούς με ισχυρά επιχειρηματικά και οικονομικά κέντρα, που οδηγούν σε υποτέλειες και, τελικά, στη φαλκίδευση της λαϊκής εντολής.

Με αφορμή τις επικείμενες εκλογές τι παρατηρούμε; Οι διεφθαρμένοι και οι αιμώρητοι ένοχοι καταστροφής και λεηλασίας του τόπου ζητούν ξανά την ψήφο του λαού επειδή θεωρούν ότι έχει μνήμη χρυσόψαρου και ξεχνά τις αθλιότητές τους. Καταγγέλλουν νέα πολιτικά φυντάνια του πασιμά, των τικ-τοκ και της πολιτικής απαίδευσης ότι οδηγούν την πολιτική ζωή του τόπου στον πάτο και στην απαξίωση.

Μα, ήδη από χρόνια η πολιτική ζωή στην Κύπρο βρίσκεται στον πάτο. Κατήντησε ένας περιφερόμενος θίασος, ένα τραγικό τσίρκο. Με όσα βλέπουμε στα κόμματα, στη Βουλή, στις Επιτροπές και, προπάντων σε συμπεριφορές, που συνεργούν στην απαξίωση της πολιτικής ζωής και των πολιτικών, στην

αδιαφορία των πολιτών για τα κοινά και στην ανάδυση άχρηστων, φελλών και κυμβάλων, επιβεβαιώνεται ότι υπάρχει πάρα πολύς δρόμος στην ωρίμανση πολιτικής παιδείας στην Κύπρο.

Με τις επικείμενες βουλευτικές εκλογές, το κυπριακό πολιτικό τσίρκο θα αποκτήσει και άλλους συμμετέχοντες: Κλόουν, παλιότους, γελωτιστούς, πολιτικούς ταχυδακτυλουργούς, ζογκλέρ και επιπίδειους ακροβάτες, ώστε ο εξευτελισμός της οποιας πολιτικής και κομματικής ζωής να γίνει τελείως αποκρουστικός αλλ' ενδεικτικός χαμπλότατης υποστάθμης.

Για πρώτη φορά εμφανίστηκαν τόσα πολλά κόμματα και κινήματα και τόσες εκατοντάδες υποψήφιοι. Αυτά τα πολιτικά υποπροϊόντα, που παρακολουθούμε με θυμαδιά, απόγνωση ή και οργή, είναι τα θλιβερά παράγωγα του διεφθαρμένου κομματικού και πολιτικού συστήματος, το οποίο βαρύνεται με αιμώρητες αμαρτίες και ασωτίες, που οδήγησαν στο σημερινό κατάντημα της πολιτικής ζωής.

Δεν πάμε καλά. Οι πολίτες δεν έχουν ένα σοβαρό, αξιόπιστο και σοβαρό αποκούμπι να πιστούν για να ελπίζουν ότι ο τόπος θα πάει μπροστά. Στις 24 Μαΐου 2026 μια νέα Βουλή θα αναδυθεί μέσα από τις κάλπες. Θα αλλάξει το κομματικό και πολιτικό σκηνικό. Όμως, κανείς δεν ελπίζει ότι θα είναι η ευκαιρία για εξυγίανση της κομματικής και πολιτικής τεχνοτροπίας με κανόνες διαφάνειας, λογοδοσίας, αξιοκρατίας και πραγματικής δημοκρατικής λειτουργίας. Η πολιτική ζωή θα εισέλθει σε αχαρτογράφητα νερά...

ΕΝΩ Η ΛΕΥΚΩΣΙΑ ΑΝΑΜΕΝΕΙ ΕΓΓΡΑΦΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΗΕ ΚΑΙ ΤΑ ΤΡΙΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΚΟΥΤΕΡΕΣ

Ανοίγουν φάλιες στο Αιγαίο και στην Κύπρο

Με την τουρκική θεσμοθέτηση της Γαλάζιας Πατρίδας και της αναθεωρητικής πολιτικής

ΓΙΑΝΝΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ, Δρ των Διεθνών Σχέσεων

Η Τουρκία προχωρεί σε θεσμοθέτηση της Γαλάζιας Πατρίδας και της αναθεωρητικής της πολιτικής από τη Μαύρη Θάλασσα ως την Ανατολική Μεσόγειο μέσω Αιγαίου. Με βάση την επιθετική πολιτική της Αγκυρας δημιουργούνται πρόσθετες συνθήκες, που θα σπρώξουν κύματα στην πολιτική των «ήπιων νερών», καθώς και στο Κυπριακό, στο οποίο, όπως είπε ο Πρόεδρος Χριστοδουλίδης, μπορεί να υπάρξει παράθυρο ευκαιρίας ως το τέλος του έτους ακόμη και για σχέδιο λύσης. Παρά τα όσα δήλωσε ο Πρόεδρος, η Κυβέρνηση, όπως πληροφορούμαστε, δεν διαβλέπει αλλαγή στάσης της Τουρκίας. Αναμένει, δε, την εκπρόσωπο του ΓΓ του ΟΗΕ, τη Μαρία Άνχελ Ολγκίν, να επανέλθει στην Κύπρο με ανοικτό το ενδεχόμενο να φέρει έγγραφο, επί του οποίου να γίνει συζήτηση μεταξύ των δυο ηγετών της Κύπρου ή/και σε μια Πενταμερή τον Ιούλιο.

Τα μαντάτα της Ολγκίν

Οι Τούρκοι διαψεύδουν τα περί σχεδίου λύσης και επιμένουν στα «δύο κράτη». Ποια είναι η αλήθεια; Συναφείς πληροφορίες αναφέρουν ότι, επειδή ο ΓΓ του ΟΗΕ είναι εκτός διεθνούς σκηνικού, δηλαδή δεν έχει ρόλο ούτε στην Ουκρανία είτε στη Γάζα και στο Ιράν, διαθέτει χρόνο για το Κυπριακό. Επειδή δε λήγει η θητεία του στο τέλος του έτους, θα ήθελε μέσω του Κυπριακού ν' αφήσει θετικό στίγμα. Τον Μάρτιο, μάλιστα, όταν τιμήθηκε στην Τουρκία από τον Πρόεδρο Ταγίπ Ερντογάν και συζητήσε το Κυπριακό, φαίνεται να θεώρησε ότι μπορεί να προχωρήσει τη διαδικασία με τρεις σταθμούς. Ο πρώτος είναι η Πενταμερής του Ιουλίου, μετά συναντήσεις και συζητήσεις στη Νέα Υόρκη το Σεπτέμβριο στο περιθώριο του ΟΗΕ με τα εμπλεκόμενα μέρη και νέα Πενταμερή πριν από τέλος του χρόνου, η οποία θα έχει καθοριστική σημασία, διότι, εκτός των άλλων, λήγει η θητεία του Αντόνιο Γκουτέρες. Για να προχωρήσει αυτή η διαδικασία θα πρέπει να υπάρχει έγγραφο ή θέσεις προς συζήτηση. Πρόκειται για το πολυσυζητημένο έγγραφο της κ. Ολγκίν, που θα φέρει την έγκριση ή σε κάποια φάση τη σφραγίδα του ίδιου του ΓΓ του ΟΗΕ, ώστε να είναι δυνατή η διαπραγμάτευση. Η Κυβέρνηση δεν γνωρίζει ακόμη το περιεχόμενο ενός τέτοιου εγγράφου και αν θα είναι θετικού ή αρνητικού χαρακτήρα και σε ποιο βαθμό. Γι' αυτό, άλλωστε, ο Πρόεδρος της

Δημοκρατίας είπε ότι θα βρεθούν όλοι, και πρώτα ο ίδιος, ενώπιον των ευθυνών τους και θα πρέπει να πάρουν, όπως και ο ίδιος, θέση.

Το σκηνικό και η Τουρκία

Αυτή η προσπάθεια γίνεται επί τη

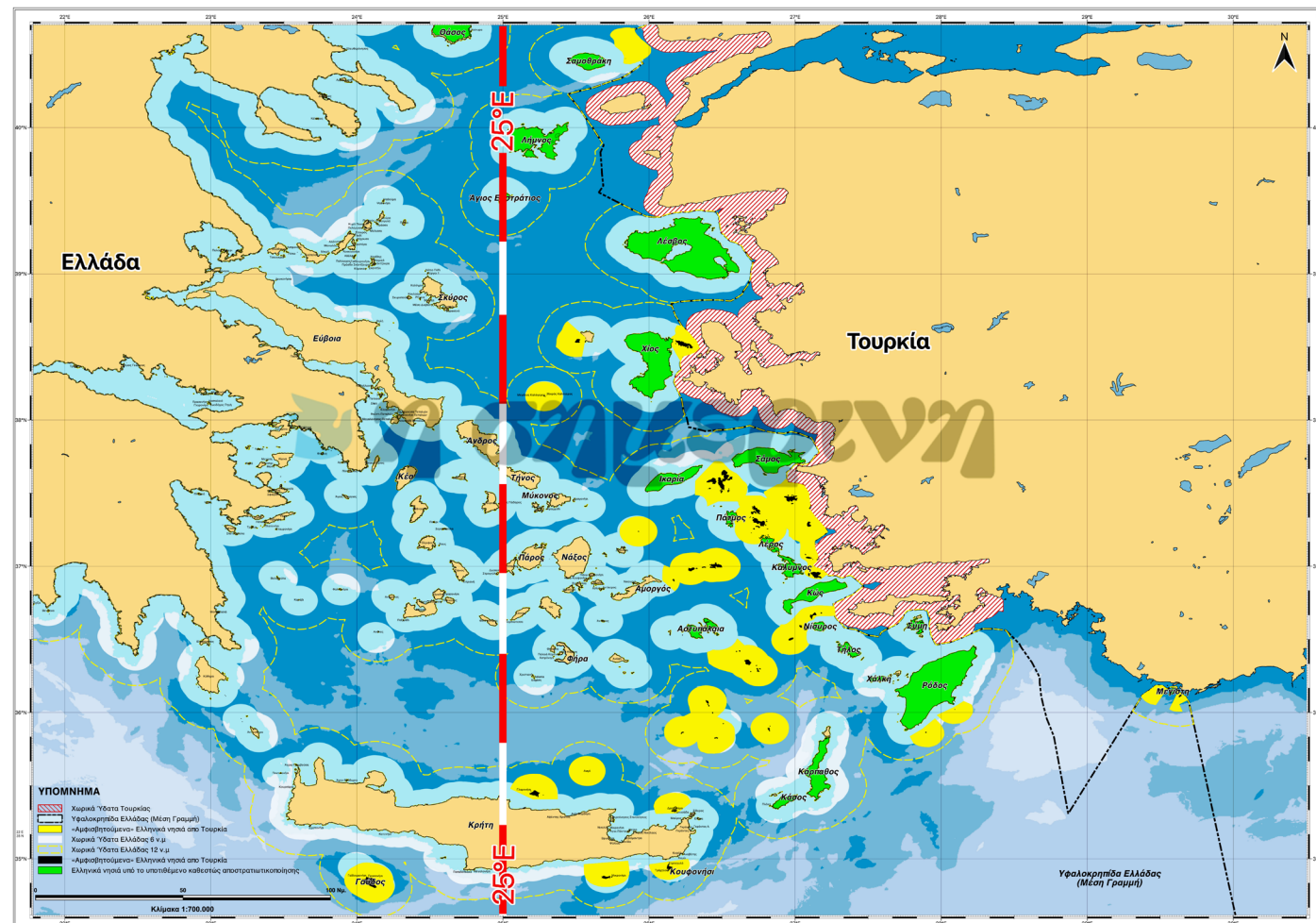
βάσει των εξής δεδομένων: 1. Η Τουρκία συνεχίζει να αναφέρεται σε λύση δύο κρατών. 2. Ο Ερχιουρμάν μιλά για χωριστή κυριαρχία και συνιδρυτική πράξη στο πλαίσιο μιας ομοσπονδίας, συνομοσπονδιακού χαρακτήρα. Σε αυτά προσθέτει την εκ περιτροπής

Προεδρία, δηλαδή τη διχοτόμηση της εκτελεστικής εξουσίας, καθώς και ότι, μόνον ο τουρκικός στρατός μπορεί να εγγυηθεί τους Τουρκοκυπρίους στο νησί. Απορρίπτει, δηλαδή, τη βασική αρχή, μηδέν εγγυήσεις, μηδέν στρατεύματα, που ήταν ο κύριος λόγος

για το ναυάγιο του Κραν Μοντανά. 3. Η Αγκυρα ενισχύει συνεχώς τον Αττίλα. Την ώρα που ο ΓΓ του ΟΗΕ εξελάμβανε ως μη αρνητική έως και θετική τη στάση της Τουρκίας για την πρωτοβουλία του, μεταφέρονταν και αναπτύσσονταν στα κατεχόμενα, νέα σύγχρονα ραντάρ, πολλαπλοί εκτοξευτές πυραύλων TRG-300 με βελβενκές 120 χιλιόμετρα, αντιαεροπορικά HISAR, περιφερόμενα πυρομαχικά και άλλα drones μετατρέποντας την Κύπρο σε αβύθιο αεροπλανοφόρο για τα σχέδια της Γαλάζιας Πατρίδας, την οποία περί τις αρχές Ιουνίου ο Πρόεδρος Ερντογάν θα θεσμοθετήσει με νομοθεσία μέσω της Μεγάλης Τουρκικής Εθνοσυνέλευσης.

Συγκυριαρχία ή κρίση

Τι σημαίνει αυτή η τουρκική θεσμοθέτηση της Γαλάζιας Πατρίδας, δηλαδή ο καθορισμός μονομερώς ΑΟΖ και χωρικών υδάτων ή ζωνών δικαιοδοσίας; Πρώτο, είναι συνέχεια του τουρκολιβυκού μνημονίου. Με την εν λόγω νομοθεσία, η δικαιοδοσία της Τουρκίας και τα ειδικά κυριαρχικά της δικαιώματα θα φτάνουν ως τον 25ο Μεσημβρινό, εάν ληφθούν υπόψη οι διάφοροι χάρτες, που έχουν εκδοθεί από Πανεπιστήμια και υιοθετούνται από το κράτος. Επί τούτων, προφανώς, θα γίνουν κάποιες αλλαγές, κατόπιν επεξεργασίας που συντελείται από τα Υπουργεία Εξωτερικών, Ενέργειας, Περιβάλλοντος κ.ά. Ούτως ή άλλως, πρόκειται, δηλαδή, για τη διχοτόμηση

Ο χάρτης απεικονίζει τις διεκδικήσεις της Τουρκίας στο Αιγαίο μέχρι τον 25ο Μεσημβρινό, όπως θα προβλέπει και η σχετική με το θέμα νομοθεσία, που θα τεθεί στη Μεγάλη Τουρκική Εθνοσυνέλευση περί τις αρχές Ιουνίου. Με κίτρινο χρώμα είναι νησιά επί των οποίων η Τουρκία αμφισβητεί την ελληνική κυριαρχία και με πράσινο εκείνα τα οποία χαρακτηρίζει ως αποστρατευτικοποιημένα.

του Αιγαίου. Δεύτερο, η Τουρκία δύναται να καθορίσει μονομερώς την ΑΟΖ και την υφαλοκρηπίδα, αλλά για να μπορεί «να εφαρμοστεί ομαλά» χρειάζονται οι πολυμερείς ή διμερείς συμφωνίες (άρθρο 74 Διεθνούς Δικαίου της Θάλασσας - ΔΔΘ), αλλιώς θα προκύψει κρίση. Γιατί; Διότι το παράκτιο κράτος έχει στο πλαίσιο της ΑΟΖ ειδικά κυριαρχικά δικαιώματα επί της εκμετάλλευσης φυσικών πόρων, έρευνας, ενέργειας, οικονομικής δικαιοδοσίας κ.λπ. (βλέπε άρθρο 56 του ΔΔΘ). Για να μην προκύψει κρίση, η Ελλάδα θα πρέπει να ενημερώνει και να ρωτά για τις δράσεις της στην Τουρκία για περιοχές που σήμερα της ανήκουν με βάση το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας. Διότι, με τη νέα νομοθεσία, η Άγκυρα θα θεωρεί ότι η Ελλάδα δεν θα μπορεί να ενεργήσει από μόνη της. Αλλιώς η Τουρκία θα πρέπει να εφαρμόζει την εσωτερική της νομοθεσία με όλα τα μέσα που διαθέτει. Άρα η Ελλάδα θα τίθεται μπροστά στο δίλημμα: Συγκυριαρχία ή κρίση; Εκ των πραγμάτων, η νέα τουρκική νομοθεσία θα θεσμοθετήσει την τουρκική ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδα στην περιοχή του Αιγαίου και της Κύπρου, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το κράτος της Κυπριακής Δημοκρατίας, το οποίο η Τουρκία δεν αναγνωρίζει. Αναγνωρίζει, όμως, το ψευδοκράτος, με το οποίο έχει ήδη συνάψει συναφείς συμφωνίες.

Η αρχή της «ευθυδικίας»

Πέραν των ανωτέρω, η νέα τουρκική νομοθεσία δεν αποδέχεται την επίπλευση των νησιών και, ως εκ τούτου, δεν θεωρεί ότι διαθέτουν ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδα. Αμφισβητεί την κυριαρχία της Ελλάδας επί 171 περίπου νησιών. Από αυτά, τα πιο γνωστά είναι τα Αγαθονήσι, Φαρμακονήσι, Ψέριμος, Καλόλιμνος, Αρκιοί, Οινούσοες κ.λπ. Σπριζίζει δε την αντίληψη της αυτή στην αρχή της «ευθυδικίας» [δικαίωμα υπό τις περιστάσεις και αναλογικό αποτέλεσμα (equitable result)] και ότι δεν μπορεί ένα κράτος με τόση παράκτια έκταση, όπως η Τουρκία, να είναι εγκλωβισμένο από τα κυριαρχικά και άλλα δικαιώματα των ελληνικών νησιών.

Τι ισχυρίζονται, λοιπόν, οι Τούρκοι; Ότι το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας δεν πρέπει να εφαρμοστεί «μηχανικά» (λέξη προς λέξη), αλλά κάτω από τις συγκεκριμένες περιστάσεις και δη τις γεωγραφικές συνθήκες του Αιγαίου. Έτσι εξουδετερώνει τα άρθρα 56 και το 121 του ΔΔΘ. Το τελευταίο τονίζει ρητώς ότι τα νησιά, και δη όσα κατοικούνται, έχουν δικαίωμα χωρικών υδάτων, υφαλοκρηπίδας και ΑΟΖ, όπως και η ηπειρωτική χώρα. Υπό αυτές τις συνθήκες, η Άγκυρα δεν αποδέχεται τη μέση γραμμή νησιών και τουρκικών ακτών και ταυτοχρόνως δεν αποδέχεται ότι τα ελληνικά νησιά έχουν δικαιώματα στη θάλασσα. Τα εξαφανίζει από τον χάρτη ακόμη και αν αποδέχεται ότι η όποια ελληνική κυριαρχία ασκείται επί του εδάφους. Γι' αυτό η Άγκυρα στους διάφορους χάρτες που κυκλοφορεί, και δη στον Χάρτη "Main Spatial Map of Turkey", αποτυπώνει την ύπαρξη ενός κύκλου γύρω από τα ελληνικά νησιά που ξεκινά και καταλήγει στα τουρκικά παράλια και περιλαμβάνει θέματα χωρικών υδάτων αλλά και δικαιοδοσίας. Εξηγεί μάλιστα στο υπόμνημα ότι αυτοί οι κύκλοι αφορούν στα «territorial water boundaries», σύνορα χωρικών υδάτων. Ο Χάρτης αυτός έχει κατατεθεί στην ΟΥΝΕΣΚΟ. Εφόσον, λένε οι Τούρκοι, η μέτρηση αρχίζει από τα τουρκικά παράλια και φτάνει στα 6 ν.μ., η κυριαρχία της Τουρκίας

θα είναι περίξ όσων νησιών εμπίπτουν εντός αυτής της ακτίνας, με την ΑΟΖ να δύναται να φτάσει έως τα 200 χιλιόμετρα, λαμβάνοντας υπόψη την ΑΟΖ της Ελλάδας όπως αυτή αρχίζει από τον ηπειρωτικό χώρο. Η Άγκυρα, πάντως, στη Μαύρη Θάλασσα και στην Ανατολική Μεσόγειο, μεταξύ αυτών και η περιοχή της Κύπρου, θεωρεί ότι τα χωρικά της ύδατα φτάνουν ως τα 12 ν.μ., όσα δηλαδή καθορίζει το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας. Διότι, κατά την τουρκική αντίληψη, εκεί δεν ισχύουν οι ειδικές γεωγραφικές συνθήκες του Αιγαίου.

Η κλοπή της Κυπριακής ΑΟΖ

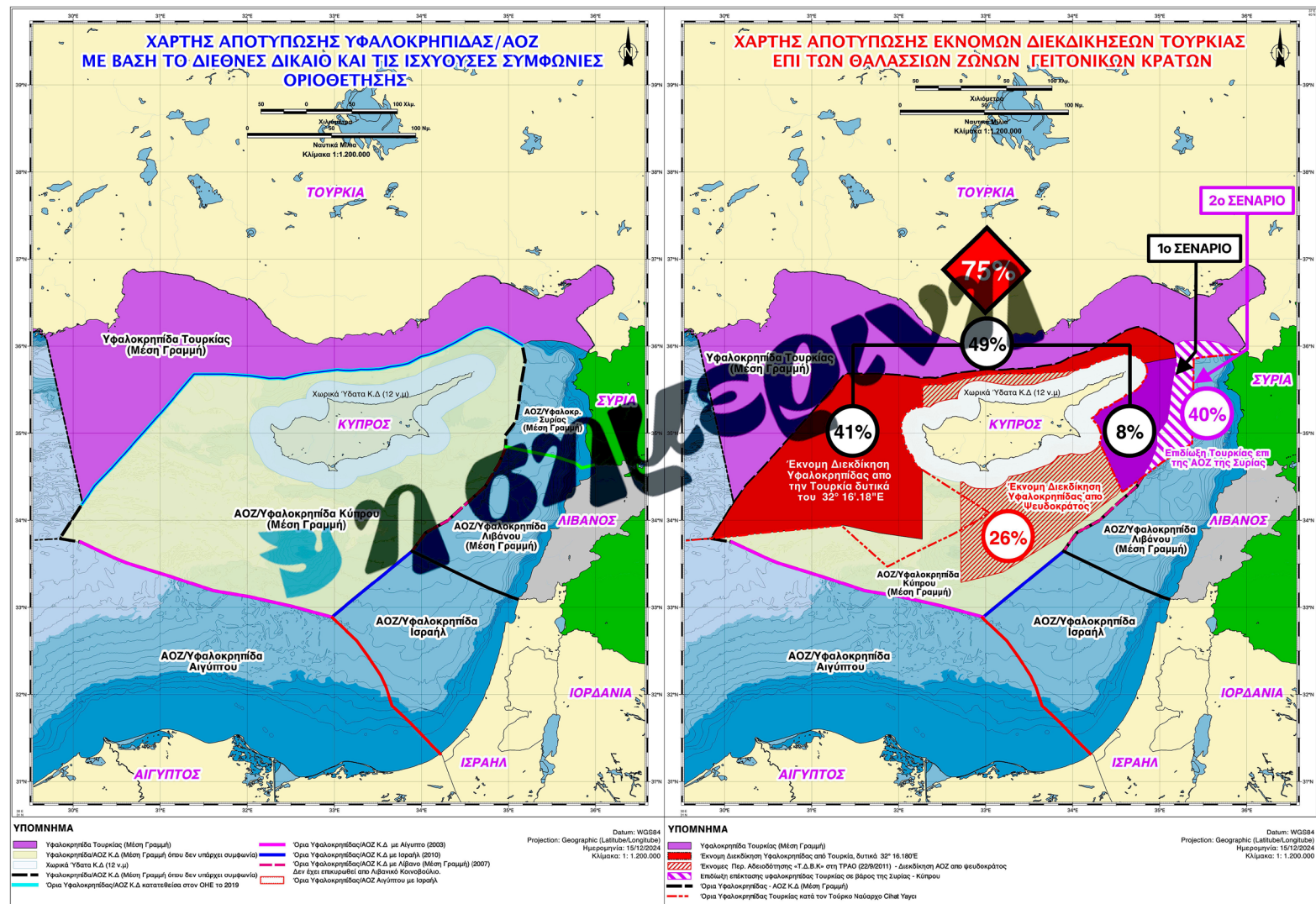
Στην περίπτωση της Κύπρου, η Τουρκία ισχυρίζεται ότι, με βάση την

υφαλοκρηπίδα της, έχει δικαιώματα επί του 49% της Κυπριακής ΑΟΖ και από αυτό το ποσοστό προσφέρει το 8% στην περιοχή Καρπασίας - Αμμόχωστου στο ψευδοκράτος, καθώς και άλλο 26% της νότιας Κυπριακής ΑΟΖ. Και συμβαίνει αυτό διότι, σύμφωνα με τη λογική Ερχιουρμάν, οι Τουρκοκύπριοι έχουν δικαιώματα εφ' όλης της νήσου. Με άλλα λόγια, σε μια ομοσπονδία αφήνουν στους Ελληνοκύπριους ποσοστό της τάξης του 25% της ΑΟΖ. Με βάση τα ανωτέρω, έχουν υπογραφεί συμφωνίες μεταξύ Τουρκίας και ψευδοκράτους. Τα ανωτέρω αναφερθέντα ποσοστά και τα δικαιώματα που πηγάζουν από αυτά, προφανώς θα ενταχθούν, ούτε λίγο ούτε πολύ, μέσα σε αυτά τα όρια, όταν θα ψηφιστεί η σχετική νομοθεσία

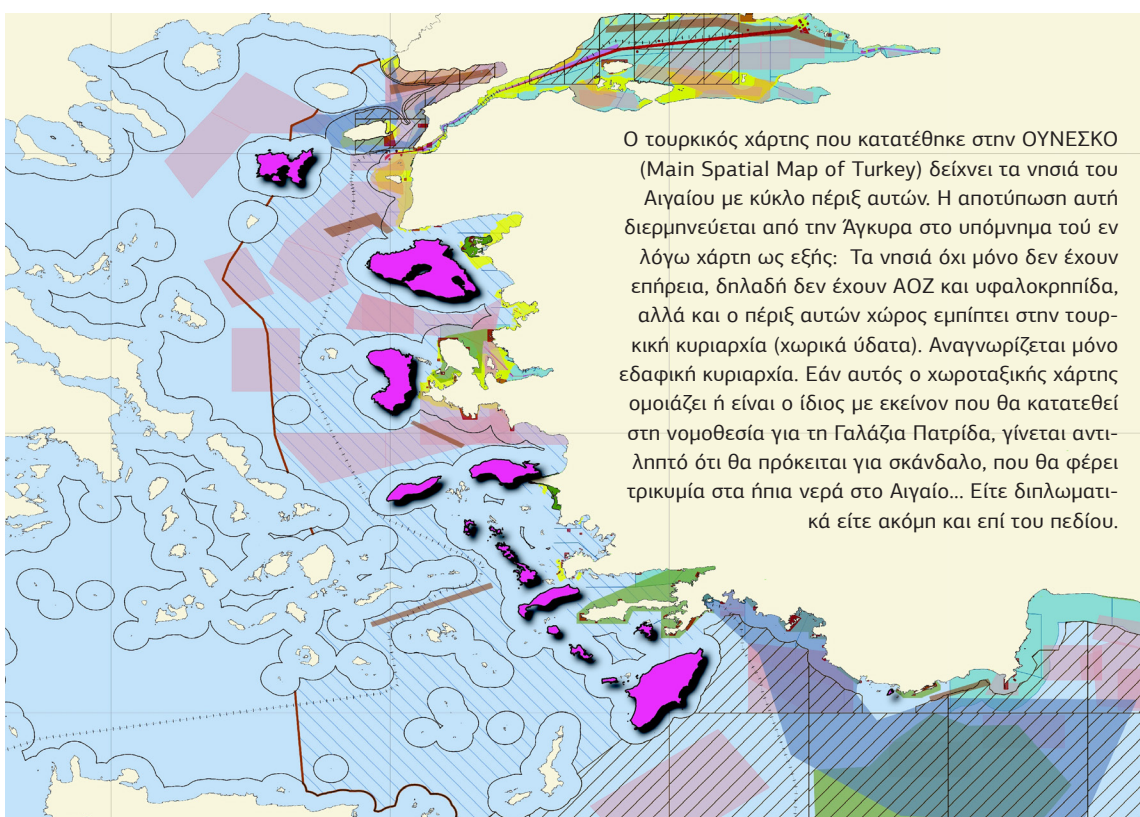
για τη Γαλάζια Πατρίδα. Έχει ήδη γίνει αδειοδότηση θαλάσσιων οικοπέδων από το ψευδοκράτος στην «Τουρκική Εταιρεία Πετρελαίων». Είναι μεν παράνομες οι συμφωνίες αυτές, αλλά η τουρκική πλευρά θέτει ως όρο να περιληφθούν στη λύση του Κυπριακού και να έχουν ισχύ.

Η εσχάτη προδοσία...

Με τη θεομοθέτηση της Γαλάζιας Πατρίδας περνάμε από την πολιτική θέση και ιδεολογία στη νομική πρακτική ως τμήμα της τουρκικής κυριαρχίας και των ειδικών κυριαρχικών δικαιωμάτων όπως αυτά προκύπτουν από την ΑΟΖ και την υφαλοκρηπίδα. Ας ληφθεί δε υπόψη ότι το casus belli των 6 ν.μ. ισχύει ως συναφής νομοθε-

Ο χάρτης αυτός δείχνει πώς η Τουρκία κομματίζει την ΑΟΖ της Κύπρου. Σε περίπτωση ομοσπονδιακής λύσης αφήνει στους Ελληνοκύπριους το 25% της Κυπριακής ΑΟΖ. Το ίδιο ποσοστό μάς αφήνει και σήμερα ως Κυπριακή Δημοκρατία. Διατηρεί η ίδια το 49%. Από αυτό προσφέρει στην περιοχή Καρπασίας, Αμμόχωστου το 8% στο ψευδοκράτος, συν το 26% από τη νότια Θάλασσα της Κύπρου. Άρα μαζί με το ψευδοκράτος παίρνουν το 75% της Κυπριακής ΑΟΖ. Ταυτοχρόνως, στο πλαίσιο της Γαλάζιας Πατρίδας, διεκδικεί περί το 40% της ΑΟΖ της Συρίας.

Ο τουρκικός χάρτης που κατατέθηκε στην ΟΥΝΕΣΚΟ (Main Spatial Map of Turkey) δείχνει τα νησιά του Αιγαίου με κύκλο περίξ αυτών. Η αποτύπωση αυτή διερμηνεύεται από την Άγκυρα στο υπόμνημα τού εν λόγω χάρτη ως εξής: Τα νησιά όχι μόνο δεν έχουν επίπλευση, δηλαδή δεν έχουν ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδα, αλλά και ο περίξ αυτών χώρος εμπίπτει στην τουρκική κυριαρχία (χωρικά ύδατα). Αναγνωρίζεται μόνο εδαφική κυριαρχία. Εάν αυτός ο χωροταξικός χάρτης ομοιάζει ή είναι ο ίδιος με εκείνον που θα κατατεθεί στη νομοθεσία για τη Γαλάζια Πατρίδα, γίνεται αντιληπτό ότι θα πρόκειται για σκάνδαλο, που θα φέρει τρικυμία στα ήπια νερά στο Αιγαίο... Είτε διπλωματικά είτε ακόμη και επί του πεδίου.

σία από το 1995. Χοντραίνει δηλαδή στο παιχνίδι. Και στο Αιγαίο και στην Κύπρο. Γιατί; Η όποια υπαναχώρηση από την οποιαδήποτε πλέον τουρκική κυβέρνηση επί των δικαιωμάτων της Άγκυρας, όπως αυτά θα κατοχυρωθούν στη σχετική νομοθεσία, θα συνιστά στην ουσία εσχάτη προδοσία εφόσον θα τολμήσει κάποιος να παραδώσει κυριαρχικά δικαιώματα ή ειδικά κυριαρχικά δικαιώματα. Αυτό το νομικό καθεστώς δεν υπήρχε ως σήμερα. Η νέα πραγματικότητα σημαίνει ότι η Άγκυρα και οι Κυβερνήσεις της θα είναι πιο αδιάλλακτες. Ασχέτως του τι αναφέρει το Διεθνές Δίκαιο, η λύση του Κυπριακού θα χρειαστεί να περάσει από τη Μεγάλη Τουρκική Εθνοσυνέλευση. Γιατί; Διότι ποιος θα τολμήσει ν' αλλάξει, για παράδειγμα, τη νομοθεσία περί των χωρικών υδάτων και των ΑΟΖ της Άγκυρας περίξ της Κύπρου, προσφέροντας περισσότερα δικαιώματα στους Ελληνοκύπριους από αυτά που θα προκύπτουν μέσω της νομοθεσίας του προσεχούς Ιουνίου; Είναι ή όχι πιθανό να έχει την τύχη του Μεντερέζ; Εκτός και αν δοθούν ανταλλάγματα στην Τουρκία που θα αφορούν στο Αιγαίο... Όλα αυτά θα πρέπει ή όχι να λαμβάνονται υπόψη από Αθήνα και Λευκωσία; Επί του παρόντος δεν υπάρχει επίσημη θέση περί της αντίδρασής τους. Βεβαίως, υπάρχει και η ορθή γενική αρχή περί του σεβασμού και της εφαρμογής του Διεθνούς Δικαίου και δη εκμετάλλευσης της Θάλασσας ως σημείου άμυνας. Τι γίνεται, όμως, εάν με τη νέα τουρκική νομοθεσία κατοχυρώνονται ως τουρκικά κυριαρχικά και ειδικά κυριαρχικά δικαιώματα, τμήματα των δικαιωμάτων της Κύπρου και της Ελλάδας; Το Διεθνές Δίκαιο δεν διαθέτει ούτε αστυνομία ούτε στρατό για να επιβάλει την τάξη... Το ζήτημα πέραν του μισού αιώνα στην Κύπρο.

Στο σκοτάδι τα κόμματα για το σχέδιο λύσης του Κυπριακού

Ζητούν σύγκληση Εθνικού Συμβουλίου

ΣΟΦΙΑ ΙΩΣΗΦ

Στο σκοτάδι φαίνεται να βρίσκονται τα περισσότερα κόμματα για το ενδεχόμενο σχέδιο λύσης του Κυπριακού, το οποίο έβαλε στο κάδρο ως σενάριο ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, με χρονικό ορίζοντα το 2026.

ΕΔΕΚ και ΔΗΠΑ επιβεβαιώνουν ότι υπήρξε επικοινωνία ή ενημέρωση από τον Πρόεδρο Χριστοδουλίδη, η οποία, ωστόσο, δεν άγγιξε τις πρόνοιες ενός ενδεχόμενου σχεδίου. Αίσθηση προκαλεί το γεγονός ότι το άλλο κόμμα της συγκυβέρνησης, το ΔΗΚΟ, δηλώνει, διά στόματος του βουλευτή Χρυσή Παντελίδη, ότι δεν έχει ενημερωθεί.

Τα κοινοβουλευτικά κόμματα ζητούν στο σύνολό τους σύγκληση του Εθνικού Συμβουλίου, ενώ ΔΗΚΟ, ΕΔΕΚ και ΔΗΠΑ βάζουν χρονικό αστερίσκο, εκτιμώντας ότι η συζήτηση θα πρέπει να γίνει μετά τις βουλευτικές εκλογές. Ενόψει πιθανών εξελίξεων, αλλά και των βουλευτικών εκλογών, τα κόμματα καταγράφουν τις θέσεις και τις κόκκινες γραμμές τους στο Κυπριακό.

Αιφνιδίασε την πολιτική σκηνή

Το σενάριο ενός ενδεχόμενου σχεδίου λύσης φαίνεται να αιφνιδίασε την κομματική σκηνή, καθώς τα περισσότερα κόμματα δηλώνουν ότι δεν έχουν λάβει ουσιαστική ενημέρωση από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Τα κόμματα της αντιπολίτευσης αλλά και το Δημοκρατικό Κόμμα δήλωναν, μέχρι την ώρα που γράφονταν αυτές οι γραμμές, ότι δεν είχαν οποιαδήποτε επικοινωνία ή ενημέρωση από τον Πρόεδρο Χριστοδουλίδη για το ζήτημα. Μάλιστα, όπως μας ανέφερε χαρακτηριστικά ο βουλευτής του ΔΗΚΟ, Χρυσός Παντελίδης: «Δεν έχει υπάρξει τέτοια ενημέρωση και δεν είμαι βέβαιος ότι θα μπορούσε να υπάρξει μία τέτοια ενημέρωση. Αυτό που είναι γνωστό σε μεγάλο βαθμό είναι ότι βρίσκεται σε εξέλιξη η προσαρμογή των Ηνωμένων Εθνών, ώστε να επαναρχίσουν οι διαπραγματεύσεις το συντομότερο δυνατό».

Στην ΕΔΕΚ υπήρξε μεν τηλεφωνική επικοινωνία του Προέδρου Χριστοδουλίδη με τον πρόεδρο του κόμματος, μετά τις δημόσιες δηλώσεις του Νίκου Χριστοδουλίδη, ωστόσο, όπως ξεκαθαρίζει ο εκπρόσωπος Τύπου της ΕΔΕΚ, Γιώργος Γεωργίου, λεπτομερής ενημέρωση επί των τεχνικών προνοιών ενός ενδεχόμενου σχεδίου δεν έχει γίνει. Ο εκπρόσωπος του κόμματος τόνισε, μάλιστα, ότι «για ν' αποφευχθούν εκ νέου δοτά σχέδια και δοτές προτάσεις λύσης, θα πρέπει η Λευκωσία να ετοιμάσει τη δική της πρόταση, έτσι ώστε

να έχει την πρωτοβουλία των κινήσεων και επί αυτού του σχεδίου, να διεξαχθεί η διαπραγμάτευση». Από πλευράς της, η ΔΗΠΑ επιβεβαιώνει ότι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας ενημέρωσε τον Μάριο Καρογιάν για τη διαδικασία που βρίσκεται σε εξέλιξη, χωρίς όμως να προκύπτει λεπτομερής ενημέρωση για ένα ενδεχόμενο σχέδιο.

Ζητούν Εθνικό Συμβούλιο

Τα κόμματα συγκλίνουν στην ανάγκη σύγκλησης του Εθνικού Συμβουλίου, ώστε να υπάρξει θεσμική ενημέρωση για τις εξελίξεις στο Κυπριακό και για τη διαδικασία που βρίσκεται σε εξέλιξη υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών.

Ωστόσο, η προεκλογική συγκυρία φαίνεται να λειτουργεί ανασταλικά για μια άμεση συζήτηση. ΔΗΚΟ, ΕΔΕΚ και ΔΗΠΑ αναγνωρίζουν ότι η χώρα βρίσκεται στην τελική ευθεία προς τις βουλευτικές εκλογές και εκτιμούν ότι η σύγκληση του Εθνικού Συμβουλίου θα μπορούσε να γίνει μετά την εκλογική διαδικασία, όταν πλέον θα έχει διαμορφωθεί ο νέος κομματικός χάρτης.

Οι θέσεις των κομμάτων στο Κυπριακό

Η νέα κινητικότητα γύρω από το εθνικό ζήτημα επαναφέρει στο προσκήνιο τις διαφορές αλλά και τις ομοιότητες των πολιτικών δυνάμεων, τόσο ως προς τη βάση λύσης όσο και ως προς τις προϋποθέσεις μιας ενδεχόμενης διαπραγμάτευσης.

ΔΗΣΥ: Ετοιμότητα και εσωτερική ενότητα

Ο Δημοκρατικός Συναγερμός θέτει το Κυπριακό ως κορυφαία προτεραιότητα, υπογραμμίζοντας ότι αφορά την εθνική επιβίωση. Η Πρόεδρος του ΔΗΣΥ, Αννίτα Δημητρίου, τονίζει ότι «οι αναφορές του Προέδρου της Δημοκρατίας, ότι θα έχουμε στο επόμενο διάστημα σοβαρές εξελίξεις, αναδεικνύουν ακόμη πιο επιτακτικά την ανάγκη διαρκούς ετοιμότητας, συλλογικής ευθύνης και υπεύθυνης

“

Τα περισσότερα κόμματα δηλώνουν ότι δεν έχουν ουσιαστική ενημέρωση για ενδεχόμενο σχέδιο λύσης

στάσης απέναντι στον τόπο. Ο Δημοκρατικός Συναγερμός έχει σταθερές θέσεις και είναι έτοιμος να συμβάλει στις προσπάθειες της δικής μας πλευράς για άρση του αδιεξόδου. Για την επανέναρξη ουσιαστικών συνομιλιών στη βάση του Διεθνούς Δικαίου, των αρχών και αξιών της ΕΕ και στη βάση του συμφωνημένου πλαισίου. Ζητούμενο είναι η μέγιστη δυνατή ενότητα στο εσωτερικό, για να ενισχύσουμε τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας σε αυτήν την προσπάθεια».

ΑΚΕΛ: Επιστροφή στο κεκτημένο του Κραν Μοντάνα

Το ΑΚΕΛ αναφέρει ότι υπάρχουν μηνύματα και ενδείξεις πως τους επόμενους μήνες ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών θ' αναλάβει νέα πρωτοβουλία για το Κυπριακό. Ο εκπρόσωπος Τύπου του κόμματος, Γιώργος Κουκουμάς, τονίζει ότι «το ΑΚΕΛ είναι η δύναμη που, είτε συμφωνεί κάποιος μαζί του είτε διαφωνεί, γνωρίζει καλά και έχει συγκροτημένη πρόταση για το τι πρέπει να γίνει στο Κυπριακό για να προστατευτεί η συμφωνημένη βάση λύσης αλλά και όλο το διαπραγματευτικό κεκτημένο που επιτεύχθηκε μέχρι και το Κραν Μοντάνα, για να συνεχιστούν οι διαπραγματεύσεις από εκεί που έμειναν το 2017 στη βάση του πλαισίου Γκουτέρες για τα εναπομείναντα θέματα. Έτσι μπορούμε να φτάσουμε σε μια άλλη λύση αρχών, που να τερματίζει την κατοχή και να καταργεί τα ξένα εγγυητικά δικαιώματα στην Κύπρο και ν' ανοίγει τον δρόμο της απελευθέρωσης και επανένωσης της πατρίδας και του λαού μας».

ΔΗΚΟ: Ομοσπονδία με σωστό περιεχόμενο

Το ΔΗΚΟ τάσσεται υπέρ μιας λύσης ομοσπονδίας με σωστό περιεχόμενο, θέτοντας ως βασικές παραμέτρους τη λειτουργικότητα και τη βιωσιμότητα του κράτους. Σύμφωνα με τον Χρυσή Παντελίδη, οι κόκκινες γραμμές του

κόμματος αφορούν πρόνοιες που δεν θα επιτρέπουν σε καμία κοινότητα να επιβάλλει τη θέλησή της στην άλλη, αλλά και ρυθμίσεις που θα διασφαλίζουν την ουσιαστική επανένωση της χώρας, των θεσμών, της οικονομίας και της κοινωνίας. Κεντρική θέση του ΔΗΚΟ παραμένει ο τερματισμός της τουρκικής κατοχής, η αποχώρηση των κατοχικών στρατευμάτων και η κατάργηση των εγγυήσεων.

ΕΛΑΜ: Εκτός πλαισίου ΔΔΟ

Το ΕΛΑΜ διαφοροποιείται από το πλαίσιο της Διζωνικής Δικονομικής Ομοσπονδίας, το οποίο απορρίπτει. Ο αναπληρωτής εκπρόσωπος Τύπου του κόμματος, Λίνος Χατζηγεωργίου, δηλώνει ότι το ΕΛΑΜ τάσσεται υπέρ της διατήρησης της Κυπριακής Δημοκρατίας και προτείνει λύση στη βάση ενιαίου κράτους. Ως βασικές θέσεις προβάλλει την αποχώρηση και του τελευταίου Τούρκου στρατιώτη και την επιστροφή των προσφύγων στις πατρογονικές τους εστίες. Τόνισε, δε, ότι θεωρείται πολύ σημαντική «η απεξάρτηση από τις τουρκικές εγγυήσεις και τα επεμβατικά δικαιώματα».

ΕΔΕΚ: Μικροσκόπιο στις συγκλίσεις

Η ΕΔΕΚ θέτει στο επίκεντρο τη συμβατότητα των μέχρι σήμερα συγκλίσεων με το ευρωπαϊκό κεκτημένο και τις βασικές ελευθερίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Γιώργος Γεωργίου

υποστηρίζει ότι οι συγκλίσεις που παρουσιάζονται ως κεκτημένο των διαπραγματεύσεων θα πρέπει να τεθούν κάτω από το μικροσκόπιο, ώστε να διαπιστωθεί ποιες είναι συμβατές με το ευρωπαϊκό κεκτημένο. Ως κόκκινες γραμμές της ΕΔΕΚ τίθενται η πλήρης αποχώρηση των τουρκικών κατοχικών στρατευμάτων με καταληκτική ημερομηνία, η πλήρης κατάργηση των εγγυήσεων και των επεμβατικών δικαιωμάτων, καθώς και η εφαρμογή του ευρωπαϊκού κεκτημένου σε ολόκληρη την επικράτεια της Κύπρου, χωρίς πρωτογενές δίκαιο και χωρίς μόνιμες παρεκκλίσεις.

ΔΗΠΑ: Στο πλαίσιο ΟΗΕ και ΕΕ

Η ΔΗΠΑ υπογραμμίζει ότι οποιοδήποτε πακέτο λύσης θα πρέπει να εδράζεται στα ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών, στο κοινοτικό κεκτημένο και στις συμφωνίες κορυφής, με σεβασμό στο κεκτημένο της διαδικασίας. Ως βάση λύσης θέτει τη Διζωνική Δικονομική Ομοσπονδία με πολιτική ισότητα.

Οικολόγοι: Αδιαίρετη χώρα χωρίς γεωγραφικούς διαχωρισμούς

Οι Οικολόγοι, διά του προέδρου τους, Σταύρου Παπαδούρη, δηλώνουν ότι αποδέχονται οποιαδήποτε λύση προνοεί πως η χώρα παραμένει αδιαίρετη, χωρίς γεωγραφικούς διαχωρισμούς. Θέτουν παράλληλα ως βασικές προϋποθέσεις την κάλυψη των ζητημάτων ασφαλείας και περιουσιακού, τη στήριξη της λύσης στις

“

Κοινό αίτημα η σύγκληση Εθνικού Συμβουλίου, με το βλέμμα στραμμένο και στις βουλευτικές εκλογές

αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας και την πλήρη συμβατότητα της με το ευρωπαϊκό κεκτημένο, με διασφάλιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

ΑΛΜΑ: Επανάρξη με ευρωπαϊκή συμβατότητα

Το ΑΛΜΑ, μέσω του Γραμματέα Επικοινωνίας, Παναγιώτη Ευαγγελίδη, τάζεται υπέρ της άμεσης επανάρξης των συνομιλιών στη βάση του συμφωνημένου πλαισίου, υπό την προϋπόθεση ότι η διαδικασία και το περιεχόμενο της λύσης θα είναι συμβατά με το ευρωπαϊκό κεκτημένο.

Ξανά στο προσκήνιο τα δύο κράτη

Σε κάθε περίπτωση, πάντως, το ψευδοκράτος επαναφέρει την πολιτική των δύο κρατών. Ο ψευδοπυργός εξωτερικών ξεκαθαρίζει ότι δεν πρόκειται να υπάρξει καμία υποχώρηση από αυτήν την πολιτική, απορρίπτοντας παράλληλα το σενάριο να υπάρξει σχέδιο λύσης πριν από το τέλος του έτους. «Δεν μπορεί και δεν πρόκειται να υπάρξει καμία παρέκκλιση από αυτό που καθορίζει το Διεθνές Δίκαιο, από μια λύση σύμφωνη με τα ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, των αρχών, αξιών και του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης», ήταν η απάντηση της Λευκωσίας στις νέες δηλώσεις.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ

Επί ποδός πολέμου βρίσκονται τα κόμματα και οι υποψήφιοι καθώς μπαίνουμε στην τελευταία στροφή των βουλευτικών εκλογών της προσεχούς Κυριακής.

Μάχες διεξάγονται σε διάφορα επίπεδα: 1) για την πρώτη θέση μεταξύ ΔΗΣΥ και ΑΚΕΛ,

2) για την τέταρτη θέση μεταξύ ΔΗΚΟ, Άμεσης Δημοκρατίας και ΑΛΜΑΤΟΣ, αφού το ΕΛΑΜ φαίνεται να σταθεροποιείται στην τρίτη θέση χωρίς να αποκλείονται εκπλήξεις,

3) για την είσοδο στη Βουλή κυρίως της ΕΔΕΚ και των Οικολόγων, αφού το Volt μάλλον θα είναι εντός,

4) για την κατάληψη μιας θέσης στα έδρανα του Κοινοβουλίου από τους υποψηφίους.

Σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις και όπως αυτήν που δημοσιεύουμε σήμερα, η Βουλή θα είναι κατ'ελάχιστον επτακομματική. Εάν και πόσο θα είναι λειτουργική θα φανεί στην πράξη. Είναι ζήτημα δημιουργίας συμμαχιών μεταξύ των κομμάτων και συμβιβασμών. Πρόβλημα, βεβαίως, προκύπτει και για την Κυβέρνηση, η οποία για τις δικές της νομοθετικές ρυθμίσεις θα πρέπει να επανακαθορίσει τις σχέσεις της με τη Βουλή και τα κόμματα, προκειμένου να δημιουργηθεί αναγκαίες πλειοψηφίες για την εύρυθμη λειτουργία της Πολιτείας.

Ντέρμπι χωρίς καθαρή κυριαρχία

Στην πρόθεση ψήφου ο ΔΗΣΥ προηγείται με 18% και το ΑΚΕΛ ακολουθεί με 17,6%. Στα έγκυρα, η διαφορά είναι μόλις μισή μονάδα: 18,8% για τον ΔΗΣΥ και 18,3% για το ΑΚΕΛ. Η εκτίμηση αποτελέσματος δίνει στον ΔΗΣΥ εύρος 20%-24% και στο ΑΚΕΛ 18,4%-22,4%.

Ο ΔΗΣΥ κερδίζει την εικόνα της πρωτιάς, κυρίως λόγω παράστασης νίκης, όπου φτάνει στο 56%, έναντι 18% του ΑΚΕΛ. Δεν εμφανίζει, όμως, δυναμική καθαρής κυριαρχίας. Η συσπείρωσή του ανεβαίνει στο 60%, από 55% τον Απρίλιο, αλλά παραμένει χαμηλότερη από του ΑΚΕΛ. Μεγάλο μέρος των αναποφάσιστων προέρχονται επίσης από τη δική του δεξαμενή, αφού 26% όσων δεν αποφάσισαν είχαν ψηφίσει ΔΗΣΥ το 2021.

Το ΑΚΕΛ, αντίθετα, δεν προηγείται, αλλά εμφανίζεται πιο συμπαγές. Η συσπείρωσή του βρίσκεται στο 72% και η πορεία του στις διαδοχικές μετρήσεις

παραμένει σταθερή. Το πρόβλημά του είναι ότι αυτή η σταθερότητα δεν μετατρέπεται σε προβάδισμα. Κρατά τον πυρήνα του, αλλά δεν δείχνει να αντλεί μαζικά από τη φθορά των άλλων.

Το ΕΛΑΜ κρατά τρίτη θέση, αλλά όχι την ορμή

Το ΕΛΑΜ είναι καθαρά τρίτο κόμμα, με 10% στην πρόθεση ψήφου και 10,4% στα έγκυρα. Η εκτίμηση αποτελέσματος το τοποθετεί στο 10,4%-14,4%. Σε σχέση με προηγούμενες μετρήσεις, όμως, υποχωρεί από το 12%, κάτι που δείχνει ότι η ανοδική του φόρα περιορίζεται.

Το δυνατό του σημείο είναι η βεβαιότητα ψήφου, που φτάνει στο 90%, η υψηλότερη ανάμεσα στα κόμματα. Χάνει μέρος της δυναμικής, αλλά κρατά σκληρό ακροατήριο. Κερδίζει κυρίως από διαρροές του ΔΗΣΥ, αφού 13% των ψηφοφόρων του 2021 που μετακινούνται δηλώνουν σήμερα ΕΛΑΜ.

Φθορά για ΑΛΜΑ και Άμεση Δημοκρατία

Στη μεσαία ζώνη, η εικόνα είναι πιο ρευστή. Το ΑΛΜΑ καταγράφει 8,3% στα έγκυρα, υποχωρώντας από το 10% που είχε σε προηγούμενες

μετρήσεις. Η αρχική δυναμική του Οδυσσέα Μιχαηλίδη φαίνεται να δέχεται πίεση από τα ανοιχτά πολιτικά μέτωπα, αλλά και από τον ανταγωνισμό στον χώρο της αντισυστημικής ψήφου.

Η Άμεση Δημοκρατία βρίσκεται στο 6,5% στα έγκυρα, κάτω από το 7,5% του Απριλίου, αλλά πάνω από το 5% του Μαρτίου. Το σχήμα του Φειδία Παναγιώτου συνεχίζει να αντλεί από τη διαμαρτυρία, όμως η τριβή γύρω από το προσωποπαγές μοντέλο και η έλλειψη κομματικής δομής φαίνεται να περιορίζουν την ορμή του.

ΔΗΚΟ σε πίεση, Volt σε άνοδο

Το ΔΗΚΟ καταγράφει 7,7% στα έγκυρα και εκτίμηση 7,2%-10,2%. Παρουσιάζει μικρή βελτίωση από τον Απρίλιο, αλλά παραμένει χαμηλά για τα δεδομένα του. Η συσπείρωσή του είναι 57%, ενώ οι μετακινήσεις δείχνουν απώλειες προς ΑΛΜΑ, ΔΗΣΥ και ΕΛΑΜ. Το κόμμα κρατά οργανωμένη βάση, αλλά δυσκολεύεται να ανακτήσει κεντρικό ρόλο.

Αντίθετα, το Volt εμφανίζει ανοδική εικόνα. Από 2% τον Σεπτέμβριο και τον Φεβρουάριο, φτάνει στο 3,8% στα έγκυρα και μπαίνει στην εκτίμηση απο-

τελέσματος με 3,4%-5,4%. Είναι μικρή αλλά καθαρή άνοδος, σε μια κλίση όπου κάθε μονάδα αλλάζει έδρες.

Μάχη επιβίωσης για τους μικρούς

ΕΔΕΚ, ΔΗΠΑ και Οικολόγοι βρίσκονται στη ζώνη κινδύνου. Η ΕΔΕΚ καταγράφει 2,4%, οι Οικολόγοι 2% και η ΔΗΠΑ 1,8%. Με τέτοια ποσοστά, η μάχη δεν αφορά πλέον μόνο την απώλεια εδρών, αλλά την ίδια την κοινοβουλευτική παρουσία.

Το γενικό πολιτικό μήνυμα είναι καθαρό: 45% βλέπουν τις εκλογές ως ευκαιρία για ψήφο διαμαρτυρίας. Αυτή η δυσανεμία δεν πηγαιίνει σε ένα κόμμα. Μοιράζεται ανάμεσα σε ΕΛΑΜ, ΑΛΜΑ, Άμεση Δημοκρατία και Volt, αφήνοντας τα παραδοσιακά κόμματα με μικρότερα ποσοστά και χαμηλότερες αντοχές. Γι' αυτό και το πιο βαρύ στοιχείο της δημοσκοπίσης δεν είναι μόνο η σειρά των κομμάτων, αλλά η πιθανή ανατροπή στη σύνθεση της Βουλής: σύμφωνα με την ανάλυση που συνόδεψε την παρουσίαση, από 17 μέχρι 22 έδρες ενδέχεται να αλλάξουν χέρια, δείχνοντας ότι η νέα Βουλή μπορεί να είναι πολύ διαφορετική από τη σημερινή.

ΔΗΜΟΣΚΟΠΗΣΗ ΣΙΓΜΑ

Γιατί ενδιαφέρει τον Πρόεδρο η σύσταση της νέας Βουλής

Ντέρμπι ΔΗΣΥ-ΑΚΕΛ, απώλειες ΑΛΜΑΤΟΣ - Άμεσης Δημοκρατίας και τα δεδομένα πριν από το τελικό σπριντ

Διπλωματικές εξυπνάδες του Φόρειν Όφισ

«Οι μεν Τούρκοι να ερμηνεύουν ως ομοσπονδία, οι δε Έλληνες ως ενωμένο κράτος»

ΦΑΝΟΥΛΑ ΑΡΓΥΡΟΥ,
Ερευνήτρια/
δημοσιογράφος

Αναφέρομαι στο κύριο άρθρο της Σημερινής, 10.5.2026, «Οφείλτε μια απάντηση, κ. Πρόεδρε...», όπου καλείται ο Πρόεδρος Νίκος Χριστοδουλίδης να ξεκαθαρίσει τι πάει να κάνει.

«Το μεγαλύτερο άγχος του Ν. Χριστοδουλίδη είναι να μη χαρακτηριστεί ως ο Πρόεδρος της διχοτόμησης... Ενεπλάκη σε μια διαδικασία ΜΟΕ, που θα οδηγήσει, όπως λέει ο ίδιος, στο Κραν Μοντανά. Όταν οι Τούρκοι θεωρούν ότι έχουν "χωριστή κυριαρχία" και ότι το τέλος του δρόμου θα είναι μια "λύση" συνιδρυτικής πράξης, πώς θ' αποφύγει τη διχοτόμηση; Αφού πήρε (ο Ερχιουρμάν) τα υπόλοιπα διχοτομικά στοιχεία ως το Κραν Μοντανά, γιατί να μη βάλει και την τελική ταφόπετρα στην Κυπριακή Δημοκρατία, έχοντας μάλιστα το άλλοθι όλων εκείνων που τον εκθειάζαν, με την ψευδαίσθηση ότι είναι κάτι διαφορετικό από τον Τατάρ και τον Ερντογάν; Πώς θα την γλυτώσει (ο Πρόεδρος) απ' όλα αυτά;...»

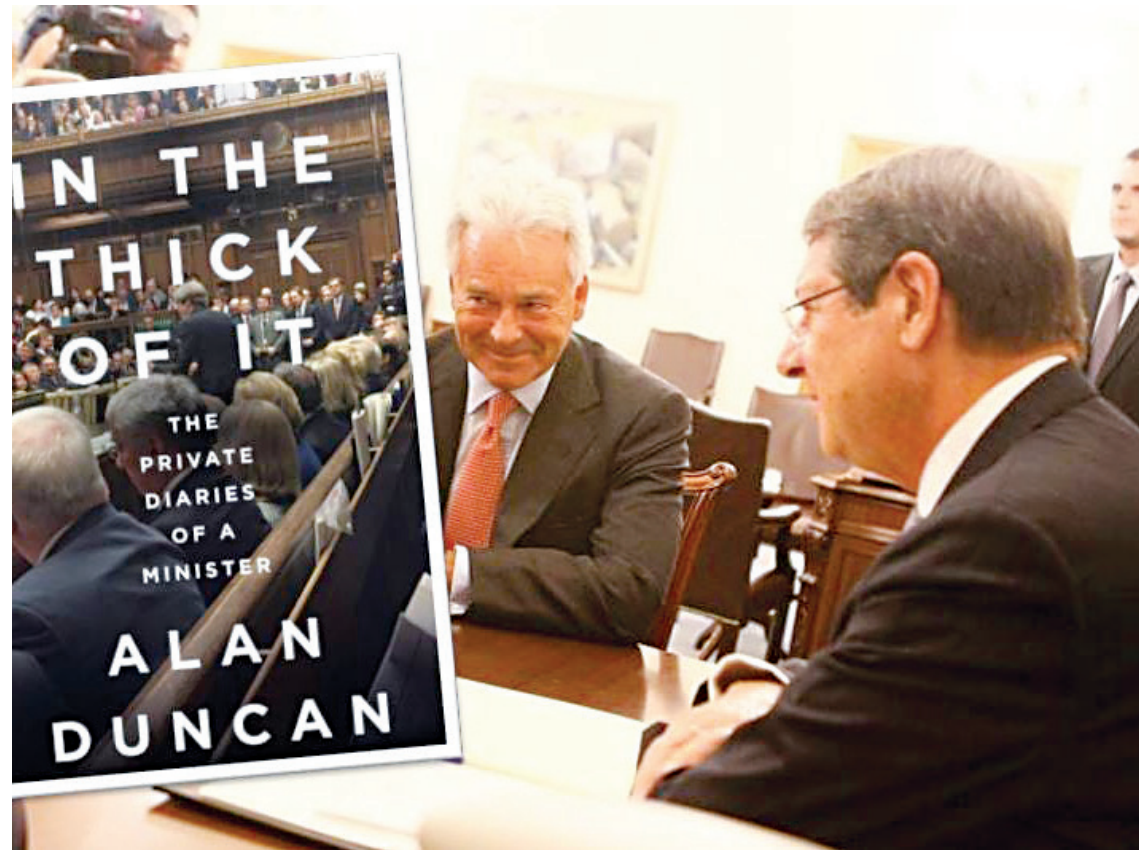
Κραν Μοντανά - «Προδομένος» ο Matthew Kidd από Αναστασιάδη

Είναι απορίας άξιο γιατί ο Πρόεδρος Χριστοδουλίδης επιμένει σε επιστροφή στο Κραν Μοντανά. Θυμίζω ότι ο Νίκος Αναστασιάδης τα βρόντηξε και έφυγε από εκεί, αρνούμενος να δεχθεί αυτά που ανέμεναν απ' αυτόν οι Βρετανοί. Εξ ου και εξοργισμένος ο τότε επικεφαλής του Φόρειν Όφισ, Σερ Άλαν Ντάνκαν, αφέρωσε ολόκληρο κεφάλαιο στο βιβλίο του «In the Thick of it» από το ημερολόγιό του. Για να ξεθυμάνει γιατί πήγε εκεί με μια κουστωδία 30 συν αξιωματούχων αναμένοντας και έφυγε, με τον Βρετανό Υπ. Αρμυστή στη Λευκωσία Matthew Kidd πλήρως απογοητευμένο και προδομένο («betrayed») από τον Πρόεδρο Νίκο Αναστασιάδη!

«Αποκαλύψεις Ντάνκαν στο νέο του βιβλίο για Κραν Μοντανά, Αναστασιάδη, Τουρκία», Φ.Α., 19.4.2021, Sigmalive <https://www.sigmalive.com/news/kypriako/770780/apokalypseis-ntankan-sto-neo-tou-vivlio-gia-kran-montana-anastasiadi-amp-tourkia>

ΜΟΕ

Να θυμίσω, επίσης, ότι τα ΜΟΕ (Μέτρα Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης) ακολούθησαν τις βρετανικές συνομοσπονδίες λεγόμενες «Ιδέες Γκάλι» του 1992 -μετά που ο Πρόεδρος Γ. Βασιλείου δέχθηκε δίχως λαϊκή εντολή το διζωνικό ψήφισμα 649/90- που απέρριψε ο λαός με διαδη-

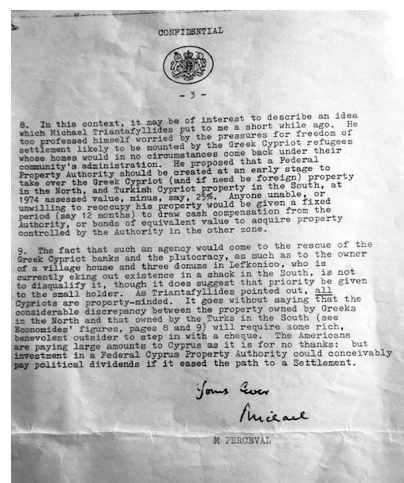

λώσεις. Τα οποία δέχθηκε μονομερώς και ο Γλαύκος Κληρίδης που τον αντικατέστησε. Τα ΜΟΕ, όμως, προνοούνταν από τις «Ιδέες Γκάλι» με σκοπό και στόχο να κωνέψουμε τη συνομοσπονδία και την αποδοχή των τετελεσμένων...

1965 - Ο Γκάλο Πλάζα απορρίπτει την Ομοσπονδία

Στην έκθεσή του το 1965 ο μεσολαβητής των Ηνωμένων Εθνών κ. Galo Plaza απέρριψε την τουρκική απαίτηση για Ομοσπονδία και έγραψε:

«...Τα γεγονότα του 1963 δεν έχουν βασικά αλλάξει αυτό το χαρακτηριστικό... Συγκεκριμένα, οι συζητήσεις για γεωγραφικό διαχωρισμό των δύο κοινοτήτων κάτω από ένα ομοσπονδιακό σύστημα κυβέρνησης, δεν με έχουν πείσει πως αναπόφευκτα δεν θα οδηγήσουν στη διχοτόμηση.» (Βιβλίο Φ.Α. «Από την Ένωση στην Κατοχή»).

Το έγγραφο, 3.3.1977, από το Βρετανικό Εθνικό Αρχείο.

Ψευδαισθήσεις και διγλωσσία από τη δική μας πλευρά

Στις 12 Ιανουαρίου 1965, όταν ο Τούρκος Πρωθυπουργός Ισμέτ Ινονού ζήτησε την υποστήριξη Ηνωμένου

οποίος διετέλεσε Γενικός Εισαγγελέας της Κυπριακής Δημοκρατίας αλλά και Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Κύπρου (Βιβλίο Φ.Α., «Διζωνική vs Δημοκρατία 1955-2019»).

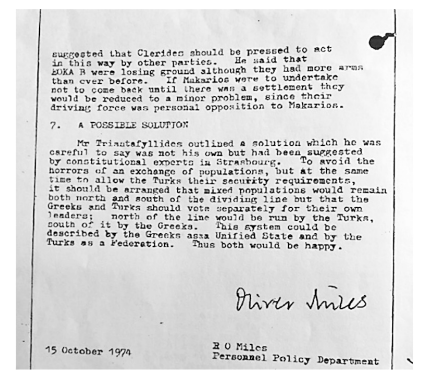
Ομοσπονδία = Διχοτόμηση

Εν τω μεταξύ, στις 2 Φεβρουαρίου 1965, σε μνημόνιο που ετοίμασε για τον Βρετανό Πρωθυπουργό το Τμήμα Σχεδιασμού του Φόρειν Όφισ, τόνιζε: «Εκείνο που οι Τούρκοι ζητούν με την Ομοσπονδία είναι στην κυριολεξία ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΗ... Η επιθυμία της τουρκικής κυβέρνησης για μια ομόσπονδη λύση (δηλαδή κυριολεκτικά διχοτόμηση) αναμένεται να συνεχιστεί...».

Μιχαλάκης Τριανταφυλλίδης (1)

Στις 15 Οκτωβρίου 1974, ο αξιωματούχος του Φόρειν Όφισ, Ε.Ο. Miles, έγραψε για μια συνομιλία που είχε με τον κ. Μιχαλάκη Τριανταφυλλίδη:

«...Είπε (Μ.Τ.) ότι η ΕΟΚΑ Β έκανε έδαφος παρόλο ότι είχαν περισσότερα

Το έγγραφο, 15.10.1974, από το Βρετανικό Εθνικό Αρχείο.

όπλα από προηγούμενος. Αν ο Μακάριος αναλάμβανε να μην επιστρέψει μέχρι να υπήρχε διευθέτηση αυτοί θα είναι ένα μικρό πρόβλημα, καθώς ο στόχος τους ήταν προσωπικά ο Μακάριος.

Πιθανή Λύση

«Ο Τριανταφυλλίδης μίλησε για μια λύση, για την οποία ήταν προσηκτικός να πει ότι δεν ήταν δική του αλλά εισήγηση από συνταγματολόγους στο Στρασβούργο. Για να αποφευχθούν τα τρομερά μιας ανταλλαγής πληθυσμών, αλλά ταυτόχρονα να έχουν οι Τούρκοι τις απαιτήσεις για ασφάλεια που θέλουν, να διευθετηθεί να παραμείνουν μεικτοί πληθυσμοί σε βορρά και νότο της διαχωριστικής γραμμής, αλλά οι Έλληνες και Τούρκοι να ψηφίζουν χωριστά για τους ηγέτες τους, βόρεια της γραμμής να κυβερνούν οι Τούρκοι και νότια οι Έλληνες. Αυτό το σύστημα μπορεί να χαρακτηριστεί από τους Έλληνες ως Ενωμένο Κράτος και από τους Τούρκους ως Ομοσπονδία. Έτσι αμφότεροι ευχαριστημένοι.»

Μιχαλάκης Τριανταφυλλίδης (2)

Τρία χρόνια αργότερα, στις 3.3.1977 (και καθώς ο "διζωνικός χάρτης" Μακαρίου/Τ. Παπαδόπουλου είχε ήδη σχεδιαστεί πριν ακόμα φθάσει στη Κύπρο τον Φεβρουάριο 1977 ο Αμερικανός Κλαρκ Κλίφφοντ, ο αξιωματούχος Μ. Percival της Βρετ. Υπ. Αρμυστίας στη Λευκωσία ενημέρωσε το Λονδίνο για την ιδέα δημιουργίας μιας «Ομόσπονδης Αρχής Περιουσιών», που του περιέγραψε ο Μ. Τριανταφυλλίδης:

«...Δήλωσε και αυτός (Μ.Τ.) ότι ανησυχούσε για τις πιέσεις που θα αυξανόνταν για ελεύθερη διακίνηση που θα ζητούσαν οι Ελληνοκύπριοι πρόσφυγες, τα σπία των οποίων υπό καμία περίπτωση δεν επρόκειτο να επιστραφούν στη διοίκηση της κοινότητάς των. Εισηγήθηκε την ίδρυση ενωρίς μιας Ομόσπονδης Αρχής Περιουσιών, η οποία ν' αναλάβει τις ελληνικές περιουσίες (και ξένες) στον Βορρά, και Τουρκοκυπρίων στον Νότο, σε τμές 1974 μείον πες 25%. Όποιος δεν μπορούσε, ή δεν ήθελε να επιστρέψει... να έπαιρνε αποζημίωση... Όπως υπέδειξε ο Τριανταφυλλίδης, όλοι οι Κύπριοι νοιάζονται για ακίνητα...».

Και ο Τριανταφυλλίδης υπέδειξε τους Αμερικανούς: «Οι Αμερικανοί πληρώνουν τεράστια ποσά στην Κύπρο (είπε) δίχως να παίρνουν ευχαρίστηση, αλλά επένδυση σε μια Ομόσπονδη Αρχή Περιουσιών θα έχει πολιτικά αποτελέσματα αν συμβάλει στον δρόμο μιας διευθέτησης.»

Από την επομένη της πρώτης ακόμα τουρκικής εισβολής, αντί για απελευθέρωση, ξεκίνησε μια καταστροφική επιλογή ψευδαισθήσεων, υποχωρήσεων, παραχωρήσεων των δικών μας για το πώς θα συμβιβάζονταν με τα τετελεσμένα...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ

Μιχαλάκης Καραολής - Αντρέας Δημητρίου

Οι δύο ηρωομάρτυρες, που βάδισαν πρώτοι στην αγχώνη στις 10 Μαΐου 1956, για τη λευτεριά και την Ένωση με την Ελλάδα

Συμπληρώθηκαν στις 10 Μαΐου 70 ολόκληρα χρόνια από την ημέρα που οι πρώτοι ηρωομάρτυρες της ΕΟΚΑ, Μιχαλάκης Καραολής από το Παλαιχώρι και Αντρέας Δημητρίου από τον Άη Μάμα, βάδισαν στο ικρίωμα της αγχώνης, προσφέροντας τη νεανική ζωή τους θυσία στον πανίερο βωμό της τριστάγας λευτεριάς. Βάδισαν αγέρωχοι με τον ύμνο της λευτεριάς στα χείλη και πέταξαν σαν αρχάγγελοι στο Πάνθεον των Αθανάτων. Από τα κείμενά τους, που έγραψαν από το κελί των μελλοθανάτων, αναβλύζει το μυροβόλο μεγαλείο της ψυχής τους. Και, αντί να μοιρολογούν για τον χαμό της νεανικής ζωής τους, δίνουν θάρρος στους δικούς τους και τον αγωνιζόμενο για τη λευτεριά Κυπριακό Ελληνισμό.

Και ενώ η Κύπρος αγωνιζόταν για λευτεριά και Ένωση με τη Μητέρα Ελλάδα, η επίσημη ελληνική Κυβέρνηση, χωρίς καμιά επιφύλαξη, αμαύρωνε την ένδοξη ιστορία του Έθνους, με μian απίστευτη αντεθνική ενέργεια, με πρωταγωνιστή τον τότε Υπουργό, Κωνσταντίνο Τσάτσο, που έγινε αργότερα και Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας. Χωρίς περίσκεψη και αιδώ, διέτασε τους άντρες των Δυνάμεων Ασφαλείας, με το παράγγελμα «τοσάκιστε τους», να επιτεθούν και να διαλύσουν την πρωτοφανή σε όγκο και παλμό διαδήλωση διαμαρτυρίας και καταδίκης του βρετανικού εγκλήματος, που είχε οργανώσει η φοιτητική και εργαζόμενη νεολαία εναντίον των Βρετανών δυναστών της ελληνικής Κύπρου.

Αντρέας Δημητρίου

Ο Αντρέας Δημητρίου, από τον Άη Μάμα, ορφάνεψε από μικρός. Προσλήφθηκε από τον συγχωριανό του, Ευέλθον Χριστοδούλου, που ήταν διάκος στην Αμμόχωστο και παράλληλα διατηρούσε κατάστημα θαλασσινών όπλων. Μόλις άρχισε ο αγώνας της ΕΟΚΑ μυήθηκε στην Οργάνωση και άρχισε αμέσως δράσεις στις ομάδες του εκτελεστικού και των δολιοφθορών στο λιμάνι Αμμοχώστου. Στις 16-17 Οκτωβρίου 1955 οι Βρετανοί μεταφέρουν από το Σουέζ στην Αμμόχωστο μεγάλες ποσότητες οπλισμού. Ο Αντρέας ενημερώνει τον τομεάρχη Παύλο Παυλάκη ότι στην αποθήκη του στρατού αποθηκεύτηκαν όπλα και πυρομαχικά, συσκευασμένα σε μεγάλα κιβώτια. Του τονίζει ότι οποιαδήποτε ενέργεια της ΕΟΚΑ για απόσπαση του οπλισμού έπρεπε να γίνει το αργότερο τη νύχτα της 19ης προς την 20ή Οκτωβρίου, διότι την άλλη μέρα ο οπλισμός θα μεταφερόταν αλλού. Ο Παυλάκης ενεργεί αστραπιαία. Δεν μπορούσε να αναμένει έγκριση του Αρχηγού για την επιχείρηση. Ο χρόνος δεν το επέτρεπε. Ο Αντρέας, που ήξερε τα κατατόπια των αποθηκών, δίνει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για την κατάρτιση του σχεδίου ενεργείας και συμμετέχει κι ο ίδιος στην ομάδα που θα αναλάμβανε την επιχείρηση. Ο Παυλάκης συνεννοείται με τον Αντώνη Παπαδόπουλο και καταρτίζεται η ομάδα δράσης, που την αποτελούσαν, εκτός από τον Αντώνη, οι Γεώργιος Μάτσος, Άγης Ιωακείμ, Λοΐζος Χατζηλοΐζος, Παντελάκης Κυριακίδης, Μίκης Κοκκώνης, Γεώργιος Σκοτεινός,

Ο Μιχαλάκης Καραολής.

Κυριάκος Χατζηδινουσίου και ο Αντρέας Δημητρίου.

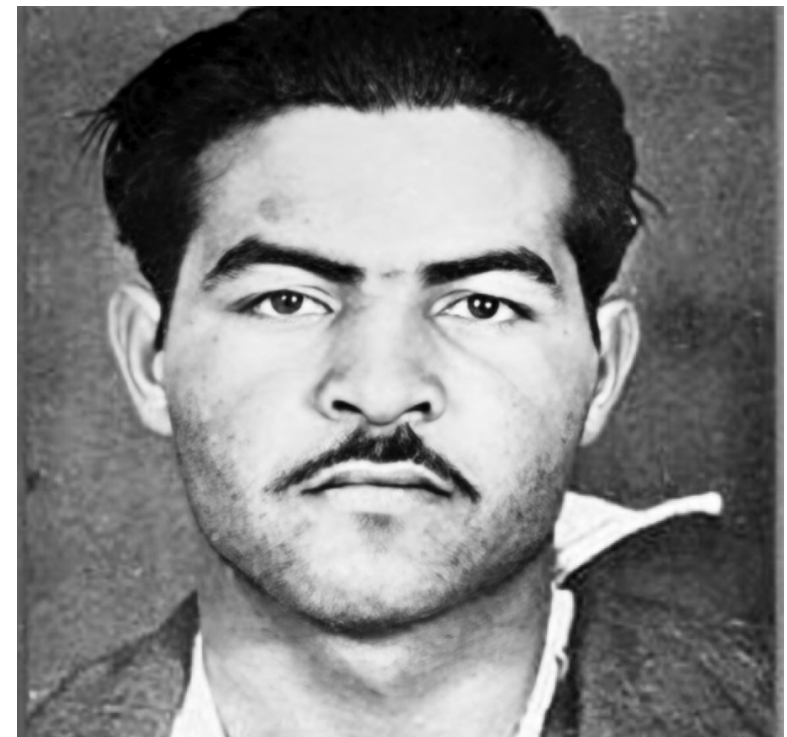
Η ομάδα επιβιβάζεται δύο μικρών αυτοκινήτων τα μεσάνυχτα και κατευθύνεται στις στρατιωτικές αποθήκες του λιμανιού, κοντά στις οποίες ανέμενε άλλο αυτοκίνητο για να παραλάβει τον οπλισμό. Μάτσος και Χατζηλοΐζος, οδηγούμενοι από τον Αντρέα απέκοψαν τα συρματοπλέγματα και εξουδετέρωσαν εύκολα τον Έλληνα φρουρό. Ακολούθως η ομάδα παραβίασε τις πόρτες των αποθηκών και άρχισε αμέσως την αφαίρεση των κιβωτίων με όπλα. Αφού αφαιρέθηκαν συνολικά 19 κιβώτια και φορτώθηκαν στο αυτοκίνητο της Οργάνωσης, οι αγωνιστές αποχώρησαν χωρίς κανένα πρόβλημα.

Η πλούσια δράση του Αντρέα Δημητρίου, του απρόμπτου παλληκαριού, όπως τον έλεγαν οι συναγωνιστές του, έμελλε να διακοπεί πρόωρα. Στις 22 Νοεμβρίου 1955 αναλαμβάνει να εκτελέσει τον πράκτορα των Βρετανικών Μυστικών Υπηρεσιών (Νιέλνιτςεν Σέρβις), Σίντνεϊ Τέιλορ, που ήταν γνωστός μισέλληνας και φανατικός φιλότουρκος. Είχε ενταχθεί στην τουρκοκυπριακή τρομοκρατική οργάνωση «Βολκάν» και έγινε σιέλεχός της. Ο Αντρέας είχε πρόσφατα υποβληθεί σε εγχείρηση και κανονικά δεν έπρεπε να αναλάβει την εκτέλεση. Εφόσον όμως αυτός είχε επιλεγεί, άρχισε να παρακολουθεί τον Τέιλορ και το απόγευμα της 28ης Νοεμβρίου 1955 τον εντοπίζει έξω από το κινηματοθέατρο «Ηραίο» Αμμοχώστου. Χωρίς να χάσει καιρό τράβηξε το πιστόλι του και τον πυροβόλησε, πετυχαίνοντάς τον στον αυχένα. Κατά κακή του τύχη, όμως, στον δρόμο της διαφυγής έπεσε σε μπλόκο Βρετανών στρατιωτών, που ενέδρευναν στα χτίσματα της παρακείμενης αγοράς χονδρικής πώλησης. Οι στρατιώτες, βλέποντας τον Αντρέα να απομακρύνεται τρέχοντας, αντιλήφθηκαν ότι αυτός ήταν ο δράστης της απόπειρας κατά του Τέιλορ και τον πυροβόλησαν. Ο Δημητρίου δεν μπορούσε να τρέξει διότι ήταν εγχειρισμένος, συνέχισε όμως να

βάλλει με το πιστόλι του εναντίον των στρατιωτών που τον κυνηγούσαν. Από μια σφαίρα τους τραυματίστηκε στον δεξιό βραχίονα και το πιστόλι του έπεσε στην άσφαλτο. Τον συνέλαβαν και τον οδήγησαν στο δικαστήριο, όπου καταδικάστηκε σε θάνατο.

Μιχαλάκης Καραολής

Ο Μιχαλάκης Καραολής με τον συναγωνιστή του Αντρέα Παναγιώτου πυροβόλησαν και τραυμάτισαν θανάσιμα τον προδότη αστυνομικό Ηρόδοτο Πουλλά, έξω από την Αλάμπρα, στο τέρμα της οδού Λήδρας στη Λευκωσία, στις 28 Αυγούστου 1955. Ο Παναγιώτου κατόρθωσε να διαφύγει, αλλά ο Καραολής συνελήφθη αργότερα σε ενέδρα των αγγλικών δυνάμεων κάτω από γεφύρι και κλείστηκε στις φυλακές. Η σφαίρα που τραυμάτισε

Ο Αντρέας Δημητρίου.

Η Οργάνωση απέκρυψε προσωρινά τον ήρωα και μόλις ενημερώθηκε ο Αρχηγός διέταξε τη μετακίνησή του στον Πενταδάκτυλο, όπου λημέριαζε ο Καπετάν Ζήδρος - Γρηγόρης Αυξεντίου. Κατά τη μετάβασή του ένοπλοι αστυνομικοί είχαν στήσει οδόφραγμα. Ο οδηγός του αυτοκινήτου που τον μετέφερε είχε αντιληφθεί από μακριά τους αστυνομικούς, σταμάτησε και διέφυγε. Ο Καραολής έτρεξε και κρύφτηκε κάτω από ένα γεφύρι. Οι ένοπλοι αστυνομικοί εντόπισαν τον Καραολή και τον συνέλαβαν. Οδηγήθηκε στη Λευκωσία, όπου άρχισαν οι ανακρίσεις και τα βασανιστήρια. Ο Καραολής γνώριζε ποιος ήταν ο εκτελεστής του Πουλλά, αλλά κράτησε το στόμα του κλειστό και πήρε το μυστικό του στον τάφο. Δικάστηκε και καταδικάστηκε σε θάνατο, αν και οι Άγγλοι γνώριζαν ότι δεν ήταν αυτός ο εκτελεστής του προδότη. Η καταδίκη του προκάλεσε θύελλα αντιδράσεων όχι μόνο στην Κύπρο και την Ελλάδα αλλά και στο εξωτερικό, όπου επιφανείς άνθρωποι του πνεύματος και των επιστημών ζήτησαν την αθώωση του νεαρού αγωνιστή.

Από το κελί του ο Καραολής έγραφε στους δικούς του να μη λυπούνται, αλλά να είναι περήφανοι, που η μοίρα τον έταξε να θυσιαστεί για την ελευθερία της Κύπρου μας. Η πιο συγκλονιστική στιγμή της μαρτυρικής φυλάκισής του ήταν μια μέρα πριν από την εκτέλεσή του, όταν πήγαν να τον επισκεφθούν η μάνα και οι αδελφές του, Μαρούλα και Νίκη, οι οποίες δεν ήξεραν ότι ο ήρωας θα εκτελείτο την άλλη μέρα. Η Αστυνομία δεν είχε ειδοποιήσει τους δικούς του, όπως είχε υποσχεθεί ο διευθυντής των Φυλακών Άιρονς. Και επειδή τα μέτρα ασφαλείας είχαν ενταθεί, είχαν προκαλέσει σε αυτές πολλή πικρία και άρχισαν να διαμαρτύρονται και να του φωνάζουν «θάρρος», «μη φοβάσαι». Όταν τελικά τον πληροφούσαν, τους αποκάλυψε το τραγικό μυστικό. Οπότε ξέσπασαν σε λυγμούς. Έγρα-

ψε στην τελευταία επιστολή του στον αδελφό του Αντρέα:

«Δεν περιγράφεται η σκηνή της φρίκης, του πόνου, του σπαραγμού και της απόγωσης, που επηκολούθησε. Τα φτωχά και αδύναμα πλάσματα με γοερές κραυγές εθρήνουν και εκτυπώνω και καθώς ήταν άσπρες σαν το πανί και ελπιποθυμούσαν κάθε λίγο, μου παρουσίαζαν ένα σπαραξικάρδιο θέαμα που δεν μπόρεσα να κρατήσω τη συγκίνηση και τα δάκρυά μου...».

Ο Α. Δημητρίου στην αγχώνη

Ο Αντρέας Δημητρίου ήταν 22 χρονών, όταν βάδισε τραγουδώντας τον ύμνο της λευτεριάς, στο σοκοίτι της αγχώνης. Όπως λένε οι χωριανοί του στον Άη Μάμα και οι συναγωνιστές του στην Αμμόχωστο, όπου έδρασε μέχρι τη σύλληψή του, ήταν ένας απίστευτα τολμηρός και γεροδεμένος άντρας, που έπεφτε στη φωτιά χωρίς να υπολογίζει τον θάνατο. Οι χωριανοί του θυμούνται τον Αντρέα μικρό παιδί στο δημοτικό, να παίζει σε ένα θεατρικό έργο τον ρόλο του Λεωνίδα και με παλλόμενη φωνή να φωνάζει στον Ξέρξη το «Μολών Λαβέ». Το «Μολών Λαβέ» εκείνο δεν σταμάτησε να το επαναλαμβάνει και έξω στα βοσκοτόπια όπου παίζανε. Θυμούνται ακόμη ότι ο Αντρέας ήταν πάντοτε ο προστάτης των παιδιών που ενοχλούνταν από μεγαλύτερά τους.

Το μεγαλείο της ψυχής του Αντρέα έλαμψε την παραμονή της εκτέλεσής του. Όταν πήγαν οι δικοί του να τον δουν, μέσα από το κελί του μελλοθανάτου φώναξε με βροντερή φωνή: «Μην κλαίτε, πεθαίνω για τη λευτεριά της Κύπρου μας». Και στο διάστημα της μισής ώρα που δικαιούνταν να μείνουν κοντά του έξω από το κελί, ο Αντρέας τους συμβούλεψε: «Να είστε περήφανοι, γιατί πεθαίνω για την Ελλάδα».

Στις 10 Μαΐου 1956, Μιχαλάκης Καραολής και Αντρέας Δημητρίου βάδισαν στην αγχώνη και απ' εκεί πέταξαν στο Πάνθεον των Αθανάτων.

“
Βάδισαν αγέρωχοι με τον ύμνο της λευτεριάς στα χείλη και πέταξαν σαν αρχάγγελοι στο Πάνθεον των Αθανάτων

θανάσιμα τον Πουλλά στις 28 Αυγούστου 1955 προερχόταν από το πιστόλι του Παναγιώτου.

Ο Καραολής ένωθε μέσα του χαλασμό για την αδικία των Βρετανών να κρατούν σκλαβωμένη την ιδιαίτερη πατρίδα του. Και στη φωνή του Διγενή ο ήρωάς μας από τους πρώτους εντάχθηκε στη λεβεντομάνα ΕΟΚΑ και άρχισε τη δράση με άλλους συναγωνιστές του στη Λευκωσία. Η δράση του όμως διακόπηκε πρόωρα, μετά την εκτέλεση του προδότη αστυνομικού Πουλλά. Οι Εγγλέζοι επειδή δεν κατάφεραν να συλλάβουν τον εκτελεστή αγωνιστή, Αντρέα Παναγιώτου, αναζήτησαν τον Καραολή.

Η ΜΑΣΤΙΓΑ ΤΗΣ ΜΕΘΗΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟ ΤΙΜΟΝΙ

Μετατρέπουν τους δρόμους σε παγίδες θανάτου

Περισσότεροι από 4.000 οδηγοί εντοπίστηκαν θετικοί σε αλκοτέστ μέσα στο 2025, ενώ το αλκοόλ εξακολουθεί να βρίσκεται πίσω από σημαντικό ποσοστό θανατηφόρων και σοβαρών τροχαίων συγκρούσεων στην Κύπρο, παρά τους καθημερινούς ελέγχους και τις αυστηρές ποινές

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΝΕΟΦΥΤΟΥ

Η οδήγηση υπό την επίρεια αλκοόλ εξακολουθεί ν' αποτελεί μian από τις σημαντικότερες αιτίες πρόκλησης σοβαρών και θανατηφόρων τροχαίων συγκρούσεων στην Κύπρο, παρά τις συνεχείς εκστρατείες ενημέρωσης, τους αυστηρούς ελέγχους και τις ποινές που εφαρμόζονται τα τελευταία χρόνια. Πρόκειται για ένα διαχρονικό πρόβλημα, που εξακολουθεί ν' απασχολεί έντονα τόσο τις Αρχές όσο και την κοινωνία, ιδιαίτερα μετά από κάθε νέο σοβαρό ή θανατηφόρο τροχαίο δυστύχημα που συγκλονίζει το παγκύπριο.

Η κατανάλωση αλκοόλ πριν από την οδήγηση παραμένει μια επικίνδυνη πραγματικότητα στους κυπριακούς δρόμους. Παρά τις συνεχείς προειδοποιήσεις και τις δημόσιες εκκλήσεις των αρμόδιων φορέων, αρκετοί οδηγοί εξακολουθούν να επιλέγουν να καθίσουν πίσω από το τιμόνι έχοντας προηγουμένως καταναλώσει αλκοόλ, υποτιμώντας τις συνέπειες που μπορεί να έχει μια τέτοια απόφαση.

Χιλιάδες θετικοί οδηγοί το 2025

Στοιχεία που εξασφάλισε η «Σημερινή» από την Αστυνομία αποτυπώνουν με σαφήνεια το μέγεθος του προβλήματος. Κατά το 2025 πραγματοποιήθηκαν συνολικά 52.138 ελεγχοί αλκοτέστ σε οδηγούς παγκυπρίως. Από αυτούς, 4.095 πρόσωπα εντοπίστηκαν θετικά στην

οδήγηση υπό την επίρεια αλκοόλ.

Οι αριθμοί αυτοί καταδεικνύουν ότι, παρά τις εκστρατείες ενημέρωσης και τους αυξημένους ελέγχους, χιλιάδες οδηγοί εξακολουθούν να εντοπίζονται να οδηγούν έχοντας καταναλώσει αλκοόλ. Κάθε θετικός έλεγχος αντιστοιχεί σε έναν οδηγό που βρισκόταν στον δρόμο υπό την επίρεια αλκοόλ, δημιουργώντας δυνητικά σοβαρό κίνδυνο τόσο για τον ίδιο όσο και για

άλλους χρήστες του οδικού δικτύου.

Μείωση στις καταγγελίες

Παράλληλα, σύμφωνα με τα στοιχεία, καταγράφεται μείωση στον αριθμό των σχετικών καταγγελιών σε σύγκριση με το προηγούμενο έτος. Συγκεκριμένα, για το 2025 σημειώθηκε μείωση της τάξης του 14,1% συγκριτικά με το 2024.

Η μείωση αυτή αξιολογείται θετικά από τις αρμόδιες Αρχές, χωρίς, ωστό-

σο, να σημαίνει ότι το πρόβλημα έχει περιοριστεί σε ικανοποιητικό βαθμό. Αντίθετα, οι Αρχές υπογραμμίζουν ότι η οδήγηση υπό την επίρεια αλκοόλ εξακολουθεί να συγκαταλέγεται ανάμεσα στις κύριες αιτίες πρόκλησης σοβαρών και θανατηφόρων οδικών συγκρούσεων.

Οι κύριες αιτίες των θανατηφόρων συγκρούσεων

Σύμφωνα με την Αστυνομία, η απρόσεκτη οδήγηση και η απόσπαση προσοχής, η οδήγηση υπό την επίρεια αλκοόλ και η μη τήρηση της αριστερής πλευράς του δρόμου, αποτελούν τις

γκρούσεων σχετίζονται με την οδήγηση υπό την επίρεια αλκοόλ.

Το ποσοστό αυτό δείχνει ότι, σε σημαντικό αριθμό θανατηφόρων τροχαίων δυστυχημάτων η κατανάλωση αλκοόλ αποτελεί καθοριστικό παράγοντα. Πρόκειται για περιστατικά που πολλές φορές οδηγούν σε ανθρώπινες απώλειες, σοβαρούς τραυματισμούς και ανεπανόρθωτες συνέπειες για οικογένειες και οικείους των θυμάτων.

Παράλληλα, σύμφωνα με τα ίδια στοιχεία, περίπου το 6% των σοβαρών οδικών συγκρούσεων σχετίζονται επίσης με την οδήγηση υπό την επίρεια αλκοόλ.

Οι αριθμοί αυτοί αποτυπώνουν τη συνεχιζόμενη παρουσία του προβλήματος στους κυπριακούς δρόμους και επιβεβαιώνουν ότι η κατανάλωση αλκοόλ εξακολουθεί ν' αποτελεί έναν από τους βασικούς παράγοντες επικινδυνότητας κατά την οδήγηση.

Καθημερινοί έλεγχοι και εντατικοποίηση τα βράδια

Η Αστυνομία επισημαίνει ότι οι έλεγχοι αλκοτέστ πραγματοποιούνται καθημερινά στο πλαίσιο των τροχαϊκών ελέγχων των μελών της Τροχαίας. Πρόκειται για ελέγχους που διενεργούνται συστηματικά και παγκυπρίως, με στόχο τόσο την πρόληψη όσο και τον εντοπισμό παραβατικών οδηγών.

Οι έλεγχοι αυτοί εντατικοποιούνται κυρίως κατά τις βραδινές ώρες, τα Σαββατοκύριακα και κατά τη διάρκεια εορταστικών περιόδων, όταν παρατηρείται αυξημένη διακίνηση προς χώρους εστίασης και διασκέδασης.

Εκτέλεση κατασκευαστικών εργασιών στην οδό Αρχιεπισκόπου Κυπριανού στον ιστορικό πυρήνα Στροβόλου

Ο Δήμος Στροβόλου ενημερώνει το κοινό ότι από αύριο Δευτέρα, 18 Μαΐου 2026, αρχίζουν οι κατασκευαστικές εργασίες στη β' φάση του έργου «Ανάπλαση ιστορικού πυρήνα Στροβόλου».

Κατά τη διάρκεια των εργασιών, η οδός Αρχιεπισκόπου Κυπριανού θα είναι κλειστή για την τροχαία κίνηση από τη συμβολή της με την οδό Σταδίου έως τη συμβολή της με την οδό Μακεδονίτισσης. Εργασίες θα εκτελούνται και στην οδό Αγιάσματος, η οποία επίσης θα είναι κλειστή για την τροχαία κίνηση.

Συγκεκριμένα, το τμήμα της οδού Αρχιεπισκόπου Κυπριανού, από το ύψος τής οδού Σταδίου μέχρι και τη συμβολή της με την οδό Μακεδονίτισσης, θα είναι προσβάσιμο μόνο για πεζούς.

Η συμβολή της οδού Αρχ. Κυπριανού με την οδό Σταδίου, όπως επίσης και η συμβολή με την οδό Μακεδονίτισσης θα είναι ανοικτές για την τροχαία κίνηση, καθ' όλη τη διάρκεια των εργασιών. Ενδέχεται να διακόπτεται εκ περιτροπής η κυκλοφορία, κατόπιν ενημέρωσης, για την εκτέλεση συγκεκριμένων εργασιών.

Οι εργασίες στο συγκεκριμένο τμήμα του έργου αναμένεται να ολοκληρωθούν σε περίπου 10 μήνες.

Παρακαλείται το κοινό ν' ακολουθεί την επιτόπου οδική σήμανση και τις υποδείξεις της Αστυνομίας.

Σχετικά με το έργο, το κοινό μπορεί να ενημερώνεται στην ιστοσελίδα <https://pirinas.strovolos.org.cy/>

Το έργο υλοποιείται στο πλαίσιο του Προγράμματος Πολιτικής Συνοχής «ΘΑΛΕΙΑ 2021-2027» με τη συγχρηματοδότηση της ΕΕ.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΗΜΟ ΣΤΡΟΒΟΛΟΥ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΔΗΜΟΣ ΣΤΡΟΒΟΛΟΥ

Περίπου το 15% των θανατηφόρων οδικών συγκρούσεων σχετίζονται με την οδήγηση υπό την επίρεια αλκοόλ

κύριες αιτίες πρόκλησης θανατηφόρων συγκρούσεων που καταγράφηκαν κατά την τελευταία τριετία, δηλαδή την περίοδο 2023-2025.

Τα στοιχεία που αφορούν ειδικά την κατανάλωση αλκοόλ προκαλούν ιδιαίτερη ανησυχία. Σύμφωνα με τα δεδομένα της Αστυνομίας, περίπου το 15% των θανατηφόρων οδικών συ-

Ιδιαίτερα κατά τις περιόδους των εορτών ή κατά τις ημέρες που υπάρχει αυξημένη νυκτερινή δραστηριότητα, οι επικειρήσεις της Τροχαίας πραγματοποιούνται με αυξημένη συχνότητα, με στόχο ν' αποτραπεί η παρουσία οδηγών που βρίσκονται υπό την επήρεια αλκοόλης στους δρόμους.

Οι αρμόδιες Αρχές θεωρούν τους ελέγχους αλκοτέστ ως ένα από τα σημαντικότερα εργαλεία πρόληψης σοβαρών και θανατηφόρων τροχαίων συγκρούσεων. Μέσα από τις καθημερινές επικειρήσεις επιδιώκεται όχι μόνο ο εντοπισμός παραβατών αλλά και η αποστολή μηνύματος προς το κοινό ότι οι έλεγχοι είναι συνεχείς και εντατικοί.

Πόσο αποτρεπτικά είναι τα μέτρα

Η Αστυνομία σημειώνει, επίσης, ότι τα τελευταία χρόνια παρατηρείται πτωτική τάση στις σοβαρές και θανατηφόρες οδικές συγκρούσεις που έχουν ως κύρια αιτία πρόκλησης την οδήγηση υπό την επήρεια αλκοόλης.

Η τάση αυτή αποδίδεται από τις Αρχές στους εντατικοποιημένους ελέγχους, στις ποινές που εφαρμόζονται αλλά και στη συνεχή ενημέρωση του κοινού γύρω από τους κινδύνους που συνδέονται με την κατανάλωση αλκοόλ πριν από την οδήγηση.

Παρά τα θετικά αυτά στοιχεία, οι αρμόδιοι φορείς υπογραμμίζουν ότι δεν υπάρχει περιθώριο εφησυχασμού. Το γεγονός ότι χιλιάδες οδηγοί εξακολουθούν να εντοπίζονται θετικοί σε ελέγχους αλκοτέστ αποδεικνύει ότι το πρόβλημα παραμένει ενεργό και σοβαρό.

Η επικινδυνότητα της οδήγησης υπό την επήρεια αλκοόλης

Η οδήγηση υπό την επήρεια αλ-

κοόλης εξακολουθεί ν' αποτελεί μια από τις πλέον επικίνδυνες μορφές οδικής συμπεριφοράς. Οι επιπτώσεις της κατανάλωσης αλκοόλ στην οδήγηση θεωρούνται ιδιαίτερα σοβαρές, καθώς επηρεάζονται η αντίληψη, η κρίση και η ικανότητα αντίδρασης του οδηγού.

Οι αρμόδιες Αρχές επαναλαμβάνουν συνεχώς ότι ακόμη και μικρή ποσότητα αλκοόλ μπορεί να επηρεάσει σημαντικά την οδηγική

Κατά το 2025 πραγματοποιήθηκαν συνολικά 52.138 έλεγχοι αλκοτέστ σε οδηγούς παγκυπριώσ

συμπεριφορά. Η μείωση της προσοχής και της αντίδρασης αυξάνει σημαντικά τον κίνδυνο πρόκλησης τροχαίου δυστυχήματος.

Το πρόβλημα γίνεται ακόμη σοβαρότερο όταν η κατανάλωση αλκοόλ συνδυάζεται με άλλους παράγοντες, όπως η απρόσεκτη οδήγηση ή η απόσπαση προσοχής. Οι συνθήκες αυτές αυξάνουν περαιτέρω την πιθανότητα σοβαρής ή θανατηφόρας σύγκρουσης.

Κάθε νέο σοβαρό τροχαίο δυστύχημα επαναφέρει στο προσκήνιο τη δημόσια συζήτηση γύρω από την οδική ασφάλεια και την ανάγκη για μεγαλύτερη υπευθυνότητα απ' όλους τους οδηγούς.

Οι εικόνες από τροχαίες συγκρούσεις και οι ανθρώπινες απώλειες που καταγράφονται κάθε χρόνο στους κυπριακούς δρόμους διατηρούν το ζήτημα ψηλά στην ατζέντα των αρμόδιων υπηρεσιών και της κοινωνίας.

Οι αρμόδιες Αρχές συνεχίζουν να τονίζουν ότι η πρόληψη αποτελεί το σημαντικότερο μέσο αποφυγής νέων τραγωδιών στην άσφαλο. Στο πλαίσιο αυτό, οι έλεγχοι αλκοτέστ αναμένεται να συνεχιστούν με την ίδια ένταση και τα επόμενα χρόνια.

Παράλληλα, η Αστυνομία συνεχίζει ν' απευθύνει έκκληση προς το κοινό να αποφεύγει την οδήγηση μετά από κατανάλωση αλκοόλ και να επιλέγει εναλλακτικούς τρόπους μετακίνησης.

Το μήνυμα που εκπέμπουν οι Αρχές παραμένει σαφές και επαναλαμβανόμενο: «Αν πεις, μην οδηγείς».

Ένα ταξί, ένας φίλος ή οποιαδήποτε άλλη εναλλακτική επιλογή μετακίνησης μπορεί ν' αποτρέψει μια τραγωδία με ανεπανόρθωτες συνέπειες.

Η οδήγηση υπό την επήρεια αλκοόλης δεν αφορά μόνο τον ίδιο τον οδηγό. Αφορά όλους όσοι βρίσκονται στον δρόμο, είτε ως οδηγοί είτε ως επιβάτες είτε ως πεζοί.

Για τις αρμόδιες Αρχές, η μείωση των περιστατικών που σχετίζονται με το αλκοόλ αποτελεί βασικό στόχο στο πλαίσιο της προσπάθειας για περιορισμό των σοβαρών και θανατηφόρων τροχαίων συγκρούσεων στην Κύπρο.

Το ζητούμενο, όπως επισημαίνεται, είναι η εμπέδωση μιας διαφορετικής οδικής κουλτούρας, στην οποία η κατανάλωση αλκοόλ και η οδήγηση δεν θα συνυπάρχουν.

Μέχρι τότε, οι αριθμοί των ελέγχων, οι καταγγελίες και τα ποσοστά των τροχαίων συγκρούσεων που σχετίζονται με το αλκοόλ θα συνεχίσουν να υπενθυμίζουν ότι το πρόβλημα παραμένει υπαρκτό και ιδιαίτερα σοβαρό στους κυπριακούς δρόμους.

ΑΠΟΨΗ **ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΙΒΑΣ***

Βατικανό, Ουάσιγκτον και Ανατολική Μεσόγειος

Η σύγκρουση μεταξύ της Αγίας Έδρας και της νέας αμερικανικής πολιτικής φάσης που συνδέεται με τον Ντόναλντ Τραμπ δεν μπορεί να ερμηνευθεί ως απλή συγκυριακή τριβή, αλλά ως κυκλική ανάδυση μιας δομικής διαλεκτικής μεταξύ οικουμενικής πνευματικής εξουσίας και κοσμικών παγκόσμιων δυνάμεων, όπου το Βατικανό λειτουργεί ως αυτόνομος γεωπολιτικός δρών ενταγμένος σε μια μακρά ιστορική συνέχεια προσαρμογής και αντίστασης. Από τη διαμάχη των επενδύσεων έως τις σχέσεις με τη Αγία Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, τις καθολικές μοναρχίες και τις σύγχρονες επαναστάσεις, η σχέση Εκκλησίας και πολιτικής εξουσίας διαμορφώθηκε ως μόνιμη ένταση μεταξύ δύο ανταγωνιστικών νομιμοτήτων, ποτέ πλήρως επιλυμένη μέσω υποταγής αλλά διαρκώς επαναδιαπραγματευόμενη μέσω τακτικών συμβιβασμών και συμβολικών συγκρούσεων. Στη Λατινική Αμερική, η σταδιακή άνοδος των ευαγγελικών και πεντηκοστιανών κοινοτήτων, ιδίως στη Βραζιλία, τροποποίησε βαθιά τη θρησκευτική αρχιτεκτονική της περιοχής, μειώνοντας την καθολική κυριαρχία και εντάσσοντας τη θρησκεία σε δίκτυα πολιτισμικής και γεωπολιτικής επιρροής, που συνδέονται και με τη λεγόμενη ήπια αμερικανική ισχύ. Κατά τον Ψυχρό Πόλεμο, η παποσύνη του Ιωάννη Παύλου Β' αποτέλεσε σημείο στρατηγικής σύγκλισης μεταξύ Βατικανού και Ηνωμένων Πολιτειών στην αντιπαράθεση με το σοβιετικό μπλοκ, με την υποστήριξη της Solidarnosc ως εμβληματικού παραδείγματος πολιτικο-πνευματικής συνεργασίας χωρίς προηγούμενο στον 20όν αιώνα. Παράλληλα, η Εκκλησία διατήρησε κριτική στάση απέναντι στη Θεολογία της Απελευθέρωσης, η οποία θεωρήθηκε ως Δυτικά κέντρα ως υπερβολικά εγγύς σε μαρξιστικές αναγνώσεις και δυναμικά αποσταθεροποιητική για τις γεωπολιτικές ισορροπίες της Δύσης στη Λατινική Αμερική. Με τον Πάπα Φραγκίσκο παρατηρείται μετάβαση προς μια πολυπολική αντίληψη του παγκόσμιου καθολικισμού, με διπλωματικά ανοίγματα προς την Κίνα, προσεκτικό διάλογο με τη Ρωσική Ομοσπονδία και αυξημένη αυτονομία έναντι της παραδοσιακής ατλαντικής γραμμής με την Ουάσιγκτον. Η θέση του ότι δεν υπάρχουν «καλές αυτοκρατορίες» ερμηνεύθηκε ως συστηματική κριτική της σύγχρονης αυτοκρατορικής λογικής και της Δυτικής ισχύος σε ζώνες κρίσης. Στις Ηνωμένες Πολιτείες, ο καθολικισμός, ιστορικά μειονοτικός έναντι του προτεσταντικού πλειοψηφικού πλαισίου, ενισχύθηκε μέσω μεταναστευτικών ροών, διατηρώντας όμως ένταση μεταξύ εθνικής ταυτότητας και θρησκευτικής υπαγωγής. Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται μια σταδιακή αναδιάρθρωση της καθολικής παρουσίας εντός των αμερικανικών πολιτικών και διοικητικών ελίτ, εξέλιξη που μπορεί να αναγνωσθεί με νεορεαλιστικούς όρους όχι ως απλή κοινωνιολογική μεταβολή, αλλά ως ένδειξη βαθύτερης ανασύνθεσης ταυτοτήτων σε ένα πολιτικό σύστημα υπό πολλαπλές πιέσεις. Σε αυτό το πλαίσιο, ο ρωμαιοκαθολικισμός επαναξιολογείται από τμήματα του αμερικανικού κατεστημένου ως θεσμικός και συμβολικός μηχανισμός κοινωνικής συνοχής, σε μια περίοδο αυξανόμενης πόλωσης, αποδυνάμωσης των παραδοσιακών κοινοτικών δεσμών, κρίσης της οικο-

γένειας, εξάπλωσης των εξαρτήσεων και μεταναστευτικών πιέσεων που συχνά εκλαμβάνονται ως παράγοντες εσωτερικής αποσταθεροποίησης.

Η δυναμική αυτή αντανακλά μια ευρύτερη συστημική μετάβαση, κατά την οποία θρησκευτικά ρεύματα που παλαιότερα θεωρούνταν περιφερειακά επανενατάσσονται ως εργαλεία πολιτισμικής και πολιτικής σταθεροποίησης. Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσεται και η περίπτωση του γεροϋσιαστή J.D. Vance, του οποίου η κοινωνική και αγωγική συνδέεται με τις σκωτοϊρλανδικές κοινότητες των Αππαλαχίων και της ενδοχώρας των Ηνωμένων Πολιτειών, ιστορικά φορείς μιας κουλτούρας κοινοτισμού, ασφάλειας και στρατιωτικής παράδοσης. Το συγκεκριμένο κοινωνικό υπόστρωμα, με ρίζες στον προτεσταντισμό σκωτοεξέλικης και ιρλανδικής προέλευσης, εκφράζει σήμερα αυξανόμενο σκεπτικισμό απέναντι στη διαχείριση της αμερικανικής αυτοκρατορικής ισχύος και του διεθνούς συστήματος.

Παράλληλα, η περίπτωση του Marco Rubio αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα καθολικού πολιτικού ενταγμένου στην παραδοσιακή νεοσυντηρητική στρατηγική κουλτούρα των Ηνωμένων Πολιτειών. Η πορεία του δείχνει ότι σημαντικό τμήμα του αμερικανικού καθολικισμού δεν αντιτίθεται κατ' ανάγκη στη διεθνοποίηση και παρεμβατική γεωπολιτική της Ουάσιγκτον, αλλά αντιθέτως μπορεί να ενσωματωθεί πλήρως στις δομές του ατλαντισμού και της αμερικανικής παγκόσμιας προβολής ισχύος. Οι προσπάθειες διατήρησης διαύλων επικοινωνίας με το Βατικανό και αποκλιμάκωσης των εντάσεων των τελευταίων ετών αντανακλούν επίσης τη βούληση διαχείρισης ενός συνεχώς αυξανόμενου καθολικού εκλογικού σώματος με ολοένα μεγαλύτερη πολιτική επιρροή. Η σχέση με την Αγία Έδρα αποικιά έτσι όχι μόνο διπλωματική αλλά και εσωτερική πολιτική σημασία, καθώς ο αμερικανικός καθολικισμός μετατρέπεται σταδιακά από ιστορικά ύποπτη μειονότητα σε κρίσιμους παράγοντα συγκρούσεων εθνικής συναινεσης. Σε αυτό το πλαίσιο, η Καθολική Εκκλησία αριθμεί παγκοσμίως περίπου 407.000 ιερείς και περίπου 600.000 μοναχές, συγκροτώντας ένα από τα μεγαλύτερα υπερεθνικά θεσμικά δίκτυα με σημαντική διπλωματική και κοινωνική επιρροή. Η σύγχρονη φάση με τον Πάπα Λέοντα ΙΔ' αναδεικνύει μια ισορροπία μεταξύ Δυτικής ενσωμάτωσης και θεσμικής αυτονομίας της Αγίας Έδρας, η οποία παραμένει δρών διπλωματίας πέρα από εθνικές λογικές. Για την Κύπρο, οι εξελίξεις αυτές εντάσσονται σε αυξανόμενο ανταγωνισμό στην Ανατολική Μεσόγειο, όπου ενέργεια, ασφάλεια και περιφερειακές συγκρούσεις διασταυρώνονται. Η Αγία Έδρα έχει εκφράσει επανειλημμένα ανησυχία για τους πολέμους στον Κόλπο και τις αραβικές εξεγέρσεις, ιδιαίτερα ως προς τη συρρίκνωση των χριστιανικών κοινοτήτων στη Μέση Ανατολή. Οι παπικές επισκέψεις στην Κύπρο απέκτησαν ισχυρό συμβολικό βάρος ως γέφυρα πολιτισμών, αλλά προκάλεσαν και διπλωματικές εντασεις. Η καθολική παρουσία στο νησί, άνω των 50.000 πιστών, συνδέει την Κύπρο με παγκόσμια δίκτυα. Συνολικά, το Βατικανό αναδεικνύεται ως ιδιότυπος γεωπολιτικός δρών, ικανός να λειτουργεί εντός του διεθνούς συστήματος χωρίς να απορροφάται από αυτό.

*Γεωπολιτικός αναλυτής

Οι αριθμοί πίσω από το πρόβλημα

Η εικόνα που προκύπτει από τα στοιχεία της Αστυνομίας καταδεικνύει ότι η οδήγηση υπό την επήρεια αλκοόλης εξακολουθεί να παραμένει ένα ζήτημα με έντονη παρουσία στους κυπριακούς δρόμους. Παρά τις συνεχείς εκστρατείες ενημέρωσης, τους καθημερινούς ελέγχους και την αυστηροποίηση των μέτρων, χιλιάδες οδηγοί συνεχίζουν να εντοπίζονται θετικοί σε αλκοτέστ.

Μόνο μέσα στο 2025 πραγματοποιήθηκαν πέραν των 52 χιλιάδων ελέγχων παγκύπρια. Από αυτούς, περισσότεροι από τέσσερις χιλιάδες οδηγοί εντοπίστηκαν να οδηγούν

έχοντας καταναλώσει αλκοόλ. Οι αριθμοί αυτοί αποτυπώνουν ότι το πρόβλημα εξακολουθεί να βρίσκεται στην καθημερινότητα των ελέγχων της Τροχαίας.

Την ίδια στιγμή, αν και οι καταγγελίες παρουσιάζουν μείωση σε σχέση με το προηγούμενο έτος, το αλκοόλ εξακολουθεί να καταγράφεται ως παράγοντας σε σημαντικό αριθμό σοβαρών περιστατικών στην άσφαλο.

Τα στοιχεία δείχνουν ότι περίπου μία στις επτά θανατηφόρες οδικές συγκρούσεις σχετίζεται με την κατανάλωση αλκοόλ, ενώ αντίστοιχη σύνδεση καταγράφεται και στις σο-

βαρές συγκρούσεις. Πρόκειται για δεδομένα που διατηρούν το πρόβλημα ψηλά στις προτεραιότητες των αρμόδιων υπηρεσιών.

Οι έλεγχοι αλκοτέστ διενεργούνται καθημερινά και εντείνονται σε περιόδους αυξημένης διακίνησης και νυκτερινής εξόδου, ιδιαίτερα τα σαββατοκύριακα και κατά τις εορτές. Σύμφωνα με την Αστυνομία, τα τελευταία χρόνια καταγράφεται πτωτική τάση στις σοβαρές και θανατηφόρες συγκρούσεις που σχετίζονται με το αλκοόλ, ωστόσο οι αριθμοί εξακολουθούν να καταδεικνύουν ότι το πρόβλημα παραμένει υπαρκτό.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ «ΣΤΟΧΟΣ, Ο ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΟΣ ΜΑΣ ΡΟΛΟΣ ΣΤΗ ΝΕΑ ΒΟΥΛΗ»

«Η Κυβέρνηση Χριστοδουλίδη-ΔΗΚΟ δεν τολμά να συγκρουστεί με τα μεγάλα συμφέροντα»

«Το πρόβλημά μου με τον Πρόεδρο δεν είναι προσωπικό αλλά πολιτικό»

ΜΑΡΙΟΣ ΠΟΥΛΛΑΔΟΣ

Ο Πρόεδρος του «Αλματος» Οδυσσέας Μιχαηλίδης σε συνέντευξή του στην «Σ» υποστηρίζει ότι η Κυβέρνηση Χριστοδουλίδη, που στηρίζεται από το ΔΗΚΟ, δεν τολμά να συγκρουστεί με τα μεγάλα συμφέροντα. Διευκρινίζει, ταυτοχρόνως, ότι το πρόβλημα με τον Πρόεδρο δεν είναι προσωπικό, αλλά πολιτικό. Σε αυτά προσθέτει ότι το ΑΛΜΑ θα έχει ρυθμιστικό ρόλο στη νέα Βουλή. Ακόμη, ο κ. Μιχαηλίδης αναφέρεται στη λύση του Κυπριακού, στην υπόθεση «Σάντυ», στην υιοθέτηση παιδιών από ομόφυλα ζευγάρια και αν με την προεκλογική του πολιτική κείει τις γέφυρες με τον ΔΗΣΥ.

Ποιος είναι ο ρεαλιστικός στόχος του «Αλματος» στις Βουλευτικές του Μαΐου 2026; Διψήφιο ποσοστό και ρυθμιστικός ρόλος, όπως έχετε πει, ή κάτι πιο συγκεκριμένο; Και αν δεν φτάσετε στον στόχο, πώς θα συνεχίσετε την «αναθέσμιση»;

Ο στόχος μας είναι το ΑΛΜΑ να έχει ρυθμιστικό ρόλο στη νέα Βουλή. Και θα έχουμε έναν τέτοιο ρυθμιστικό ρόλο, παρόλες τις αθέσις επιθέσεις και τις έντονες πιέσεις που δεχόμαστε το τελευταίο ιδίως διάστημα. Θα έχουμε ισχυρή παρουσία και μεταρρυθμιστική δύναμη στη νέα Βουλή, γιατί οι πολίτες γνωρίζουν πως υπάρχει ανάγκη για κάτι τέτοιο. Πώς υπάρχει ανάγκη να πάει η χώρα μπροστά, να εκσυγχρονιστούν και να εξυγιανθούν οι θεσμοί, να επανεκκινήσει η Δημοσία Υπηρεσία, ώστε να γίνει αποδοτική, τα συμφέροντα και τα δικαιώματα των πολιτών να θεθούν στο επίκεντρο των δημοσίων πολιτικών. Γι' αυτό και μιλάμε για «αναθέσμιση», την οποία είμαστε πεπεισμένοι πως οι πολίτες θα μας δώσουν την εντολή και τη δύναμη να προωθήσουμε στη Βουλή.

Κύριε Μιχαηλίδη, το «Αλμα» τάσσεται υπέρ ομοσπονδιακής λύσης βάσει των ψηφισμάτων του

ΟΗΕ. Πώς σχολιάζετε την πρόσφατη αποκάλυψη του ΠιΔ ότι βρίσκεται σε εξέλιξη, παρασκηνιακά, πρωτοβουλία του ΓΓ του ΟΗΕ, Αντόνιο Γκουτέρες, με ενδεχόμενο σχέδιο λύσης πριν από το τέλος του χρόνου;

Θεωρούμε απολύτως αναγκαία και θεμιτή την οποιαδήποτε προοπτική επίλυσης του Κυπριακού μέσω του ΟΗΕ και γι' αυτό ευχόμαστε η αποκάλυψη του ΠιΔ να ευσταθεί. Δεν συμβιβάζομαστε με την κατοχή, δεν εφησυχάζουμε με τον διαχωρισμό που τείνει να γίνει «κανονικότητα», αναγνωρίζουμε τον κίνδυνο της οριστικής διχοτόμησης και γι' αυτό θα πράξουμε ό,τι μπορούμε για να στηρίξουμε τις προσπάθειες επίτευξης μιας συνολικής

λύσης. Μιας λύσης συμβατής με τα όσα προνοούνται στα ψηφίσματα του ΟΗΕ, αλλά και με τα όσα επιτάσσουν οι αρχές και οι αξίες της Ε.Ε., οι οποίες έχουν ενσωματωθεί στο Καταστατικό μας μαζί με άλλες αρχές, που θα πρέπει να τηρούνται ως προϋπόθεση για τη μορφή λύσης που θα μπορούσε να γίνει αποδεκτή.

Σε σχέση με την πολύκροτη υπόθεση «Σάντυ» και τα όσα βλέπουν το φως της δημοσιότητας, μετά την παράδοση του πορίσματος στον Υπουργό Δικαιοσύνης στις 11/5/2026, θεωρείτε ακόμα σωστή την απόφαση της Εκτελεστικής Γραμματείας να βγάλετε τον κ. Παπαδάκη από το ψηφοδέλτιο του ΑΛΜΑΤΟΣ;

Ήταν μια εξαιρετικά δύσκολη απόφαση, που αναγκαστήκαμε να την πάρουμε υπό το βάρος των πολύ σοβαρών αποκαλύψεων και των δεδομένων που είχαμε υπόψη μας καιά τη συγκεκριμένη στιγμή. Δεν αποκλείεται ν' αδικήσαμε τον κ. Παπαδάκη, στερώντας του μια θέση στο ψηφοδέλτιό μας, έστω και αν ουδέποτε αμφισβητήσαμε το ήθος και την εντιμότητά του, και προσωπικά αυτό με θλίβει. Σε κάθε περίπτωση, η διερεύνηση της υπόθεσης «Σάντυ» δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί και αναμένουμε κι εμείς, μαζί με ολόκληρη την κοινωνία, να λάβουμε τις αναγκαίες

πειστικές απαντήσεις για το τι τελικά συνέβη και εάν υπάρχουν ή όχι ποινικές, αστικές ή και πολιτικές ευθύνες, που θα πρέπει ν' αποδοθούν. Εκ των πραγμάτων, η απόφασή μας εκείνη έχει δικαιωθεί, αφού μία εβδομάδα πριν από τις εκλογές δεν έχουμε ακόμα καθαρή εικόνα των γεγονότων.

Σε συνέντευξή σας στο Sigma αυτήν την εβδομάδα δηλώσατε ότι ο Στέφανος Στεφάνου το 2024 πίεζε τον Υπουργό Ενέργειας Γιώργο Παπαναστασίου για απευθείας ανάθεση σε συγκεκριμένο υπεργολάβο στο Βασιλικό, ο οποίος βρίσκεται κοντά στο ΑΚΕΛ. Ο κ. Στεφάνου χαρακτήρισε τον ισχυρισμό «αστήρικτο

«**Στόχος μας είναι ρυθμιστικός ρόλος στη νέα Βουλή»**
Ο Μιχαηλίδης δηλώνει βέβαιος ότι το ΑΛΜΑ θα έχει ισχυρή παρουσία και μεταρρυθμιστική δύναμη, παρά τις πιέσεις και τις επιθέσεις που, όπως λέει, δέχεται

«**Δεν αποκλείεται ν' αδικήσαμε τον Παπαδάκη»**
Για την υπόθεση «Σάντυ», αναγνωρίζει ότι η απόφαση αποκλεισμού από το ψηφοδέλτιο ήταν εξαιρετικά δύσκολη, επιμένοντας, όμως, ότι ακόμη δεν υπάρχει καθαρή εικόνα των γεγονότων

και ανέντιμο». Έχετε συγκεκριμένα στοιχεία που να τεκμηριώνουν τη θέση σας;

Αυτό που είπα ήταν ότι ο κ. Στεφάνου, με τοποθετήσεις του σε συνεδρία της Επιτροπής Ενέργειας και δημόσιες τοποθετήσεις του, ασκούσε κριτική στον Υπουργό Ενέργειας, που έλεγε ότι είχε εγκαταλείψει την επιλογή της απευθείας ανάθεσης του συγκεκριμένου έργου, παρόλο που κάτι τέτοιο απαγορεύεται ρητά από την κυπριακή και ευρωπαϊκή νομοθεσία. Για εμάς, η τήρηση της νομοθεσίας και των διαδικαστικών εγγυήσεων που προβλέπονται για τη διάθεση δημοσίων πόρων, όταν μάλιστα πρόκειται για έργα με πολύ υψηλό οικονομικό κόστος, δεν είναι τυπικό ζήτημα, αλλά ζήτημα ουσίας. Ζήτημα προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, ζήτημα προστασίας του δημόσιου πλούτου. Αυτό είναι που σπλιτεύσει και αυτές τις πρακτικές είναι που θέλουμε ν' αλλάξουμε με την είσοδό μας στη Βουλή.

Στην ίδια συνέντευξη χαρακτηρίσατε τον ΔΗΣΥ «πλυντήριο σκανδάλων», ενώ προηγήθηκε και αντιπαράθεση με τον Πρόεδρο του ΔΗΚΟ για σειρά ζητημάτων. Δεν είναι επικίνδυνο η πολυμέτρη μάχη που διεξάγει το «Αλμα» να «κάψει» όλες τις γέφυρες συνεργασίας και να οδηγήσει τελικά σε απομόνωση του εντός της νέας Βουλής;

Υπάρχει κάποιος που αμφισβητεί ότι η δεκάχρονη διακυβέρνηση του Νίκου Αναστασιάδη και του ΔΗΣΥ χαρακτηρίστηκε από σωρεία σκανδάλων, από εξυπηρέτηση ολιγοπωλών και διασπάθιση δημόσιου χρήματος,

Γιατί απορρίπτετε την ηλεκτρική διασύνδεση Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ μέσω του GSL, από τη στιγμή που ακόμη και η Ευρωπαϊκή Ένωση το θεωρεί έργο στρατηγικής σημασίας, το οποίο θα θωρακίσει ενεργειακά την Κύπρο και θα συμβάλει στη μείωση της τιμής του ρεύματος;

Δεν απορρίπτουμε την ηλεκτρική διασύνδεση ως ιδέα. Αυτό που απορρίπτουμε είναι η λευκή επιταγή. Δεν μπορεί να φορτωθεί ο Κύπριος καταναλωτής ένα έργο χωρίς πλήρη διαφάνεια, χωρίς επικαιροποιημένη μελέτη οικονομικής βιωσιμότητας, χωρίς καθαρή κατανομή ρίσκου και χωρίς σαφείς απαντήσεις στα γεωπολιτικά και τεχνικά ζητήματα.

Το ότι ένα έργο έχει ευρωπαϊκή στήριξη δεν σημαίνει ότι δεν χρειάζεται μελέτη και έλεγχο. Η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να θεωρεί ένα έργο στρατηγικής σημασίας, αλλά η Κυπριακή Δημοκρατία οφείλει να εξετάσει ποιος πληρώνει, ποιος αναλαμβάνει το

“

Πρόθυμοι για συνεργασία
Είμαστε πρόθυμοι να συνεργαστούμε με πολιτικές δυνάμεις ή πολιτικά πρόσωπα, όχι όμως για καρέκλες και οφίκια, αλλά για να σπάσουμε αυτόν τον φαύλο κύκλο της διαφθοράς και της διαπλοκής

ρίσκο, ποιος εγγυάται την υλοποίηση και ποιο είναι το πραγματικό όφελος για τον καταναλωτή.

Εάν τελικά το κόστος του έργου εκτοξευθεί από τα €2 δισ. που είναι σήμερα στη βάση των τελευταίων μελετών, στα €3 δισ. ή €4 δισ., ποιος θα πληρώσει τη διαφορά; Ο Νικόλας Παπαδόπουλος, που έχει επιδείξει μία πειραγμένη υπέρ της προώθησης του έργου χωρίς όρους και προϋποθέσεις;

Το «Άλμα» καταδίκασε τη «γενοκτονία στη Γάζα» και ζήτησε αναθεώρηση της συμφωνίας Ε.Ε.-Ισραήλ. Δεν θεωρείτε το Ισραήλ στρατηγικό εταίρο για την Κύπρο; Στο ίδιο πλαίσιο, ισραηλινές εταιρείες πραγματοποιούν μεγάλες επενδύσεις σε ακίνητα στην Κύπρο. Τις βλέπετε ως ευκαιρία ή ως κίνδυνο;

Το «Άλμα» οξείβεται και προσαρμόζεται το Διεθνές Δίκαιο, το οποίο άλλωστε αποτελεί την ασπίδα που κι εμείς προβάλλουμε απέναντι στον εθνικό κίνδυνο που ακούει στο όνομα «Τουρκία». Γι' αυτό και ταχθήκαμε εναντίον των εγκλημάτων που, σύμφωνα και με τον ίδιο τον ΟΗΕ και την Ε.Ε., εκτυλίχθηκαν στη Γάζα. Αυτό, βέβαια, δεν μειώνει τη σημασία της στρατηγικής μας σχέσης με το Ισραήλ, την οποία αναγνωρίζουμε και στηρίζουμε. Ούτε τασομάστε δογματικά ή φοβικά απέναντι σε οποιεσδήποτε επενδύσεις γίνονται από Ισραηλινούς στην Κύπρο. Ωστόσο, θα μπορούσαμε, παράλληλα, να μελετήσουμε ασφαλιστικές δικλίδες, οι οποίες, χωρίς να εδράζονται στην καταγωγή του οποιουδήποτε, θα αποσκοπούν στην εξασφάλιση οικονομικού οφέλους για το σύνολο του κυπριακού λαού και στην προστασία συγκεκριμένων δικαιωμάτων, όπως της στέγασης, των Κύπριων πολιτών.

“

«Ναι στη διασύνδεση, όχι στη λευκή επιταγή»
Το ΑΛΜΑ δεν απορρίπτει την ηλεκτρική διασύνδεση ως ιδέα, αλλά ζητά διαφάνεια, επικαιροποιημένες μελέτες και καθαρές απαντήσεις για το ποιος θα πληρώσει το κόστος

που είχαν ως αποτέλεσμα να πληγεί το κοινωνικό κράτος, να συσσωρευθεί πλούτος σε μερικούς ισχυρούς και οι πολίτες, αντί να δουν βελτίωση του βιοτικού τους επιπέδου, να ζουν υπό συνθήκες οικονομικής στενότητας και ανασφάλειας; Η δε κυβέρνηση Νίκου Χριστοδουλίδη, την οποία στήριξε ο πρόεδρος του ΔΗΚΟ, συνέχισε και συνεχίζει την ημετεροκρατία και δεν τολμά να συγκρουστεί με τα μεγάλα συμφέροντα και να λάβει κομβικές αποφάσεις για τη χώρα. Αν δεν συγκρουστούμε με αυτά τα φαινόμενα, πώς θα είμαστε χρήσιμοι για τον τόπο; Και επισημαίνω ότι η σύγκρουσή μας είναι πολιτική και όχι προσωπική. Γι' αυτό και στη Βουλή είμαστε πρόθυμοι να συνεργαστούμε με πολιτικές δυνάμεις ή πολιτικά πρόσωπα, όχι όμως για καρέκλες και οφίκια, αλλά για να σπάσουμε αυτόν τον φαύλο κύκλο της διαφθοράς και της διαπλοκής και να πάρουμε τη χώρα μπροστά.

Επανάλθε, εξαιτίας της πινακίδας του ΕΛΑΜ, στον δημόσιο διάλογο το θέμα της τεκνοθεσίας από ομόφυλα ζευγάρια. Ποια είναι η θέση του κόμματός σας;

Για εμάς η ισότητα μεταξύ των πολιτών και η ισότιμη προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αποτελούν απαραβίαστες αρχές, τις οποίες άλλωστε δεσμευόμαστε να τηρούμε με βάση το Σύνταγμά μας, αλλά και από τη συμμετοχή μας στην Ε.Ε. Ωστόσο, για το συγκεκριμένο θέμα, η θέση μας είναι ότι η τεκνοθεσία δεν αποτελεί δικαίωμα οποιουδήποτε ζευγαριού, αλλά θα πρέπει να αποφασίζεται σε κάθε χωριστή περίπτωση στη βάση του τι είναι καλύτερο για το ίδιο το παιδί.

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα

είναι η τεκνοθεσία από ένα άτομο του βιολογικού παιδιού της ομόφυλης μητέρας του, όταν αυτό κατοχυρώνει μια ήδη υπάρχουσα πραγματική οικογενειακή σχέση και προσιατεύει το παιδί.

Αρα η θέση μας δεν είναι ούτε συνθηματολογική, ούτε φοβική. Δεν δεχόμαστε να γίνεται το παιδί εργαλείο προεκλογικής αντιπαράθεσης. Κάθε περίπτωση πρέπει να κρίνεται με αυστηρά κοινωνικά, ψυχολογικά και νομικά κριτήρια, με μοναδικό γνώμονα το συμφέρον του παιδιού.

Αναφερθήκατε με ιδιαίτερη εκτίμηση στο κοινοβουλευτικό έργο της υποψήφιας σας Ειρήνης Χαραλαμπίδου και είπατε πως την θεωρείτε εξαιρετική περίπτωση

«Σφάχτηκαν» με σφυριά και δρεπάνια Χαμπουλλάς - Λουκαΐδης

ΑΚΕΛ και ΕΛΑΜ στα άκρα στην τελική ευθεία πριν από την κάλπη

Κυνήγι αναποφάσιτων και σταυρού

Έχουμε εισέλθει στην τελευταία εβδομάδα κατά την οποία επιτρέπεται το κυνήγι. Και δεν εννοώ το κυνήγι της φάσας και του λαγού. Εννοώ το κυνήγι των... αναποφάσιτων από τα κόμματα, αλλά και το κυνήγι του σταυρού προτίμησης από τους υποψηφίους, ενόψει των εκλογών της ερχόμενης Κυριακής.

Διότι και τα δύο είδη... «Θηράματος» θ' αποβούν καθοριστικά για το τελικό αποτέλεσμα όσον αφορά την κατάταξη των κομμάτων, αλλά και το ποιο υποψήφιοι θα εκλεγούν. Έτσι οι... σταυροφόροι θα εκστρατεύουν μέχρι και την ημέρα της ψηφοφορίας για τον πολυπόθητο σταυρό, υποσχόμενοι στους πολυβασανισμένους ψηφοφόρους ότι θα άρουν και τον δικό τους «σταυρό του μαρτυρίου».

Για να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους, τον σταυρό προτίμησης δεν τον διεκδικούν πάντα με καθαρές και ανεπιλήπτες μεθόδους. Κι έτσι μετεκλογικά έχουμε συνήθως παράπονα για μονοσταυρίες, κλεψισταυρίες, σταυροθηρίες κ.λπ.

Στη διεκδίκηση του σταυρού, οι παλιοί υποψήφιοι, που διεκδικούν επανεκλογή, υπόσχονται να δώσουν λύσεις στα προβλήματα στα οποία δεν μπόρεσαν να δώσουν λύσεις την προηγούμενη πενταετία. Και οι νέοι υποψήφιοι υπόσχονται πράγματα τα οποία, εάν εκλεγούν, θα διαπιστώσουν ότι δεν μπορούν να εφαρμόσουν.

Εν πάση περιπτώσει, η ερχόμενη Κυριακή δεν θα είναι μόνον η Κυριακή των εκλογών. Θα είναι και η Κυριακή... της σταυροπροσκύνησης!

Όσο για τους αναποφάσιτους, που φαίνεται να είναι αρκετοί, θα κυνηγηθούν άγρια, κυρίως από τα μεγάλα κόμματα, αφού αυτοί θα κρίνουν και τον... πρωταθλητή του Πρωταθλήματος της Τετάρτης. Εδώ θα ήθελα να σημειώσω ότι υπάρχει περισσότερο φανατισμός μεταξύ των παικτών στο πολιτικό γήπεδο, παρά μεταξύ των οπαδών πάνω στις κερκίδες. Οι οπαδοί παρακολουθούν ήρεμοι και ατάραχοι και θα έλεγα με μια δόση σαρκασμού τις άγριες κόντρες των παικτών, οι οποίοι προσπαθούν μάταια να ξεσηκώσουν την κερκίδα.

Η εύλογη ανησυχία κάθε λογικού ανθρώπου είναι ποια μορφή θα έχει τελικά η Βουλή, με ορατό το ενδεχόμενο να δούμε να συγκροτούνται εκεί μέσα ετερόκλητες συμμαχίες, που η μόνη τους έγνοια θα είναι να παρεμποδίζουν το κυβερνητικό έργο, εν ονόματι μιας δήθεν φιλολαϊκής ατζέντας, και με το μάτι στις προεδρικές εκλογές του 2028.

Πολύ φοβούμαι ότι θα δούμε να μορφοποιείται στη νέα Βουλή εκείνος ο παλαιότερος σαπρικός ορισμός, σύμφωνα με τον οποίο «Βουλή είναι ένας χώρος, όπου σπκώνεται ένας βουλευτής και μιλάει, και ενώ δεν τον ακούει κανένας, στο τέλος όλοι διαφωνούν»!

ΚΥΠΡΟΦΡΕΝΗΣ

Αγρια τηλεοπτική σύγκρουση, με βαρείς χαρακτηρισμούς, προσωπικές αιχμές και προειδοποιήσεις για προσφυγή στη Δικαιοσύνη, ξεσπάσε στην εκπομπή Alpha Ενημέρωση, ανάμεσα στον Γιώργο Λουκαΐδη του ΑΚΕΛ και τον Ευγένιο Χαμπουλλά του ΕΛΑΜ. Η αντιπαράθεση άρχισε από μίαν αναφορά στο Χολοντομόρ και μέσα σε λίγα λεπτά μετατράπηκε σε μειωτική σύγκρουση, με φράσεις όπως «Ναζί», «κόκκινος φασίστας», «μικρό σφυροδρεπανάκι» και «εκπρόσωποι του Ερντογάν» να καταγράφονται στον αέρα.

Η σπίθα για το Χολοντομόρ

Η σπίθα άναψε από την αναφορά του Ευγένιου Χαμπουλλά στο Χολοντομόρ, τον λιμό που έπληξε την Ουκρανία την περίοδο 1932-1933, ο οποίος το αποκάλεσε «Χολομοιόρ». Ο υποψήφιος του ΕΛΑΜ, στην προσπάθειά του ν' απαντήσει στις αναφορές του Γιώργου Λουκαΐδη για τη σχέση του ΕΛΑΜ με τη Χρυσή Αυγή, έφερε στη συζήτηση τα εγκλήματα της Σοβιετικής Ένωσης. Εκεί προέκυψε η πρώτη έκρηξη, καθώς ο Λουκαΐδης διόρθωσε τον όρο λέγοντας: «Δεν το ξέρει ούτε καλά, είναι Χολοντομόρ, είναι τόσο απαιδευτοί». Ο Χαμπουλλάς αντέδρασε αμέσως, ρωτώντας: «Εσύ που το ξέρεις γιατί δεν μας το είπες; Εμείς είμαστε απαιδευτοί». Απ' εκεί και πέρα, η συζήτηση ξέφυγε από το ιστορικό γεγονός και πέρασε σε προσωπική και ιδεολογική σύγκρουση.

«Έτσι είναι οι Ναζί»

Η ένταση ανέβηκε ακόμη περισσότερο όταν ο Λουκαΐδης, απευθυνόμενος στον Χαμπουλλά, είπε ότι «έτσι

είναι οι Ναζί». Η φράση προκάλεσε την άμεση αντίδραση του στελέχους του ΕΛΑΜ, το οποίο ζήτησε εξηγήσεις και αντίδρασε στο ενδεχόμενο να αποκαλείται ο ίδιος Ναζί.

Ο βουλευτής του ΑΚΕΛ δεν έκανε πίσω. Συνέχισε ν' απευθύνεται προς τον Χαμπουλλά, μιλώντας για «Ναζί» και «Χρυσή Αυγή στην Κύπρο», επιμένοντας ότι αυτή είναι η πολιτική θέση που εκφράζει εδώ και χρόνια για το ΕΛΑΜ. Η αντίδραση του Χαμπουλλά ήταν άμεση, ζητώντας ν' αποσυρθεί ο χαρακτηρισμός και προειδοποιώντας ότι, σε αντίθετη περίπτωση, το θέμα μπορεί να οδηγηθεί στα Δικαστήρια. Έτσι, η κόντρα που ξεκίνησε από το Χολοντομόρ μετατράπηκε σε ευθεία ανταλλαγή κατηγοριών για ναζισμό, φασισμό και Χρυσή Αυγή.

Οι χαρακτηρισμοί πήραν φωτιά

Ο Χαμπουλλάς απάντησε με αντίστοιχη ένταση. Κατηγόρησε στελέχη της Αριστεράς ως «εκπροσώπους του Ερντογάν» στην Κύπρο, επιχειρώντας να γυρίσει την κατηγορία στο πεδίο του Κυπριακού και των θέσεων του ΑΚΕΛ. Ο Λουκαΐδης ανταπάντησε με το σύνθημα «ο φασισμός δεν θα περάσει», ενώ σε άλλο σημείο κάλεσε τους τηλεθεατές ν' ακούσουν, όπως είπε, τον φασισμό «σε ζωντανή μετάδοση».

Η σύγκρουση έγινε ακόμη πιο προσωπική, όταν ο Χαμπουλλάς αποκάλεσε τον Λουκαΐδη «κόκκινο φασίστα». Στην ίδια γραμμή ήρθε και η φράση «μικρό σφυροδρεπανάκι», με την οποία επιχειρούσε να απαντήσει στις αναφορές περί ναζισμού και Χρυσής Αυγής. Οι δύο πλευρές ανταλλάξαν πλέον κατηγορίες χωρίς περιθώριο αποκλιμάκωσης, με τους συντονιστές της εκπομπής να

προσπαθούν να συγκρατήσουν μια συζήτηση που είχε ξεφύγει πλήρως από τα όρια ενός συνηθισμένου προεκλογικού πάνελ.

“
Από το Χολοντομόρ στα... Δικαστήρια
Η αναφορά στον λιμό της Ουκρανίας άναψε τη σπίθα, όμως η αντιπαράθεση ξέφυγε γρήγορα, με χαρακτηρισμούς περί «Ναζί», «φασισμού» και προειδοποιήσεις για νομικά μέτρα

προσπαθούν να συγκρατήσουν μια συζήτηση που είχε ξεφύγει πλήρως από τα όρια ενός συνηθισμένου προεκλογικού πάνελ.

Από το πάνελ στα δικαστήρια

Η αντιπαράθεση δεν έμεινε μόνο στο πολιτικό επίπεδο. Προς το τέλος της εκπομπής, ο Χαμπουλλάς προειδοποίησε ότι θα κινηθεί νομικά εναντίον του Λουκαΐδη, εάν δεν αποσύρει τον χαρακτηρισμό. Ζήτησε απολογία, αφήνοντας σαφώς να εννοηθεί ότι οι αναφορές περί «Ναζί» δεν θα περά-

“
«Μικρό σφυροδρεπανάκι» και «κόκκινος φασίστας»
Οι βαριές εκφράσεις που ακούστηκαν στον αέρα μετέτρεψαν το προεκλογικό πάνελ σε ένα από τα πιο επεισοδιακά τηλεοπτικά στιγμιότυπα πριν από την κάλπη

σουν χωρίς συνέχεια.

Ο Λουκαΐδης, από την πλευρά του, δεν έκανε βήμα πίσω. Απάντησε ότι εδώ και χρόνια αποκαλεί το ΕΛΑΜ «Χρυσή Αυγή στην Κύπρο», ενώ αναφέρθηκε ακόμη και στην ασυλία του, λέγοντας πως μπορεί να αρθεί για να τον οδηγήσουν, όπως ανέφερε, οι Χρυσασυγίτες στο Δικαστήριο. Με αυτόν τον τρόπο, το επεισόδιο δεν έκλεισε απλώς ως μια έντονη τηλεοπτική στιγμή, αλλά άφησε ανοικτό και το ενδεχόμενο δικαστικής συνέχειας.

Προεκλογικό θερμόμετρο στα ύψη

Το επεισόδιο έρχεται στην τελική ευθεία πριν από τις βουλευτικές εκλογές και αποτυπώνει το επίπεδο έντασης που επικρατεί στο πολιτικό σκηνικό. Η αντιπαράθεση ΑΚΕΛ - ΕΛΑΜ δεν είναι καινούργια, ωστόσο στο συγκεκριμένο πάνελ συμπυκνώθηκε με τρόπο εκρηκτικό. Από τη μια, το ΑΚΕΛ επιμένει να χτυπά το ΕΛΑΜ στο πεδίο της ακροδεξιάς ταυτότητας και των παλαιότερων αναφορών στη Χρυσή Αυγή. Από την άλλη, το ΕΛΑΜ απαντά ανασύροντας τα εγκλήματα της Σοβιετικής Ένωσης και επιχειρώντας να πλήξει την Αριστερά στο πεδίο της ιστορικής και πολιτικής αξιοπιστίας.

Το αποτέλεσμα ήταν ένα από τα πιο επεισοδιακά τηλεοπτικά στιγμιότυπα της προεκλογικής περιόδου. Μια συζήτηση που ξεκίνησε από το Χολοντομόρ κατέληξε σε σύγκρουση για τον ναζισμό, τον φασισμό, τον κομμουνισμό, τη Χρυσή Αυγή, την Τουρκία και την πολιτική ταυτότητα των δύο κομμάτων. Σε ζωντανή μετάδοση, οι βαριές κουβέντες επισκίασαν κάθε άλλη πολιτική τοποθέτηση, δείχνοντας πως, όσο πλησιάζει η κάλπη, οι τόνοι ανεβαίνουν.

Ψηφοδέλτιο για ρεκόρ Γκίνες!

Μετά τη συμπερίληψή μας στο βιβλίο ρεκόρ Γκίνες για τη μεγαλύτερη ουρά νυφικού, το μεγαλύτερο κουπέπι, τον μεγαλύτερο γύρο κλπ., φαίνεται ότι θα ενταχθούμε και για το... μεγαλύτερο ψηφοδέλτιο στον κόσμο! Δεν νομίζω να υπάρχει άλλη χώρα, όπου το ψηφοδέλτιο των βουλευτικών εκλογών έχει μήκος 67 εκατοστών και μάλιστα εκτυπωμένο και από τις δύο όψεις (δηλαδή στην πραγματικότητα έχουμε ένα ψηφοδέλτιο που έχει συνολικό μήκος... ένα μέτρο και 34 εκατοστά!

Ρε κοπέλια, εκεί στην Υπηρεσία Εκλογών. Ας πάει κάποιος να τοιακάρει, μήπως το ψηφοδέλτιο-γίγας, όταν διπλωθεί, θα αποκτήσει τέτοιο πάχος, που δεν θα χωράει... στην τρύπα της πενέκκας. Ας μετρήσουν και το μέγεθος της τρύπας, πριν να είναι αργά.

Εν τω μεταξύ, μετά την υποβολή των

υποψηφιοτήτων, οι 753 (μάσοιαλλα!) συνολικά υποψήφιοι βγήκαν σεργιάνι στις διάφορες τηλεοπτικές εκπομπές, ειδικότερα οι άγνωστοι υποψήφιοι. Κάποιοι ήταν τόσο κραυγαλέα άσχετοι, που οι τηλεοπτικές εκπομπές έμοιαζαν περισσότερο με... «comedy hour»!

Μια χώρα που έχει-δεν έχει ένα εκατομμύριο πληθυσμό, να διαθέτει 19 κόμματα που διεκδικούν εισόδο τους στη Βουλή; Κατ' αναλογία πληθυσμού, οι Ηνωμένες Πολιτείες, με τα 350.000.000, θα έπρεπε να είχαν 6.650 κόμματα και όχι μόνον... δύο (Δημοκρατικό και Δημοκρατικό).

Τελικά σ' αυτόν τον τόπο έχουμε χασει τελείως την αίσθηση του μέτρου και της σοβαρότητας, αλλά και πλεύμε σε ένα πέλαγος μικρομεγαλισμού.

Μερικοί έχουν την εντύπωση ότι η αφθονία κομμάτων είναι ένδειξη υγιούς

δημοκρατίας. Στην πραγματικότητα είναι ένδειξη πολιτικής φλυαρίας, ανευθυνότητας, ανωριμότητας, έλλειψης αίσθησης των μεγεθών μας, αλλά και μιας εγωπαθούς νοοτροπίας του τύπου «είναι, οι άλλοι εν καλλύτεροι που λλόου μου».

Θα είναι πολύ δύσκολη η επόμενη μέρα, με την προδιαγραφόμενη εισοδο νέων κομμάτων στο Κοινοβούλιο, από τα οποία το ένα, τουλάχιστον, είναι εντελώς απρόβλεπτο και θα είναι μια κινούμενη βόμβα που θα περιφέρεται ανεξέλεγκτα στην αίθουσα της Ολομέλειας. Η, αν προτιμάτε, ένα drone, σαν αυτά με τα οποία ο Φειδίας ήθελε να κάνει drone show στον γάμο του, αλλά δεν του επέτρεψαν. Στη Βουλή, πάντως, θα έχει την ευκαιρία να κάνει όσα show θέλει χωρίς απαγορεύσεις...

ΜΠΟΞΕΡ

Ο «Ζίζιρος», ο Οδυσσέας και οι άλλοι

Σε ένα παλαιότερο κείμενό μου, είχα παρομοιάσει τις επιθέσεις που δέχεται πανταχόθεν ο Οδυσσέας Μιχαηλίδης, επικεφαλής του κινήματος «Άλμα», με το παραδοσιακό παιχνίδι... «Ζίζιρος». Τις τελευταίες ημέρες το παιχνίδι επανήλθε πιο δυναμικά από ποτέ. Έχουνε βάλει στη μέση τον Οδυσσέα και τον βαράνε εναλλάξ διάφοροι, από διάφορα κόμματα. Σε αντίθεση, όμως, με τον παραδοσιακό «Ζίζιρον», όπου ο παίκτης που βρίσκεται στη μέση δεν βλέπει ποιος τον χτυπά, ο Οδυσσέας και βλέπει και ξέρει ποιοι τον βαράνε.

Τα τελευταία και πιο βαριά χτυπήματα τα δέχτηκε εξ αριστερών. Το ΑΚΕΛ κατηγορήσε τον Οδυσσέα ότι διατύπωσε «αισχρό, αστήρικτο και ανέντιμο ισχυρισμό» περί εμπλοκής του Γενικού Γραμματέα του κόμματος στο σκάνδαλο του Βασιλικού. Βαριά η κατηγορία, αλλά εξίσου βαριά και η πασοαρκά του Στέφανου στον Οδυσσέα, στο παιχνίδι του «Ζίζιρου». Ο Στέφανος καταλόγησε στον πρώην Γενικό Ελεγκτή πρόθεση κανιβαλισμού.

Η οξεία αναπαράθεση του κόμματος της Αριστεράς με το κόμμα της Αριστεροκεντροδεξιάς (το «Άλμα» δεν έδωσε ακόμα το ακριβές πολιτικό του στίγμα), φαίνεται να διαλύει και τις όποιες προοπτικές συνεργασίας των δύο πλευρών στη νέα Βουλή.

Στο παιχνίδι του «Ζίζιρου» μπήκε φορτσάτος και ο Νικόλας, ο οποίος, κάθε φορά που βαράει τον Οδυσσέα, φωνάζει «φοβού την εκδίκηση των υπό σου ευεργετηθέντων»! Ο Νικόλας και

γόρησε, μεταξύ άλλων, τον Οδυσσέα ότι, όταν ήταν Γενικός Ελεγκτής, προέβαλλε άδικες καταγγελίες εναντίον αθώων. Μέσα στον οίστρο του, ο πρόεδρος του ΔΗΚΟ αποφάσισε να διευρύνει τον «Ζίζιρον» και προς την πλευρά του Αβέρωφ Νεοφύτου, λέγοντας ότι αυτός διόρισε τον Οδυσσέα Γενικό Ελεγκτή. Ο Αβέρωφ ανταπέδωσε το χτύπημα, υποβάλλοντας το ερώτημα: «Νικόλα, τώρα που είσαι στην κυβέρνηση, εσύ διορίζεις τους ανεξάρτητους αξιωματούχους».

Από πλευράς ΔΗΣΥ, πάντως, τα χτυπήματα εναντίον του Οδυσσέα είναι συνεχή και κτηρά.

Στον «Ζίζιρον» αναμείχθηκε και ο πρώην στενότερος συνεργάτης του Οδυσσέα, ο Χασαπόπουλος, ο οποίος με

επιστολές προς τον Γενικό Εισαγγελέα και τον Αρχηγό Αστυνομίας κατέθεσε αίτημα για διερεύνηση ενδεχόμενης ψευδορκίας από πλευράς του πρώην Γενικού Ελεγκτή ενώπιον του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου.

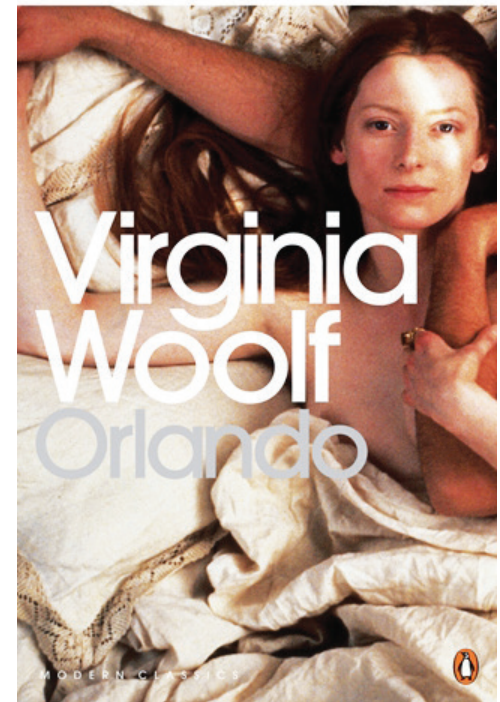
Με αφορμή τις καταγγελίες Χασαπόπουλου, πετάχτηκε και ο εκδιωχθείς από το «Άλμα» Δημήτρης Παπαδάκης κι έριξε κι εκείνος μίαν πασοαρκά στον Οδυσσέα, υποβάλλοντάς του να αποχωρήσει από το ψηφοδέλτιο του κόμματος για να μην υπάρχουν οικίες.

Όπως καταλαβαίνετε, το παιχνίδι του πολιτικού «Ζίζιρου» θα συνεχίζεται μέχρι και την ώρα της πενέκκας.

ΖΖΖΖΖΖΖΖ!

ΚΥΠΡΟΦΡΕΝΗΣ

ART AERI “ Βιρτζίνια Γουλφ

Η Βιρτζίνια Γουλφ γεννήθηκε στις 25 Ιανουαρίου 1882 και πέθανε στις 28 Μαρτίου 1941, σε ηλικία μόλις 59 ετών. Ήταν Αγγλίδα μυθιστοριογράφος και δοκιμιογράφος, που θεωρήθηκε πρωτοπόρος και νεωτερικότερη λογοτέχνης στον 20όν αιώνα και μια από τις μεγαλύτερες καινοτόμους στην αγγλική γλώσσα.

Κατά τη διάρκεια του μεσοπολέμου υπήρξε σημαντική μορφή στη λογοτεχνική κοινωνία του Λονδίνου και μέλος της Ομάδας Μπλουμσμεπερ. Τα διασημότερα έργα της είναι τα μυθιστορήματα «Η κυρία Νιάλογουσι», «Στον Φάρο, το Ορλάντο: Μια Βιογραφία» και το δοκίμιο «Ένα Δωμάτιο Ολόδικό Σου» με την παροιμιώδη φράση της: «Μια γυναίκα πρέπει να έχει τα απαραίτητα χρήματα και ένα δικό της δωμάτιο, εάν πρόκειται να γράψει μυθιστορήματα». Τα μυθιστορημάτα της διακρίνονται για το ψυχολογικό τους βάθος και το εκφραστικό τους ύφος.

Ο ξαφνικός θάνατος της μητέρας της από γρίπη το 1895, όταν ήταν 13 χρονών, της προκάλεσε την πρώτη της νευρική κατάρρευση. Δύο χρόνια αργότερα πέθανε ξαφνικά η τεροθαλής αδερφή της Σιέλλα, από περιτονίτιδα, ενώ ο πατέρας της πέθανε το 1904 από καρκίνο του στομάχου. Αυτό πυροδότησε τη δεύτερη μεγάλη νευρική κατάρρευση και την πρώτη απόπειρα αυτοκτονίας της Γουλφ, η οποία πήδηξε από το παράθυρο του σπιτιού της οικογένειας, αλλά επιβίωσε. Όπως τα ψυχολογικά προβλήματα παρέμειναν και την βασάνιζαν μέχρι το τέλος της ζωής της.

Στις 10 Αυγούστου του 1912 παντρεύεται τον Λέοναρντ Γουλφ. Αμέσως μετά τον γάμο θα φύγουν για ένα μεγάλο ταξίδι του μέλιτος σε Γαλλία, Ιταλία και Ιαπωνία.

Το ζευγάρι αγόρασε τα απαραίτητα για να λειτουργήσει ένα τυπογραφικό πιεστήριο. Το πρώτο τους βιβλίο, από τον δικό τους εκδοτικό οίκο, τον Hogarth House Press, κυκλοφόρησε τον Ιούλιο του 1915, και ήταν ένα κομψό βιβλιαράκι 32 σελίδων, που περιελάμβανε το διήγημα της Βιρτζίνια, «Σημάδι στον Τοίχο» και το διήγημα του Λέοναρντ, Τρεις Εβραίοι. Ωστόσο, πριν από αυτό, είχε προηγηθεί η κυκλοφορία στις 26 Μαρτίου του 1915 του βιβλίου της «Το Ταξίδι» από τον εκδοτικό οίκο του αδερφού της.

Τον χειμώνα του 1922 θα κάνει μια καθοριστική για τη ζωή της γνωριμία. Θα γνωρίσει σε ένα φιλικό δείπνο την κόρη του βαρώνου Λάιονελ Σάκβιλ Γουέσι, Βίτα Σάκβιλ Γουέσι, με την οποία, εκτός από τα λογοτεχνικά τους ενδιαφέροντα, θα μοιραστεί και μια παθιασμένη ερωτική σχέση. Η γνωριμία που σηματοδοτεί και τα πιο παραγωγικά χρόνια της Γουλφ θα μετατραπεί σε ερωτική σχέση γύρω στο 1925. Το 1927 έγραψε τη βιογραφία της Σάκβιλ με τίτλο «Ορλάντο», η οποία ο γιος της Βίτα, Νάιτζελ Νίκολσον, χαρακτήρισε ως την «πιο μακροσκελή και γοητευτική ερωτική επιστολή στην ιστορία της λογοτεχνίας».

Στις 28 Μαρτίου 1941 η Γουλφ εγκατέλειψε το σπίτι της προς άγνωστη κατεύθυνση αφήνοντας δυο σημειώματα, ένα για την αδερφή της και ένα για τον σύζυγό της. Αν και στο σημείωμα έγραφε ότι είχε σκοπό να αυτοκτονήσει, ωστόσο αγνοείτο η τύχη της για τρεις εβδομάδες, μέχρι να βρεθεί πρώτα το καπέλο της και το μπαστούνι της σε μια όχθη του ποταμού Ουζ και αργότερα τρία μικρά παιδιά να ανακαλύψουν το πτώμα της στις 19 Απριλίου του 1941. Οι πρώτες εκδόσεις των βιβλίων της αποσιελούν σήμερα συλλεκτικές σπανιότητες με τεράστια αξία.

Για περισσότερες πληροφορίες αποταθείτε στο www.artaeri.com.

Μακαρίου 71, Α/σία.

Όσα δεν λέγονται στο γραφείο: Μια ψυχολογική ανάγνωση

Μιλούν με σύντομες φράσεις, με χιούμορ, με υπονοούμενα

ΜΑΡΙΑ
ΝΑΛΜΠΑΝΤΗ*

Στην εργασιακή καθημερινότητα οι άνθρωποι σπάνια περιγράφουν ευθέως αυτό που βιώνουν. Μιλούν με σύντομες φράσεις, με χιούμορ, με υπονοούμενα ή με έναν τόνο που κάνει την εμπειρία να φαίνεται μικρότερη απ' ό,τι είναι. Όχι επειδή δεν έχουν επίγνωση τι τους συμβαίνει, αλλά επειδή η εργασία παραμένει ένας χώρος όπου η ευαλωτότητα δεν θεωρείται πάντα ασφαλής. Ως εργασιακή ψυχολόγος, ακούω συχνά τις ίδιες διατυπώσεις. Δεν είναι απλώς προσωπικές αφηγήσεις. Είναι τρόποι να μιλήσουν οι άνθρωποι για την ταυτότητά τους, την αξία τους, την ανάγκη τους να ανήκουν και για το πόσο χώρο έχουν να είναι ο εαυτός τους μέσα στους Οργανισμούς όπου εργάζονται.

«Δεν έχω θέμα με τη δουλειά, απλώς έχω κουραστεί»
Πρόκειται για μιαν από τις πιο χαρακτηριστικές φράσεις ανθρώπων που

αγαπούν αυτό που κάνουν. Η κούραση εδώ δεν είναι μόνο σωματική. Είναι βαθιά συναισθηματική. Είναι η εμπειρία τού να δίνεις συνεχώς χωρίς να ανανεώνεσαι. Είναι η απόσταση ανάμεσα στο νόημα που έχει η εργασία για σένα και στους πόρους που έχεις για να κάνεις ουσιαστικά τη δουλειά σου. Πίσω από αυτήν τη φράση βρίσκεται συνήθως η ανάγκη για φροντίδα, για όρια και για αναγνώριση, όχι για λιγότερη δουλειά.

«Δεν μπορώ να πω όχι»
Σε ψυχολογικό επίπεδο, αυτή η φράση δεν αφορά τη διαχείριση χρόνου. Αφορά

τη σχέση του ατόμου με την αποδοχή. Για πολλούς εργαζομένους, η αξία τους συνδέθηκε νωρίς με το να είναι συνεργάσιμοι, διαθέσιμοι και «καλοί». Το «όχι» βιώνεται ως κίνδυνος απώλειας της εικόνας του αξιόπιστου ανθρώπου. Έτσι, η υπερφόρτωση δεν είναι μόνο θέμα ρόλου. Είναι θέμα ταυτότητας.

«Όλα είναι επείγοντα»
Η συνεχής αίσθηση επείγοντος δημιουργεί μια κατάσταση μόνιμης εσωτερικής ενεργοποίησης. Ο εργαζόμενος δεν προλαβαίνει να ολοκληρώσει ένα έργο πριν αναλάβει το επόμενο, να νιώσει ικανοποίηση, να πάρει ψυχική απόσταση

Με τον καιρό, χάνεται η εμπειρία της αποτελεσματικότητας και αντικαθίσταται από μια διάχυτη αίσθηση ότι «τρέχω συνεχώς, αλλά δεν φτάνω πουθενά».

Αυτό δεν είναι μόνο οργανωτική δυσλειτουργία. Είναι μια εμπειρία απώλειας ελέγχου.

«Αν δεν το κάνω εγώ, δεν θα γίνει σωστά»

Η φράση αυτή ακούγεται ως επαγγελματισμός, αλλά συχνά κρύβει μια ταύτιση της προσωπικής αξίας με την απόδοση και μια δυσκολία εμπιστοσύνης. Το άτομο αναλαμβάνει περισσότερα απ' όσα του αναλογούν όχι μόνο επειδή έχει υψηλά standards, αλλά επειδή το λάθος βιώνεται ως προσωπική αποτυχία.

Εξωτερικά πρόκειται για υψηλή υπευθυνότητα. Εσωτερικά για συνεχή ένταση και αδυναμία αποφόρτισης.

«Δεν θέλω να φαίνεται ότι δεν τα καταφέρνω»

Αυτή η φράση εμφανίζεται συχνά σε ικανούς και υπεύθυνους ανθρώπους. Δεν αφορά την πραγματική επάρκεια, αλλά τον φόβο της έκθεσης. Σε περιβάλλοντα με χαμηλή ψυχολογική ασφάλεια, το λάθος βιώνεται ως απειλή για την επαγγελματική ταυτότητα. Έτσι, η ανάγκη για βοήθεια δεν εκφράζεται και η δυσκολία παραμένει αόρατη.

Ο εργαζόμενος δεν προσαρμόζει απλώς την εικόνα του. Προσπαθεί

τη θέση του μέσα στο σύστημα.

Από τις φράσεις στις ανάγκες. Αν ακούσουμε αυτές τις φράσεις όχι ως παράπονα αλλά ως ψυχολογικά δεδομένα, αποκαλύπτονται πέντε βασικές ανθρώπινες ανάγκες στον εργασιακό χώρο:

- να ανήκω,
- να έχω επίδραση,
- να αναγνωρίζομαι,
- να έχω όρια,
- να βρίσκω νόημα.

Οι Οργανισμοί που ανταποκρίνονται σε αυτές τις ανάγκες δεν έχουν απλώς πιο ικανοποιημένους εργαζομένους. Έχουν ανθρώπους που μπορούν να επενδύσουν ουσιαστικά στον ρόλο τους.

Ακούγοντας διαφορετικά

Η μεγαλύτερη αλλαγή δεν βρίσκεται στις πολιτικές ή στα προγράμματα ευεξίας. Βρίσκεται στον τρόπο που ακούμε.

Όταν ακούμε μόνο τις λέξεις, σχεδιάζουμε παρεμβάσεις. Όταν ακούμε τις ανάγκες, διαμορφώνουμε κουλτούρα. Γιατί, τελικά, όταν οι άνθρωποι μιλούν για τη δουλειά τους, μιλούν για κάτι πολύ περισσότερο από τη δουλειά. Μιλούν για το πόσο χώρο έχουν να είναι άνθρωποι μέσα σε αυτήν.

Η εργασία δεν είναι μόνο τόπος απόδοσης. Είναι τόπος ταυτότητας. Και οι Οργανισμοί που το κατανοούν αυτό, δεν χρειάζεται να ζητούν περισσότερη δέσμευση, την δημιουργούν.

*Εργασιακή Ψυχολόγος, KPMG Κύπρου

ΣΤΟ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΑΡΝΑΚΑΣ Δικαιοδοσία Επικύρωσης Διαθηκών

Αναφορικά με την Κατερίνα Ελευθερίου (Α.Δ.Τ.024651), εξ Αγίας Θέκλας 5, 7648, Πυργά, Λάρνακα, αποβίωσασα.

Πρωτοκολλητή Διαχειρίσεων Λάρνακας Δικαιοδοσία Επικυρώσεως Διαθηκών Λάρνακας

ΕΠΕΙΔΗ στις 03-12-2025 καταχωρήθηκε η ως άνω αίτηση για επικύρωση της διαθήκης της πιο πάνω θανούσας, ημερ. 09-09-2024, με την παρούσα ΔΙΔΕΤΑΙ ειδοποίησης ότι, μετά την πάροδο 10 ημερών από της δημοσίευσής της παρούσης, θα καταχωρηθεί αίτηση για την επικύρωσή της και την έκδοση σχετικού διατάγματος. Οιοσδήποτε φέρει ένσταση (CAVEAT), μπορεί να καταχωρήσει αυτήν στο Πρωτοκολλητήριο του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας, Τμήμα Διαχειρίσεων, και να δώσει αντίγραφο αυτής στους δικηγόρους του αιτητού. **Λάρνακα, 13.05.2026**

ΔΗΜΟΣ ΚΥΝΗΓΟΣ
ΑΙΤΗΤΗΣ

ΑΝΤΡΗ Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ Δ.Ε.Π.Ε.
ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ - ΝΟΜΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

Αρχ. Μακαρίου III 82, Κτήριο Γαβριήλ, Γραφείο 302, 1077 Λευκωσία

ΔΗΛΩΣΗ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ ΓΙΑ ΕΝΟΙΚΙΑΣΗ ΧΩΡΟΥ ΣΤΑΘΜΕΥΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΧΗΜΕΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Το Γενικό Χημείο του Κράτους (ΓΧΚ) ζητά εκδήλωση ενδιαφέροντος από φυσικά ή νομικά πρόσωπα για ενοίκιαση **χώρου στάθμευσης**, σε περιοχή που βρίσκεται σε ακτίνα μέχρι 500 μέτρων, από το κτήριο του Παραρτήματος Ι, το οποίο βρίσκεται στην οδό Κυριάκου Μάτσο 39, Αγ. Ομολογητές.

Οι ενδιαφερόμενοι ιδιοκτήτες θα πρέπει να υποβάλουν γραπτή πρόταση που να περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

- Αντίγραφο του Πιστοποιητικού εγγραφής ακίνητης περιουσίας (Τίτλος ιδιοκτησίας).
- Πολεοδομική άδεια για ιδιωτικό χώρο στάθμευσης χωρητικότητας τουλάχιστον 13 οχημάτων και επιπλέον θέση για αναπηρικό όχημα.
- Χωροταξικό σχέδιο, στο οποίο να προσδιορίζονται οι διαθέσιμοι χώροι στάθμευσης.
- Προτεινόμενο μηνιαίο ενοίκιο, ανά όχημα, και το συνολικό ποσό για όλους τους χώρους στάθμευσης που θα προσφερθούν.

Οι ανάγκες του ΓΧΚ θα είναι αρχικά για περίοδο 5 χρόνων με δικαίωμα ανανέωσης γι' ακόμη δύο περιόδους, του ενός έτους έκαστη. Ο χώρος θα πρέπει να παραδοθεί κατάλληλα διαμορφωμένος, με ελεγχόμενη πρόσβαση, κατάλληλο δάπεδο και διαχωρισμένα πάρκινγκ.

Το ΓΧΚ διατηρεί το δικαίωμα για επιπρόσθετη έρευνα πέραν των υποβληθεισών προτάσεων, αν κριθεί αναγκαίο, καθώς επίσης και το δικαίωμα να μην αποδεχθεί οποιαδήποτε πρόταση.

Η δήλωση ενδιαφέροντος πρέπει να απευθύνεται στη Διευθύντρια του Γενικού Χημείου του Κράτους και να κατατεθεί στο κιβώτιο προσφορών του Γενικού Χημείου του Κράτους, Κίμωνος 44, Ακρόπολη, Λευκωσία 1451, **όχι αργότερα από τις 29 Μαΐου, μέχρι τις 13:00.**

Για περισσότερες πληροφορίες και διευκρινίσεις οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να απευθυνθούν στη **Δρα Άντρα Βαρνάβα Τέλλο, τηλ.: 22809442.**

SOVEREIGN BASE AREAS POLICE

ΚΕΝΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΩΝ

Η Αστυνομία των Βρετανικών Βάσεων στην Κύπρο είναι υπεύθυνη για την αστυνόμευση των περιοχών της στο Ακρωτήριο και Δεκέλεια.

Σκοπός της Αστυνομίας των Βρετανικών Βάσεων είναι:

Η διατήρηση της ασφάλειας των κοινοτήτων μας, η συμβολή στη δημόσια ειρήνη και του αισθήματος δημόσιας ασφάλειας, η πρόληψη του εγκλήματος, η σύλληψη και καταδίκη των εγκληματιών και η συνεισφορά στην ασφάλεια των Κυρίαρχων Βρετανικών Βάσεων.

Κριτήρια Αιτητή:

- Να είναι πολίτης της Κυπριακής Δημοκρατίας ή πολίτης Κράτους της Κοινοπολιτείας.
- Να έχει συμπληρώσει την ηλικία των 18 ετών.
- Να είναι καλού χαρακτήρα και να έχει καθαρό ποινικό μητρώο.
- Να έχει αντοχή και διαρκή πνευματική και σωματική εγρήγορση σε κουραστικά και ακανόνιστα εργασιακά ωράρια.
- Να είναι κάτοχος απολυτηρίου αναγνωρισμένης σχολής μέσης ή τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.
- Να έχει πολύ καλή γνώση αγγλικής και ελληνικής γλώσσας.
- Να είναι σε καλή σωματική φυσική κατάσταση.
- Να είναι έτοιμος/η να μεταφέρει και να χρησιμοποιεί πυροβόλα όπλα εν ώρα υπηρεσίας.
- Να έχει εκπληρώσει τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις ή να έχει νόμιμη απαλλαγή, όχι όμως για λόγους υγείας (ισχύει για άντρες αιτητές).

*Γι' αυτήν την εκστρατεία προσλήψεων, θα δεχτούμε αιτήσεις από υποψηφίους που θα είναι σε θέση να αποδείξουν ότι θα κατέχουν αναγνωρισμένο πιστοποιητικό δευτεροβάθμιας ή τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ή ότι θα έχουν ολοκληρώσει οποιαδήποτε στρατιωτική θητεία και θα προσκομίσουν σχετικό πιστοποιητικό έως τα τέλη Αυγούστου 2026.

Τα έντυπα αιτήσεων διατίθενται στο διαδίκτυο κάτω από την επικεφαλίδα "POLICE Recruitment" στην ιστοσελίδα www.sbaadministration.org. Περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τις ικανότητες για τις οποίες θα αξιολογηθούν οι υποψήφιοι, τις διάφορες εξετάσεις στις οποίες θα υποβληθούν καθώς και λεπτομέρειες για την περιγραφή των καθηκόντων του Αστυφύλακα, δίδονται στην πιο πάνω ιστοσελίδα. Οι επιτυχημένες υποψήφιοι με την εργοδοτήσή τους θα λαμβάνουν €20.985 ως ετήσιο εισόδημα + ΑΤΑ και θα πρέπει να εργάζονται 37,50 ώρες την εβδομάδα. Θα δικαιούνται 20 μέρες ετήσιας άδειας. Μετά την πάροδο 5 ετών υπηρεσίας οι μέρες ετήσιας άδειας θα αυξηθούν σε 25 μέρες.

Αν σας ενδιαφέρει να ενταχθείτε στην Αστυνομία των Βρετανικών Βάσεων, συμπληρώστε ηλεκτρονικά το έντυπο αίτησης στην προαναφερθείσα ιστοσελίδα. Οι αιτήσεις που δεν θα πληρούν τα πιο πάνω κριτήρια δεν μπορούν να γίνουν δεκτές.

Περίοδος αποδοχής αιτήσεων: Μέχρι 24 Μαΐου 2026

SBA Police Training Department Dhekelia, BFPO 58

E mail: SBAPOLICE-TrgUnit-CpMailbox@mod.gov.uk Tel: 24 74 4553 (Δευ-Παρ. 09.00-11.00 π.μ.)

ΤΑΣΟΣ
ΓΙΑΣΕΜΙΔΗΣ

Ο κόσμος βιώνει, ενδεχομένως, μια από τις πιο ταραχώδεις γεωπολιτικές συγκυρίες των τελευταίων δεκαετιών. Ο πόλεμος στο Ιράν άνοιξε ένα μέτωπο που δεν επηρεάζει μόνο τη Μέση Ανατολή, αλλά αναδιαμορφώνει και τη δομή της παγκόσμιας οικονομίας και της διεθνούς τάξης πραγμάτων. Αυτή η σύγκρουση είναι η ορατή κορυφή ενός παγόβουνου που κρύβει μια βαθύτερη διαμάχη για πόρους, νομίσματα και παγκόσμια ηγεμονία.

Λίγες ημέρες μετά την έναρξη των επιχειρήσεων, το Ιράν έκλεισε ουσιαστικά τα Σιενά του Ορμούζ, τον πλέον κρίσιμο θαλάσσιο δρόμο του πλανήτη. Από εκεί διέρχονταν περίπου 20 εκατομμύρια βαρέλια πετρελαίου ημερησίως και σχεδόν το ένα πέμπτο της παγκόσμιας εμπορίας υδρογονάνθρακα φυσικού αερίου. Το κλείσιμό του άνοιξε την πύλη της ενεργειακής αστάθειας.

Η αντίδραση των αγορών ήταν άμεση, με τις τιμές στις διεθνείς αγορές να εκτοξεύονται, ενώ ακόμη και μετά από προσωρινές εκχειρίσεις παραμένουν σε υψηλά επίπεδα. Ο επικεφαλής του Διεθνούς Οργανισμού Ενέργειας χαρακτήρισε την κατάσταση ως «τη μεγαλύτερη πρόκληση ενεργειακής ασφάλειας στην ιστορία», ενώ η Goldman Sachs εκτιμά ότι περίπου 14,5 εκατομμύρια βαρέλια ημερησίως έχουν αποσυρθεί από την αγορά, προκαλώντας ιστορική μείωση αποθεμάτων.

Η κρίση δεν περιορίστηκε στο πετρέλαιο. Η ευρωπαϊκή αγορά φυσικού αερίου υπέστη σχεδόν διπλασιασμό τιμών μέσα σε λίγες εβδομάδες, την ώρα που τα αποθέματα των ευρωπαϊκών χωρών ήταν ήδη χαμηλά έπειτα από έναν σκληρό χειμώνα. Ο αντίκτυπος επεκτάθηκε γρήγορα στον πληθωρισμό, στις αλυσίδες εφοδιασμού τροφίμων και στη βιομηχανική παραγωγή παγκοσμίως. Τα Σιενά του Ορμούζ εκτός από ενεργειακή αρτηρία, αποτελούν τη σπονδυλική στήλη της παγκόσμιας εμπορικής τάξης.

Το 84% του αργού πετρελαίου που διερχόταν από εκεί κατευθυνόταν στην Ασία, με την Κίνα, την Ινδία, την Ιαπωνία και τη Νότια Κορέα να απορροφούν το 70% αυτής της ποσότητας. Το γεγονός αυτό δεν πέρασε απαρατήρητο ούτε στο Πεκίνο ούτε στη Μόσχα, ούτε φυσικά στην Ουάσινγκτον.

Ηνωμένες Πολιτείες

Οι Ηνωμένες Πολιτείες βγαίνουν από αυτήν την κρίση με διττό ρόλο και αμφίσημο αποτύπωμα. Αφενός, ως κυρίαρχη στρατιωτική δύναμη που διεξήγαγε την επιχείρηση με πλήρη ακριβείας και υπερσύγχρονα αεροσκάφη. Αφετέρου, ως ενεργειακή υπερδύναμη που ωφελείται άμεσα από τις εκτοξευόμενες τιμές: οι εξαγωγές αμερικανικού αργού και πετρελαϊκών προϊόντων ανήλθαν σε σχεδόν 12,9 εκατομμύρια βαρέλια ημερησίως τον Απρίλιο του 2026. Η Αμερική στήριξε τον πόλεμο, αλλά εισέπραξε και τα οφέλη της ενεργειακής αναστάσισης.

Ωστόσο, η Ουάσινγκτον υπέστη τεράστιο γεωπολιτικό κόστος επι-

σοούν. Οι σύμμαχοί της, από την Ευρώπη μέχρι την Ανατολική Ασία, βλέπουν τους λογαριασμούς ενέργειας να εκτοξεύονται, τον πληθωρισμό να επιστρέφει ανεξέλεγκτα και τις κεντρικές τράπεζες να αναθεωρούν πτωτικά τις προσδοκίες για μείωση επιτοκίων. Αυτή η δυναμική επιβεβαιώνει μια θεμελιώδη αντίφαση της αμερικανικής στρατηγικής: οι ΗΠΑ επιβάλλουν τεράστιο κόστος στις ίδιες οικονομίες που αποτιελούν τους κυριότερους εμπορικούς και στρατηγικούς εταίρους τους.

Το Πεκίνο

Το Πεκίνο παρακολουθεί με ψυχραιμία ή, τουλάχιστον, με επιδεικτική ψυχραιμία. Η Κίνα διαθέτει μεγάλα στρατηγικά αποθέματα πετρελαίου, που αποσβένουν την άμεση πίεση, αν και η ενεργειακή διαταραχή επηρεάζει το κόστος παραγωγής σε χάλυβα, χημικά και ηλεκτρονικά, συμπιέζοντας τα περιθώρια κέρδους σε μια ήδη ευαίσθητη φάση εμπορικής τριβής με τη Δύση. Πέρα από το πετρέλαιο, όμως, το Πεκίνο κατέχει ένα πολύ ισχυρότερο χαρτί: τον έλεγχο των σπανίων γαιών.

Με σχεδόν το 90% της παγκόσμιας επεξεργασίας αυτών των στρατηγικών ορυκτών, απαραίτητων για μαγνήτες, ημιαγωγούς, ηλεκτρικά οχήματα, αμυντικές τεχνολογίες και ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, η Κίνα διαθέτει έναν αόρατο αλλά εξαιρετικά ισχυρό μοχλό πίεσης.

Η ιστορία έχει δείξει πόσο αποτελεσματικός μπορεί να είναι. Το 2010, η αιφνίδια αναστολή εξαγωγών σπανίων γαιών προς την Ιαπωνία αποσταθεροποίησε ολόκληρες αλυσίδες παραγωγής.

Αν το πετρέλαιο ήταν το αίμα του 20ού αιώνα, οι σπάνιες γαίες αποτελούν την κρίσιμη ύλη του 21ου αιώνα, χωρίς αυτές δεν κατασκευάζονται κατευθυνόμενα βλήματα, ηλεκτρικά αυτοκίνητα, ούτε «έξυπνα» κινητά τηλέφωνα. Τα κράτη BRICS ελέγχουν συνολικά το 74% των παγκόσμιων αποθεμάτων και η Δύση γνωρίζει ότι η εξάρτησή της σε αυτόν τον τομέα αποτελεί μια αδυναμία που δύσκολα θεραπεύεται γρήγορα.

Η Ρωσία, απομονωμένη από το

“

Η νέα παγκόσμια πραγματικότητα δεν συνιστά απλώς έναν «νέο Ψυχρό Πόλεμο» μεταξύ ΗΠΑ και Κίνας. Είναι κάτι πιο σύνθετο και πιο ασταθές: ένα πολυπολικό σύστημα, στο οποίο δεν υπάρχει ένας σαφής ηγέμονος, αλλά πολλοί ανταγωνιστές που ανακατεύουν τα χαρτιά ταυτόχρονα

SWIFT και με δεσμευμένα συναλλαγματικά αποθέματα αξίας εκατοντάδων δισεκατομμυρίων, έχει επιλέξει μια στρατηγική επιβίωσης μέσω διαφοροποίησης και σταδιακής αποδέσμευσης από το δολάριο. Ήδη πριν από τον πόλεμο στο Ιράν, Ρωσία και Κίνα είχαν μεταφέρει το 90% των μεταξύ τους συναλλαγών σε ρούβλια

και γιουάν. Η ίδια τάση εμφανίζεται και στις σχέσεις Ρωσίας-Ινδίας.

Η Μόσχα, αν και αποκλεισμένη από τις Δυτικές αγορές, εξακολουθεί να αποτελεί κυρίαρχο προμηθευτή ενέργειας για μεγάλο μέρος της υπόλοιπης Ευρασίας, εισπράττοντας σε εγχώρια νομίσματα. Παράλληλα, προωθεί πρωτοβουλίες θεσμικής βαρύτητας, όπως η πρόταση για τη δημιουργία Χρηματοπιστηρίου Πολυτίμων Μετάλλων στη Μόσχα, η οποία συζητήθηκε στο Χρηματοοικονομικό Φόρουμ της ρωσικής πρωτεύουσας τον Σεπτέμβριο του 2025. Η πρόταση αποβλέπει στην αποδέσμευση της τμολόγησης πρώτων υλών από τα χρηματοπιστήρια του Λονδίνου και του Σικάγου.

Πίσω από τους πολέμους και τα κοιτάσματα μαινεται μια ακόμη πιο σιωπηλή και μακροπρόθεσμη σύγκρουση: ποιο νόμισμα θα κυβερνά τον κόσμο τις επόμενες δεκαετίες. Το δολάριο παραμένει κυρίαρχο, χρησιμοποιείται στο 48% των διεθνών πληρωμών μέσω SWIFT και αντιπροσωπεύει το 56% των παγκόσμιων συναλλαγματικών αποθεμάτων, όμως η υπεροχή του δεν είναι αμετακίνητη.

Το 2001, το μερίδιό του στα παγκόσμια αποθέματα ανερχόταν στο 73%, γεγονός που σημαίνει ότι η υποχώρησή του είναι αργή αλλά μετρήσιμη και συστηματική. Τα κράτη BRICS, που αντιπροσωπεύουν πλέον το 40% του παγκόσμιου ΑΕΠ σε όρους ισοτιμίας αγοραστικής δύναμης, οικοδομούν εναλλακτικές χρηματοοικονομικές υποδομές με επιμονή και μεθοδικότητα.

Το σύστημα mBridge επιτρέπει άμεσες πληρωμές μεταξύ των κεντρικών

τραπεζών της Κίνας, του Χονγκ Κονγκ, της Ταϊλάνδης και των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων σε ψηφιακά εθνικά νομίσματα, χωρίς τη μεσολάβηση του δολαρίου. Το BRICS Pay λειτουργεί ως καταναλωτικό σύστημα πληρωμών σε τοπικά νομίσματα. Παράλληλα, η Νέα Τράπεζα Ανάπτυξης στοχεύει να διεξαγάγει το 30% των δανείων της σε εγχώρια νομίσματα των κρατών-μελών έως το τέλος του 2026.

Η ιδέα ενός κοινού νομίσματος των BRICS ή ενός «Unit» συνδεδεμένου με τον χρυσό παραμένει στο τραπέζι, αν και οι εσωτερικές διαφωνίες εμποδίζουν τη γρήγορη υλοποίησή της. Η Ινδία έχει ξεκαθαρίσει ότι δεν επιδιώκει την αντικατάσταση του δολαρίου, ενώ η Βραζιλία διατηρεί αποστάσεις.

Η νέα παγκόσμια πραγματικότητα δεν συνιστά απλώς έναν «νέο Ψυχρό Πόλεμο» μεταξύ ΗΠΑ και Κίνας. Είναι κάτι πιο σύνθετο και πιο ασταθές: ένα πολυπολικό σύστημα, στο οποίο δεν υπάρχει ένας σαφής ηγέμονος, αλλά πολλοί ανταγωνιστές που ανακατεύουν τα χαρτιά ταυτόχρονα. Οι ΗΠΑ διαθέτουν ακόμη τη μεγαλύτερη στρατιωτική ισχύ, αλλά η οικονομική τους εμβέλεια φθίνει.

Η Κίνα ελέγχει κρίσιμες πρώτες ύλες και επενδύει υπομονετικά σε μια μακρόχρονη στρατηγική. Η Ρωσία, αν και καθλωμένη από κυρώσεις, εξακολουθεί να αποτελεί ενεργειακή υπερδύναμη και γεωστρατηγικό αντίβαρο. Και ολόένα περισσότερες χώρες επιλέγουν να μην ταυτιστούν αποκλειστικά με καμία πλευρά, αναζητώντας στρατηγική αυτονομία σε έναν κόσμο που δεν προσφέρει πλέον ασφαλή λιμάνια.

Γεωπολιτικές ισορροπίες

Ο πόλεμος στο Ιράν αναδιαμορφώνει και τη δομή της παγκόσμιας οικονομίας

ΣΤΟ €1,3 ΔΙΣ ΤΑ ΕΣΟΔΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ ΤΟ 2025

Τζογάρουν και οι μαθητές

Τι καταδεικνύουν τα στοιχεία και οι ανησυχίες για τη διείσδυση στους νέους

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
panagiotou@sigmalive.com

προβληματισμός για τη διείσδυση του στοιχηματισμού στους νέους και ιδιαίτερα στους μαθητές.

Τα οικονομικά στοιχεία που εξασφάλισε η «Σ» για το τέταρτο τρίμηνο του 2025 δείχνουν ότι η αγορά του στοιχήματος στην Κύπρο έχει πλέον περάσει σε νέα εποχή. Το συνολικό ποσό που παίχτηκε σε στοιχήματα κατά τη διάρκεια του έτους έφτασε το €1,326 δισεκατομμύριο, καταγράφοντας αύξηση 8% σε σύγκριση με το 2024.

Μόνο κατά την περίοδο Οκτωβρίου - Δεκεμβρίου 2025, τα συνολικά έσοδα στοιχήματος των αδειοδοτημένων εταιρειών ανήλθαν στα €395,5 εκατομμύρια, σημειώνοντας αύξηση 22% σε σχέση με το αντίστοιχο τρίμηνο του προηγούμενου έτους.

Η απόλυτη κυριαρχία του online betting

Ο βασικός μοχλός αυτής της ανάπτυξης είναι το διαδικτυακό στοιχείμα.

Στο €1,3 δις τα έσοδα από το στοιχείμα το 2025

Από τα σχεδόν €396 εκατομμύρια του τελευταίου τριμήνου, τα €301,4 εκατομμύρια προήλθαν από online πλατφόρμες, ενώ μόλις €94 εκατομμύρια αφορούσαν το επίγειο στοιχείμα μέσω πρακτορείων. Με άλλα λόγια, περισσότερο από το 76% της συνολικής αγοράς παράγεται πλέον στο διαδίκτυο.

Όπως ενημερώνεται η «Σ», η μετάπτωση αυτή αποτελεί μια βαθιά αναδιάρθρωση του τρόπου με τον οποίο οι πολίτες στοιχηματίζουν. Οι εφαρμογές στα κινητά τηλέφωνα, οι ψηφιακές πλατφόρμες και η συνεχής διαθεσιμότητα του online betting έχουν αλλάξει ριζικά τη συμπεριφορά των παικτών. Το παρα-

δοσιακό πρακτορείο παύει σταδιακά να είναι το κέντρο της στοιχηματικής δραστηριότητας, καθώς οι χρήστες μπορούν πλέον να στοιχηματίζουν οποιαδήποτε στιγμή, όπου και αν βρίσκονται.

Η τάση αυτή αποτυπώνεται και στους ρυθμούς ανάπτυξης των δύο κατηγοριών. Το διαδικτυακό στοιχείμα αυξήθηκε κατά 27% σε σχέση με το τελευταίο τρίμηνο του 2024, ενώ το επίγειο κατέγραψε πολύ μικρότερη αύξηση, της τάξης του 9%. Η ψαλίδα μεταξύ των δύο μοντέλων μεγαλώνει συνεχώς, ενισχύοντας την κυριαρχία των μεγάλων online πλατφορμών.

Τα μεγάλα κέρδη παικτών και εταιρειών

Παράλληλα, αυξάνονται θεαματικά και τα ποσά που επιστρέφονται στους παίκτες ως κέρδη. Κατά το τέταρτο τρίμηνο του 2025, τα κέρδη των παικτών έφτασαν τα €348,1 εκατομμύρια, παρουσιάζοντας αύξηση 25% σε σχέση

Το διαδικτυακό στοιχείμα καταγράφει σημαντική αύξηση 27%

με το αντίστοιχο διάστημα του προηγούμενου έτους. Σε ετήσια βάση, οι εταιρείες κατέβαλαν συνολικά €1,165 δισεκατομμύριο σε κέρδη.

Πίσω από τα τεράστια ποσά, ωστόσο, βρίσκονται και τα σημαντικά κέρδη των εταιρειών. Οι αποδοχές στοιχήματος, δηλαδή τα μεικτά έσοδα μετά την καταβολή των κερδών προς τους παίκτες, ανήλθαν στα €161,8 εκατομμύρια το 2025. Μόνο στο τελευταίο τρίμηνο του έτους, οι εταιρείες διατήρησαν €47,3 εκατομμύρια ως μεικτό κέρδος.

Ταυτόχρονα, η ανάπτυξη της αγοράς μεταφράζεται και σε αυξημένα κρατικά έσοδα. Ο φόρος 10% επί των αποδοχών

pwc

We accelerate what's possible
so you can
turn vision into value

στοιχήματος απέφερε €16,2 εκατομμύρια μέσα στο 2025, ενώ οι εισφορές προς την Εθνική Αρχή Στοιχημάτων εκτιμήθηκαν στα €8,1 εκατομμύρια, παρουσιάζοντας αύξηση 70% μετά την αναπροσαρμογή της σχετικής επιβάρυνσης.

«Ο τομέας του στοιχήματος ως πυλώνας της κυπριακής οικονομίας»

Όπως υπογραμμίζει στη «Σ» ο Πρόεδρος της Εθνικής Αρχής Στοιχημάτων, Παναγιώτης Τρισόκκας, «ο τομέας του στοιχήματος ακολουθεί σταθερά ανοδική πορεία και έχει πλέον εξελιχθεί σε πυλώνα ανάπτυξης της κυπριακής οικονομίας. Τα οικονομικά αποτελέσματα που εκδίδουμε ως Αρχή ανά τρίμηνο επιβεβαιώνουν ότι, παρά τις διαδοχικές ενδογενείς και εξωγενείς κρίσεις που επηρέασαν άλλους τομείς της οικονομίας, ο τομέας του στοιχήματος παραμένει ανθεκτικός. Το στοιχείο αυτό επιβεβαιώνει ότι η ανάπτυξη του τομέα δεν είναι αποτέλεσμα συγκυριών, αλλά στηρίζεται στη θεσμική θωράκιση της αγοράς, στην εμπιστοσύνη της πλειοψηφίας των πολιτών προς το νόμιμο προϊόν και στη συνεχή εποπτεία της ΕΑΣ με στόχο την πάταξη της παρανομίας, τη διασφάλιση της διαφάνειας, της υπευθυνότητας και του υγιούς ανταγωνισμού, αλλά και την προστασία του κοινού και των παικτών από τις συνέπειες της προβληματικής ενασχόλησης με τα τυχερά παιχνίδια».

Παράλληλα, ο Πρόεδρος της Αρχής αναφέρεται στις πρωτοβουλίες που βρίσκονται σε εξέλιξη για τον εκσυγχρονισμό του ρυθμιστικού πλαισίου, σημειώνοντας ότι έχει ήδη ετοιμαστεί σχετικό νομοσχέδιο σε συνεργασία με το Υπουργείο Οικονομικών. «Η Εθνική Αρχή Στοιχημάτων έχει επεξεργαστεί, σε συνεργασία με το Υπουργείο Οικονομικών, νομοσχέδιο για την αναθεώρηση του ρυθμιστικού πλαισίου, με στόχο την περαιτέρω ενίσχυση των εποπτικών εργαλείων, την εισαγωγή νέων προϊόντων προς ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της βιωσιμότητας του τομέα, τη δημιουργία πρόσθετων προοπτικών ανάπτυξης για την κυπριακή οικονομία, καθώς και την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση της παράνομης δραστηριότητας και την περαιτέρω προστασία των παικτών».

Ο κ. Τρισόκκας υπογραμμίζει ακόμη ότι η συνεχής εξέλιξη της αγοράς και της τεχνολογίας καθιστά αναγκαία τη διατήρηση ενός σύγχρονου και ευέλικτου πλαισίου εποπτείας, το οποίο θα επιπρέπει στην Αρχή να ανταποκρίνεται αποτελεσματικά στις νέες προκλήσεις.

Όπως αναφέρει χαρακτηριστικά, «η Εθνική Αρχή Στοιχημάτων θεωρεί μεζόνος σημασία να διασφαλιστεί ότι θα συνεχίσει να έχει στη διάθεσή της τα κατάλληλα εργαλεία, ώστε να ενισχυθεί περαιτέρω η βιωσιμότητα του τομέα, η αποτελεσματικότητα του ρυθμιστικού πλαισίου και η δυνατότητα αντιμετώπισης νέων προκλήσεων που προκύπτουν από τη συνεχή εξέλιξη της αγοράς και της τεχνολογίας. Η διατήρηση ενός σύγχρονου και ευέλικτου πλαισίου εποπτείας αποτελεί βασική προϋπόθεση για τη συνέχιση της θετικής πορείας του τομέα προς όφελος της οικονομίας και της κοινωνίας».

Η σταδιακή υποχώρηση των πρακτορειών

Παρά τη ραγδαία οικονομική ανάπτυξη, ο αριθμός των εταιρειών παραμένει σχετικά σταθερός, γεγονός που δείχνει ότι η διεύρυνση της αγοράς δεν οφείλεται στην είσοδο νέων παικτών, αλλά στην

εντατικοποίηση της δραστηριότητας των υφιστάμενων εταιρειών.

Την ίδια ώρα, τα επίγεια πρακτορεία παρουσιάζουν σταδιακή συρρίκνωση σε αρκετές περιοχές. Η περίπτωση της Λεμεσού είναι χαρακτηριστική. Το 2022 λειτουργούσαν 149 πρακτορεία και μέχρι το τέλος του 2025 ο αριθμός είχε περιοριστεί στα 135. Η μείωση αυτή

“
€1,165 δισ. επέντε-
σαν στους παίκτες ως
κέρδη μέσα στο 2025

συνδέεται άμεσα με τη μεταφορά της δραστηριότητας στο διαδίκτυο.

Η κοινωνική διάσταση

Ωστόσο, η μεγάλη ανάπτυξη της αγοράς συνοδεύεται από ολοένα μεγαλύτερη απουσία για τις κοινωνικές

συνέπειες του φαινομένου. Η εύκολη πρόσβαση στο online betting η συνεχής προβολή στοιχηματικών διαφημίσεων και η εξοικείωση των νέων με τις ψηφιακές εφαρμογές δημιουργούν ένα περιβάλλον στο οποίο ο στοιχηματισμός εισχωρεί όλο και πιο έντονα στην καθημερινότητα των εφήβων.

Η εικόνα γίνεται ακόμη πιο ανησυχητική μέσα από τα ευρήματα της τελευταίας πανευρωπαϊκής έρευνας ESPAD 2024, η οποία καταγράφει σημαντική παρουσία του τζογού μεταξύ των μαθητών στην Κύπρο. Σύμφωνα με τα στοιχεία, το 16% των 16χρονων μαθητών δήλωσαν ότι έπαιξαν χρήματα σε στοιχήμα κατά τον τελευταίο χρόνο. Αν και το ποσοστό κινείται κοντά στον ευρωπαϊκό μέσο όρο, θεωρείται ιδιαίτερα υψηλό για ανηλίκους.

Όταν ο στοιχηματισμός φτάνει στους μαθητές

Ακόμη πιο ανησυχητικό είναι το γεγονός ότι το 6,1% των μαθητών που συμμετέχουν σε στοιχηματικές δρα-

στηριότητες παρουσιάζουν ενδείξεις προβληματικού τζογού. Τα στοιχεία αυτά καταδεικνύουν ότι για ένα μέρος των νέων ο στοιχηματισμός δεν αποτελεί απλώς περιστασιακή ψυχαγωγία, αλλά ενδέχεται να εξελισσεται σε συμπεριφορά εξάρτησης.

Η εξάπλωση του online betting φαίνεται να παίζει καθοριστικό ρόλο.

“
Το online στοιχήμα αυξή-
θηκε κατά 27% στο τελευταίο τρίμηνο του 2025

Σε αντίθεση με το παρελθόν, όταν η φυσική παρουσία σε πρακτορείο λειτουργούσε ως ένα επιπλέον εμπόδιο για τους ανηλίκους, σήμερα η πρόσβαση σε στοιχηματικές πλατφόρμες γίνεται μέσα από ένα κινητό τηλέφωνο. Οι νέοι μπορούν να στοιχηματίσουν από το

δωμάτιό τους, συχνά χωρίς ουσιαστικό έλεγχο.

Παρότι η νομοθεσία στην Κύπρο προβλέπει αυστηρά ηλικιακά όρια (ο.σ. 21 έτη για τα καζίνο και 18 για τα πρακτορεία στοιχημάτων), το διαδίκτυο καθιστά πολύ πιο δύσκολη την αποτελεσματική εφαρμογή των περιορισμών. Μέσω εργαλείων όπως τα VPN ή με τη χρήση στοιχείων ενπλίκων, αρκετοί ανήλικοι φαίνεται να αποκτούν πρόσβαση σε πλατφόρμες στοιχηματισμού.

Ο ρόλος των γονιών και η κανονικοποίηση του τζογού

Οι ειδικοί επισημαίνουν ότι το πρόβλημα δεν αφορά μόνο την τεχνολογία αλλά και τη σταδιακή κοινωνική αποδοχή του στοιχηματισμού. Ιδιαίτερη ανησυχία προκαλεί και ο ρόλος ορισμένων γονέων. Σύμφωνα με τις διαπιστώσεις που συνοδεύουν τα στοιχεία της έρευνας, σε αρκετές περιπτώσεις οι γονείς γνωρίζουν ότι τα παιδιά τους στοιχηματίζουν και δεν παρεμβαίνουν ουσιαστικά. Υπάρχουν ακόμη και περιπτώσεις όπου παρέχονται χρήματα ή τραπεζικές κάρτες για online συναλλαγές.

Η στάση αυτή συχνά συνδέεται με την αντίληψη ότι το στοιχήμα αποτελεί μια «αθώα» δραστηριότητα, ιδιαίτερα όταν αφορά μικρά ποσά. Ωστόσο, ειδικό προειδοποιούν ότι η εξοικείωση με τον τζογο σε νεαρή ηλικία αυξάνει σημαντικά τον κίνδυνο ανάπτυξης εθιστικής συμπεριφοράς αργότερα.

Συνεπώς, το πραγματικό «στοιχήμα» είναι η προστασία των νέων από τις συνέπειες μιας δραστηριότητας που γίνεται όλο και πιο εύκολα προσβάσιμη. Η ανάγκη για ενημέρωση, πρόληψη και ουσιαστική παρέμβαση καθίσταται πιο επιτακτική από ποτέ. Οι ειδικοί τονίζουν ότι, χωρίς ισχυρούς μηχανισμούς ελέγχου, εκπαίδευσης και κοινωνικής ευαισθητοποίησης, η ανάπτυξη της αγοράς ενδέχεται να συνοδεύεται από μια παράλληλη αύξηση των φαινομένων εθισμού και κοινωνικής εξάρτησης στις νεότερες γενιές.

ΤΑ ΧΑΜΟΓΕΛΑ ΠΟΥ ΕΚΡΥΨΑΝ ΤΗ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ:

Η αθέατη «μάχη» μεταξύ ΗΠΑ και Κίνας

Κατά τη διάρκεια της συνάντησης, ο Σι Τζινπίνγκ αναφέρθηκε στην «παγίδα του Θουκυδίδη»

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΙΟΥΡΓΑΛΛΗΣ

Η συνάντηση του Ντόναλντ Τραμπ με τον Σι Τζινπίνγκ στο Πεκίνο μπορεί να προβλήθηκε ως μια προσπάθεια αποκλιμάκωσης και επανεκκίνησης των σχέσεων ανάμεσα στις δύο ισχυρότερες δυνάμεις του πλανήτη, ωστόσο πίσω από τις εικόνες διπλωματικής ευγένειας παραμένει ένας βαθύς και πιο συχνά, ενισχύοντας τους φόβους ότι ο ανταγωνισμός Ουάσιγκτον και Πεκίνου ίσως αποτελέσει τη σημαντικότερη δοκιμασία για τη διεθνή σταθερότητα τις επόμενες δεκαετίες.

Οι συγκαλυμμένες διαφορές πίσω από τα χαμόγελα

Η νέα συνάντηση του Ντόναλντ Τραμπ με τον Σι Τζινπίνγκ στο Πεκίνο παρουσιάστηκε δημοσίως ως μια επίδειξη διπλωματικής ευγένειας και πολιτικής σταθερότητας ανάμεσα στις δύο μεγαλύτερες δυνάμεις του πλανήτη. Οι εικόνες από τις τελετές υποδοχής, τα χαμόγελα μπροστά στις κάμερες και η ευπρέπεια στα επίσημα δείπνα δημιούργησαν την εντύπωση μιας σχέσης που εισέρχεται σε φάση εξομάλυνσης. Σύμφωνα με αναλυτές, όμως, πίσω από την επιμελώς σκηνοθετημένη ατμόσφαιρα, οι βαθιές στρατηγικές διαφορές μεταξύ ΗΠΑ και Κίνας παραμένουν ενεργές και ενδεχομένως πιο επικίνδυνες από ποτέ.

Η Ουάσιγκτον επιχειρήσει να παρουσιάσει τη σύνοδο ως μια προσπάθεια επαναφοράς των οικονομικών σχέσεων σε πιο προβλέψιμο πλαίσιο, με έμφαση στο εμπόριο, στις επενδύσεις και στη διασφάλιση της πρόσβασης αμερικανικών επιχειρήσεων στην κινεζική αγορά. Αντίθετα, το Πεκίνο έδωσε πολύ μεγαλύτερη βαρύτητα στη δημιουργία ενός

ευρύτερου μηχανισμού «στρατηγικής σταθερότητας», μέσα από τον οποίο η κινεζική ηγεσία επιδιώκει να δεσμεύσει πολιτικά τον Τραμπ σε μια πιο συγκρατημένη στάση έναντι της Κίνας.

Για τον Σι Τζινπίνγκ, η σταθερότητα στις σχέσεις με τις ΗΠΑ δεν αποτελεί απλώς διπλωματική επιλογή, αλλά και εσωτερική πολιτική ανάγκη. Η κινεζική οικονομία εξακολουθεί να αντιμετωπίζει σοβαρές πιέσεις, από τη χαμηλή κατανάλωση μέχρι την κρίση στον τομέα των ακινήτων και τα προβλήματα χρηματοδότησης των τοπικών κυβερνήσεων. Μέσα σε αυτό το περιβάλλον, μια λιγότερο συγκρουσιακή σχέση με την Ουάσιγκτον λειτουργεί ως παράγοντας αποσυμπίεσης για το κινεζικό καθεστώς, το οποίο επιδιώκει να αποφύγει νέους εμπορικούς πολέμους και οικονομικές αναταράξεις.

Η αμερικανική πλευρά, από την άλλη, θέλει να διατηρήσει την πίεση προς την Κίνα, χωρίς, όμως, να οδηγηθεί σε ανεξέλεγκτη ρήξη. Ο Τραμπ εξακολουθεί να προβάλλει τον εαυτό του ως ηγέτη που μπορεί να πετύχει «καλύτερες συμφωνίες» για τις ΗΠΑ, τόσο στο εμπόριο όσο και στη γεωπολιτική. Ωστόσο, ακόμη και στο εσωτερικό της αμερικανικής κυβέρνησης υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις απέναντι στο Πεκίνο. Ορισμένοι θεωρούν ότι απαιτείται σκληρότερη γραμμή, ενώ άλλοι υποστηρίζουν ότι οι δύο οικονομίες είναι τόσο αλληλεξαρτώμενες, που μια συνολική σύγκρουση θα είχε τεράστιο κόστος.

Ωστόσο, ο «ελέφαντας στο δωμάτιο» παραμένει. Το ζήτημα της Ταϊβάν εξακολουθεί να είναι η μεγαλύτερη πηγή έντασης. Ο Σι φέρεται να ξεκαθαρίσει στον Αμερικανό Πρόεδρο ότι η Ταϊβάν αποτελεί το σημαντικότερο ζήτημα για το Πεκίνο και ότι οποιαδήποτε «λανθασμένη διαχείριση» μπορεί να οδηγήσει ακόμη και σε ευθεία σύγκρουση των δύο υπερδυνάμεων. Με αυτόν τον τρόπο, η Κίνα επιδιώκει να συνδέσει άμεσα το θέμα της Ταϊβάν με το συνολικό πλαίσιο των διμερών σχέσεων,

ενώ ο Υπουργός Εξωτερικών Μάρκο Ρούμπιο τόνισε πως θα ήταν «τεράστιο λάθος» οποιαδήποτε προσπάθεια της Κίνας να επιβάλει διά της βίας την επανένωση. Οι ΗΠΑ εξακολουθούν να στηρίζουν στρατιωτικά την Ταϊβάν μέσω εξοπλιστικών προγραμμάτων και στρατηγικής συνεργασίας, κάτι που το Πεκίνο θεωρεί άμεση πρόκληση.

Ειδικοί εξηγούν ότι η συνάντηση στο Πεκίνο αποκάλυψε έτσι μια βασική πραγματικότητα. Ουσιαστικά, οι δύο χώρες επιδιώκουν ταυτόχρονα συνεργασία και ανταγωνισμό. Η αποκλιμάκωση του εμπορικού πολέμου δεν σημαίνει ότι έχουν επιλυθεί οι δομικές διαφορές, ενώ οι αντιπαραθέσεις γύρω από την τεχνολογία, την τεχνητή νοημοσύνη, τις επενδύσεις, την ενεργειακή πολιτική και τη γεωπολιτική επιρροή συνεχίζουν να καθορίζουν τη σχέση.

“

Οι εικόνες από τις τελετές υποδοχής, τα χαμόγελα μπροστά στις κάμερες και η ευπρέπεια στα επίσημα δείπνα δημιούργησαν την εντύπωση μιας σχέσης που εισέρχεται σε φάση εξομάλυνσης

στέλλοντας μήνυμα ότι δεν μπορεί να υπάρξει στρατηγική σταθερότητα όσο η Ουάσιγκτον συνεχίζει να στηρίζει στρατιωτικά και πολιτικά την Ταϊπέι.

Από την πλευρά του, ο Τραμπ απέφυγε δημόσια να απαντήσει ευθέως στις προειδοποιήσεις του Σι. Η αμερικανική κυβέρνηση επανέλαβε ότι η πολιτική των ΗΠΑ έναντι της Ταϊβάν δεν αλλάζει,

τεχνολογικές εταιρείες εξακολουθούν να προσελκύουν σημαντικό μέρος του παγκόσμιου ταλέντου, διατηρώντας τις ΗΠΑ στην πρωιοπορία της καινοτομίας. Παράλληλα, όμως, η αμερικανική κοινωνία εμφανίζεται βαθιά πολωμένη. Η δευτερη προεδρική θητεία Τραμπ συνοδεύεται από εντεινόμενες κατηγορίες περί αυταρχισμού, πολιτικής πόλωσης και υπονόμησης θεσμών που παραδοσιακά θεωρούνταν ανεξάρτητοι.

Η επιθετική ρητορική απέναντι σε συμμάχους, οι εμπορικές πιέσεις προς ευρωπαϊκές και ασιατικές χώρες, αλλά και οι συχνές προσωπικές επιθέσεις κατά πολιτικών αντιπάλων έχουν προκαλέσει σημαντική φθορά στην αμερικανική «ήπια ισχύ». Για δεκαετίες, οι ΗΠΑ προέβλεπαν το μοντέλο της φιλελεύθερης δημοκρατίας ως παγκόσμιο πρότυπο. Σήμερα, όμως, ολοένα και περισσότεροι διεθνείς παρατηρητές αμφισβητούν κατά πόσον η Ουάσιγκτον εξακολουθεί να διαθέτει το ηθικό πλεονέκτημα που επικαλούνταν στο παρελθόν.

Την ίδια ώρα, η Κίνα απέχει αρκετά από την εικόνα μιας ασταμάτης υπερδύναμης χωρίς προβλήματα. Παρά τη σημαντική οικονομική και στρατιωτική άνοδο των τελευταίων δεκαετιών, η χώρα αντιμετωπίζει δομικές δυσκολίες. Η ανάπτυξη επιβραδύνεται, η αγορά ακινήτων βρίσκεται υπό πίεση, ενώ η δημογραφική γήρανση δημιουργεί μακροπρόθεσμες προκλήσεις. Η ανεργία των νέων και οι πιέσεις στην εσωτερική κατανάλωση προκαλούν ανησυχία στην κινεζική ηγεσία, η οποία γνωρίζει ότι η κοινωνική σταθερότητα συνδέεται άμεσα με την οικονομική ευημερία.

Ακόμη και σε τομείς όπου η Κίνα θεωρείται πρωιοπόρος, όπως η ηλεκτροκίνηση και η πράσινη ενέργεια, υπάρχουν ενδείξεις υπερπαραγωγής, κραιπής σπατάλης και χαμηλής κερδοφορίας. Η τεράστια κρατική στήριξη

Ασίας, αλλά και η συνεχής στρατιωτική κινητικότητα γύρω από την Ταϊβάν, ενισχύουν αυτούς τους φόβους.

Το ζήτημα της Ταϊβάν θεωρείται το πιο πιθανό σημείο ανάφλεξης. Η Κίνα θεωρεί το νησί αναπόσπαστο μέρος της επικράτειάς της και δεν αποκλείει τη χρήση βίας για την επανένωση. Οι ΗΠΑ, από την άλλη, διατηρούν στρατηγική συνεργασία με την Ταϊπέι και συνεχίζουν να παρέχουν όπλα και υποστήριξη.

Η αμερικανική πολιτική της «στρατηγικής ασάφειας», δηλαδή η αποφυγή ξεκάθαρης απάντησης για το αν οι ΗΠΑ θα υπερασπιστούν στρατιωτικά την Ταϊβάν, είχε στόχο επί δεκαετίες να αποτρέψει τόσο μια κινεζική εισβολή όσο και μια επίσημη ανακήρυξη ανεξαρτησίας από την Ταϊπέι.

Ωστόσο, η αυξανόμενη ένταση των τελευταίων ετών έχει ενισχύσει τις ανησυχίες ότι το ισοζύγιο αποτροπής γίνεται ολοένα πιο εύθραυστο. Η Κίνα πραγματοποιεί ολοένα συχνότερες στρατιωτικές ασκήσεις γύρω από την Ταϊβάν, ενώ οι ΗΠΑ ενισχύουν την παρουσία τους στην περιοχή και καλλιεργούν στενότερες σχέσεις με συμμάχους όπως η Ιαπωνία και η Νότια Κορέα. Παράλληλα, χώρες της νοτιοανατολικής Ασίας προσπαθούν να ισορροπήσουν ανάμεσα στις δύο υπερδυνάμεις, αποφεύγοντας να ταυτιστούν πλήρως με κάποιον από τις δύο πλευρές.

Παράλληλα, οι δύο χώρες συγκρούονται έμμεσα και σε άλλες περιοχές του

πλανήτη, από τη Μέση Ανατολή μέχρι την Αφρική και τη Λατινική Αμερική. Η Κίνα επεκτείνει διαρκώς την οικονομική και διπλωματική της επιρροή μέσω επενδύσεων και μεγάλων έργων υποδομών, ενώ οι ΗΠΑ προσπαθούν να διατηρήσουν τα δικά τους δίκτυα επιρροής.

Παρά τις εντάσεις, ούτε η Ουάσινγκτον ούτε το Πεκίνο δείχνουν να επιθυμούν ανοιχτή στρατιωτική σύγκρουση. Το κόστος θα ήταν τεράστιο όχι μόνο για τις ίδιες αλλά και για ολόκληρο τον πλανήτη. Γι' αυτό και οι συζητήσεις περί «στρατηγικής σταθερότητας» αποκτούν ιδιαίτερη σημασία.

Αναλυτές εκτιμούν ότι οι δύο υπερδυνάμεις αναζητούν πλέον τρόπους διαχείρισης του ανταγωνισμού τους χωρίς να ξεπεραστούν οι «κόκκινες γραμμές». Η πρόκληση όμως είναι τεράστια. Οι παγκόσμιες ισορροπίες μεταβάλλονται, νέες περιφερειακές δυνάμεις αναδύονται και το διεθνές σύστημα γίνεται ολοένα πιο πολυκεντρικό.

Σε αυτό το αβέβαιο περιβάλλον, η σχέση ΗΠΑ - Κίνας θα καθορίσει σε μεγάλο βαθμό την πορεία της διεθνούς πολιτικής τα επόμενα χρόνια. Το ερώτημα δεν είναι μόνο αν οι δύο χώρες μπορούν να αποφύγουν τη σύγκρουση, αλλά και αν μπορούν να συνυπάρξουν σε έναν κόσμο όπου καμία πλευρά δεν είναι πλέον απόλυτα κυρίαρχη. Η απάντηση σε αυτό το ερώτημα θα επηρεάσει όχι μόνο τις ίδιες τις υπερδυνάμεις, αλλά και τη σταθερότητα του παγκόσμιου συστήματος συνολικά.

δημιούργησε γιγαντιαίες βιομηχανικές δυνατότητες, αλλά ταυτόχρονα οδήγησε και σε υπερβολικό ανταγωνισμό μεταξύ κινεζικών εταιρειών. Πολλές επιχειρήσεις λειτουργούν με εξαιρετικά χαμηλά περιθώρια κέρδους, ενώ ορισμένες επιβιώνουν κυρίως χάρη στις κρατικές επιδοτήσεις.

Στο στρατιωτικό επίπεδο, η Κίνα έχει εξελιχθεί σε ισχυρό αντίπαλο των ΗΠΑ, ιδιαίτερα στην περιοχή του δυτικού Ειρηνικού. Το Ναυτικό της ενισχύεται διαρκώς με νέα αεροπλανοφόρα και υποβρύχια, ενώ οι πυραυλικές και αεροπορικές δυνατότητες της χώρας έχουν βελτιωθεί σημαντικά. Παρ' όλα αυτά, οι συνεχείς εκκαθαρίσεις ανώτερων αξιωματικών από τον Σι δημιουργούν ερωτήματα για το επίπεδο διαφθοράς και συνοχής στο εσωτερικό του κινεζικού στρατού. Το γεγονός ότι ο Κινέζος Πρόεδρος προχωρεί σε διαρκείς παρεμβάσεις στην ηγεσία των ενόπλων δυνάμεων δείχνει πως εξακολουθεί να υπάρχει ανησυχία για την αξιοπιστία και την αφοσίωση του στρατιωτικού μηχανισμού.

Ανάλυση του Foreign Policy σημειώνει όμως ότι το πιο ανησυχητικό στοιχείο είναι το γεγονός ότι και οι δύο πλευρές φαίνεται να ποτεύουν υπερβολικά στις δυνατότητές τους. Στις ΗΠΑ, η πεποίθηση ότι η αμερικανική ισχύς μπορεί να επιβληθεί παντού παραμένει έντονη, ακόμη και μετά από αμφιλεγόμενες παρεμβάσεις και στρατηγικά αδιέξοδα. Στην Κίνα, αντίστοιχα, η ενίσχυση του εθνικισμού και η αφήγηση περί «εθνικής αναγέννησης» ενισχύουν την αυτοπεποίθηση της ηγεσίας.

Αυτή η αμοιβαία υπερεκτίμηση δημιουργεί ένα επικίνδυνο περιβάλλον, στο οποίο ένα λάθος, μια κρίση ή ακόμη και ένα τυχαίο περιστατικό θα μπορούσε να οδηγήσει σε ανεξέλεγκτη κλιμάκωση. Αναλυτές προειδοποιούν ότι όσο αυξάνεται η στρατιωτική παρουσία των δύο χωρών στην Ασία και όσο οξύνεται

ο ανταγωνισμός τους στην τεχνολογία και στην οικονομία, τόσο αυξάνεται και ο κίνδυνος ενός σοβαρού επεισοδίου.

Η παγίδα του Θουκυδίδη

Κατά τη διάρκεια της συνάντησης στο Πεκίνο, ο Σι Τζινπίνγκ αναφέρθηκε στην «παγίδα του Θουκυδίδη», μια έννοια που τα τελευταία χρόνια έχει αποκτήσει ιδιαίτερη σημασία στις συζητήσεις για τις αμερικανοκινεζικές σχέσεις.

Η θεωρία αυτή βασίζεται στην ανάλυση του Πελοποννησιακού Πολέμου από τον αρχαίο Έλληνα ιστορικό Θουκυδίδη. Σύμφωνα με αυτήν, όταν μια ανερχόμενη δύναμη απειλεί να εκτοπίσει μια κατεστημένη υπερδύναμη, αυξάνεται δραματικά ο κίνδυνος πολέμου.

“

Η εικόνα που συχνά παρουσιάζεται διεθνώς είναι απλοποιημένη, με μια Αμερική σε παρακμή απέναντι σε μια ασταμάτητα ανερχόμενη Κίνα

Ο Θουκυδίδης είχε περιγράψει πως η άνοδος της Αθήνας και ο φόβος που αυτή προκάλεσε στη Σπάρτη οδήγησαν τελικά στη σύγκρουση. Στη σύγχρονη εκδοχή της θεωρίας, η Κίνα παρουσιάζεται ως η ανερχόμενη δύναμη που αμφισβητεί την αμερικανική κυριαρχία.

Οι υποστηρικτές της θεωρίας προειδοποιούν ότι ακόμη και μικρές κρίσεις, όπως για παράδειγμα ένα εμπορικό επεισόδιο, μια κυβερνοεπίθεση ή ένα ναυτικό συμβάν στη Νότια Σινική Θάλασσα, θα μπορούσαν να λειτουργήσουν ως αφορμή για ευρύτερη αναπαράθεση. Η ένταση που καταγράφεται τα τελευταία χρόνια στις θαλάσσιες ζώνες της

Έχω ψήφο. Έχω φωνή.

-συμμετέχω!

'26

ΕΚΛΟΓΕΣ!

elections.gov.cy

Αποτελεσματικό κράτος: Από γραφειοκρατία σε λογοδοσία

ΑΠΟΨΗ “
ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΡ.
ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ*

Η συζήτηση για το κράτος στην Κύπρο αναδεικνύει την πραγματική πρόκληση, που δεν είναι απλώς η καταγραφή της γραφειοκρατίας ως προβλήματος, αλλά η διατύπωση ενός πειστικού και εφαρμόσιμου μοντέλου μετάβασης προς ένα κράτος που λειτουργεί με όρους λογοδοσίας, αποτελεσματικότητας και εμπιστοσύνης. Η γραφειοκρατία, ως έννοια, δεν είναι εγγενώς αρνητική. Στη θεωρία του σύγχρονου κράτους, αποτελεί τον μηχανισμό που εξασφαλίζει ουδετερότητα, συνέχεια και προβλεψιμότητα στη διοίκηση. Ωστόσο, όταν η γραφειοκρατία αποσυνδέεται από το αποτέλεσμα και μετατρέπεται σε αυτοαναφορικό σύστημα διαδικασιών, τότε παύει να υπηρετεί τον πολίτη και αρχίζει να υπηρετεί τον εαυτό της. Αυτό είναι το σημείο όπου βρίσκεται σήμερα, σε σημαντικό βαθμό, η κυπριακή δημόσια διοίκηση.

Το πρόβλημα δεν είναι η ύπαρξη διαδικασιών, αλλά η απουσία λογοδοσίας και συστήματος διασφάλισης ποιότητας. Δηλαδή, η απουσία σαφούς σύνδεσης μεταξύ αρμοδιότητας, απόφασης, αποτελέσματος και ποιότητας. Σ' ένα σύστημα όπου η ευθύνη είναι διάχυτη και η αξιολόγηση περιορισμένη, η διοίκηση δεν έχει ισχυρά κίνητρα να μεταβληθεί. Αντίθετα, αναπαράγει τις υφιστάμενες πρακτικές, ακόμη και όταν αυτές αποδεικνύονται αναποτελεσματικές.

Η μετάβαση από τη γραφειοκρατία στη λογοδοσία δεν είναι τεχνική

μεταρρύθμιση. Είναι βαθιά πολιτική και κοινωνική μεταβολή. Προϋποθέτει αλλαγή στον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβανόμαστε το κράτος, όχι ως μηχανισμό τήρησης διαδικασιών, αλλά ως σύστημα παραγωγής δημόσιας αξίας. Και αυτή η αλλαγή δεν μπορεί να επιβληθεί μόνο από πάνω προς τα κάτω, αλλά απαιτεί τη σταδιακή αναδιάρθρωση της σχέσης μεταξύ διοίκησης, πολιτικής ηγεσίας και κοινωνίας.

Σε πολιτικό επίπεδο, η λογοδοσία συνδέεται άμεσα με την έννοια της ευθύνης. Η ύπαρξη σαφών γραμμών ευθύνης, τόσο σε διοικητικό όσο και σε πολιτικό επίπεδο, αποτελεί προϋπόθεση για την αποτελεσματική λειτουργία του

κράτους. Όταν οι αποφάσεις λαμβάνονται συλλογικά αλλά χωρίς σαφή κατανομή ευθύνης, το αποτέλεσμα είναι η αδυναμία εντοπισμού προβλημάτων και η έλλειψη διορθωτικών παρεμβάσεων. Αντίθετα, ένα σύστημα λογοδοσίας απαιτεί διαφάνεια στις αρμοδιότητες και συνέπεια στην αξιολόγηση.

Η κοινωνιολογική διάσταση του ζητήματος είναι εξίσου σημαντική. Η εμπιστοσύνη των πολιτών προς τους θεσμούς δεν είναι αφηρημένη έννοια. Διαμορφώνεται μέσα από την καθημερινή εμπειρία της επαφής με το κράτος. Όταν ο πολίτης αντιμετωπίζει ένα σύστημα που είναι αργό, απρόσωπο και απρόβλεπτο, η εμπιστοσύνη υπονομεύεται. Αντίθετα, όταν η διοίκηση λειτουργεί με σαφήνεια, συνέπεια και ταχύτητα, η εμπιστοσύνη ενισχύεται, ακόμη και αν τα αποτελέσματα δεν είναι πάντα ιδανικά.

Η ανθρωπολογική προσέγγιση φωτίζει μια ακόμη πτυχή, τη σημασία της διοικητικής κουλτούρας. Στην Κύπρο, όπως και σε άλλες μικρές κοινωνίες, η διοίκηση δεν είναι πλήρως αποπροσω-

“

Η ισχύς ενός κράτους δεν μετρείται από το πλήθος των νόμων και κανόνων που διαθέτει, αλλά από την ικανότητά του να τους εφαρμόζει με δικαιοσύνη, συνέπεια και σεβασμό προς τον πολίτη

ποποιημένη. Υπάρχουν δίκτυα σχέσεων, άτυπες πρακτικές και μορφές διαμεσολάβησης που επηρεάζουν τη λειτουργία των θεσμών. Αυτή η πραγματικότητα δεν μπορεί ν' αγνοηθεί. Αντίθετα, η μετάβαση σε ένα σύστημα λογοδοσίας πρέπει να την ενσωματώσει, μετατρέποντάς την από παράγοντα αδυναμίας σε στοιχείο ενίσχυσης της διαφάνειας και της εμπιστοσύνης.

Τρίτον, στην ενίσχυση της διοικητικής αυτονομίας με ταυτόχρονη λογοδοσία. Οι δημόσιοι λειτουργοί πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να λαμβάνουν αποφάσεις, αλλά και την υποχρέωση να λογοδοτούν για αυτές. Η υπερβολική συγκέντρωση εξουσιών οδηγεί σε καθυστερήσεις, ενώ η πλήρης απουσία ελέγχου και συστήματος διασφάλισης της ποιότητας οδηγεί σε αυθαιρεσία. Η ισορροπία μεταξύ αυτονομίας και λογοδοσίας είναι κρίσιμη.

Τέταρτον, στην καλλιέργεια κουλτούρας υπηρεσίας προς τον πολίτη. Η διοίκηση δεν είναι αυτοσκοπός. Υπάρχει για να εξυπηρετεί την κοινωνία. Η αλλαγή αυτής της κουλτούρας απαιτεί εκπαίδευση, ηγεσία και συνεχή αξιολόγηση. Δεν είναι ζήτημα μόνο κανόνων, αλλά και νοοτροπίας.

Συμπερασματικά, η Κύπρος έχει τη δυνατότητα να μεταβεί από ένα σύστημα γραφειοκρατικής διαχείρισης σε ένα σύστημα λογοδοσίας και αποτελεσματικότητας. Δεν πρόκειται για εύκολη μετάβαση, αλλά τούτη είναι αναγκαία. Διότι σε μια σύγχρονη δημοκρατία, η ποιότητα της διοίκησης αποτελεί τον καθρέφτη της ποιότητας του κράτους. Και, τελικά, η ισχύς ενός κράτους δεν μετρείται από το πλήθος των νόμων και κανόνων που διαθέτει, αλλά από την ικανότητά του να τους εφαρμόζει με δικαιοσύνη, συνέπεια και σεβασμό προς τον πολίτη. Εκεί ακριβώς βρίσκεται το στοίχημα της επόμενης ημέρας.

*Καθηγητής-Ανθρωπολόγος στο Philipps University, πρώην Πρόεδρος

Επέτειος Μνήμης Ποντιακού Ελληνισμού

ΑΠΟΨΗ “
ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
Λ. ΟΜΗΡΟΥ*

Η 19η Μαΐου είναι η Ημέρα Μνήμης της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού. Ο Κυπριακός Ελληνισμός, θύμα της τουρκικής επιδρομής και συνεχιζόμενης κατοχής, στέκεται απόλυτα αλληλέγγυος προς τον Ποντιακό Ελληνισμό.

Απαιτούμε από την Τουρκία μαζί με τους αδελφούς μας Έλληνες του Πόντου την αναγνώριση των εγκλημάτων. Την συμφιλίωση της Τουρκίας με την ίδια την ιστορία της.

Παρά το γεγονός ότι οι Νεότουρκοι μιλούν από τις αρχές του 20ού αιώνα για το Σύνταγμα του Μιντάι Πασά, για τις αγροτικές μεταρρυθμίσεις, για αρχές της Γαλλικής Επανάστασης και για προσήλωσή σε αρχές και αξίες οικουμενικής διάστασης, στην πραγματικότητα ανέδειξαν σαν κυρίαρχο στοιχείο έναν αμειλικτό οσβινισμό, που στόχευσε στη συστηματική γενοκτονία κάθε διαφορετικού εθνικού στοιχείου.

Από το 1911, στη διάρκεια του Α' Παγκοσμίου Πολέμου και του Κεμαλικού Κινήματος ακολουθήθηκε μια πολιτική αφομοίωσης και απορρόφησης κάθε διαφορετικού εθνικού στοιχείου. Υποχρεωτική διδασκαλία της τουρκικής γλώσσας, αφαίρεση κάθε δικαιώματος από τις μειονότητες και κήρυξη του Οσμανισμού, που στην πραγματικότητα σήμαινε την πολιτική εξαφάνιση των εθνικών μειονοτήτων.

Αυτή η πολιτική εφαρμόστηκε συστηματικά και με μια απίστευτη βαρβαρότητα σε βάρος των Αρμενίων, των Ασουρίων και των Ελλήνων του Πόντου. Το νεοτουρκικό κράτος με τις σφαγές εις βάρος των Αρμενίων, των Ασουρίων και Ελλήνων επιζήτησε τη δημιουργία ομοιογενούς εθνικού χώρου.

Με τη γενοκτονία 1.500.000 Αρμενίων ο Υπουργός Εσωτερικών Τα-

λάθ θα δηλώσει κυνικά στον Γερμανό πρέσβη στην Άγκυρα, ότι αρμενικό ζήτημα δεν υπάρχει πλέον και πως ό,τι δεν έκαναν οι Σουλτάνοι μέσα σε τριάντα χρόνια, το κατόρθωσε ο ίδιος μέσα σε λίγους μήνες.

Όμως την ίδια τύχη με τους Αρμένιους επιφυλάσσουν οι Νεότουρκοι και στα 2,5 εκατομμύρια Ελλήνων που ύστερα από αιώνων καταπίεση, διώξεις,

“

Η σημερινή τουρκική ηγεσία πρέπει να κατανοήσει ότι η άρνηση συμφιλίωσης με το ιστορικό της παρελθόν θα στοιχειώνει μια εγκληματική συμπεριφορά και θα διαιωνίζει τις εννοχές

σφαγές και συστηματικό εξισλαμισμό, διαπρόεσαν την ελληνική εθνική συνείδηση. Πριν και μετά την καταστροφή του 1922 οι Τούρκοι προχωρούν στην υλοποίηση της απόφασης για εξόντωση του ελληνικού πληθυσμού με τη μέθοδο των σφαγών και του βίαιου εκποτισμού. 350 χιλιάδες Έλληνες του Πόντου, ήταν τα θύματα της τουρκικής βαρβαρότητας.

Η επιχείρηση γενοκτονίας αρχίζει μετά την κήρυξη του Α' Παγκοσμίου Πολέμου το καλοκαίρι του 1914 και συνεχίζεται το 1917, όταν μετά την Οκτωβριανή Επανάσταση ο Λένιν ανακαλεί τα στρατεύματα της Ρωσίας από περιοχές που είχαν καταληφθεί από τους Ρώσους. Το 1923, με τη

Μικρασιατική Καταστροφή και την ανταλλαγή πληθυσμών ο Ελληνισμός ξεριζώνεται οριστικά.

Η κατ' εξακολούθηση εγκληματική συμπεριφορά του τουρκικού κράτους θα συνεχιστεί με την για δεκαετίες απηνή δίωξη του κουρδικού λαού και με τις συνεχιζόμενες μέχρι σήμερα στρατιωτικές επιχειρήσεις με σκοπό την εξαφάνιση του εθνοκοιπέλευθερωτικού κινήματος του Κουρδιστάν. Και βέβαια με τη συνεχιζόμενη κατοχή κυπριακών εδαφών και την κατ' εξακολούθηση μαζική παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Ελλήνων Κυπρίων όπως πιστοποιήθηκε από επανειλημμένες αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ακόμα και με τη μαζική παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων του ίδιου του τουρκικού λαού.

Η Βουλή των Αντιπροσώπων της Κυπριακής Δημοκρατίας έχει καθιερώσει από το 1994 τη 19η Μαΐου ως Ημέρα Μνήμης της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού. Χρέος μας να κρατήσουμε ζωντανά το Αρμενικό, το Ποντιακό, το Ασουριακό, το Κουρδικό, το Κυπριακό.

Η σημερινή τουρκική ηγεσία πρέπει να κατανοήσει ότι η άρνηση συμφιλίωσης με το ιστορικό της παρελθόν θα στοιχειώνει μια εγκληματική συμπεριφορά και θα διαιωνίζει τις εννοχές.

*Πρώην Πρόεδρος της Βουλής των Αντιπροσώπων

Η Τουρκία μάς έχει περικυκλώσει και όχι οι Ελλάδα-Κύπρος-Ισραήλ την Τουρκία

ΑΠΟΨΗ
ΧΡΙΣΤΟΣ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ*

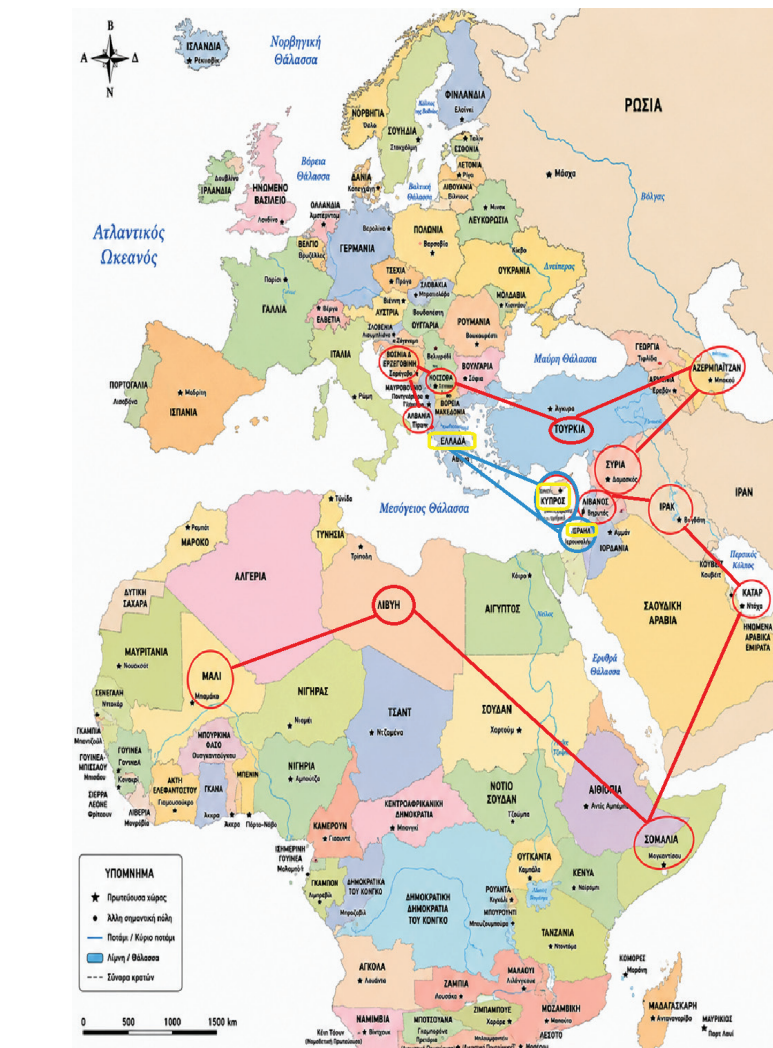

Πρόσφατα, σε επίσημες δηλώσεις του, Ο Υπουργός Εξωτερικών της Τουρκίας, Χακάν Φιντιάν, ανέφερε ότι οι Ελλάδα-Κύπρος-Ισραήλ, ως στρατιωτικοί σχηματισμοί και ως συμμαχία εχθρική, περικυκλώνουν την Τουρκία και έτσι απειλείται ο ισλαμικός κόσμος. Ουδέν αναληθέστερον, κ. Χακάν Φιντιάν.

Η Τουρκία μάς έχει περικυκλώσει και, με συνεχείς δηλώσεις Τούρκων αξιωματούχων, μας κατηγορεί ότι θα τους επιτεθούμε, ενώ ισχυρίζεται ακριβώς το αντίθετο. Αυτή, με τη στρατηγική της, που απορρέει από τον τουρκικό ιερό όρκο που έδωκαν το 1920, για την ανασύσταση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, μετά την πτώση της, ως αποτέλεσμα του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, συνεχίζει για χρόνια την πολεμική ρητορική και θέλει να μας επιτεθεί.

Διά του λόγου το αληθές, αποτυπώνω στον χάρτη, σύμφωνα με τουρκικές επίσημες πηγές, σε ποιες χώρες διατηρούν στρατιωτικές Βάσεις και συνεργασίες. Εάν ακολουθήσουμε στον χάρτη την κόκκινη γραμμή που αρχίζει από το Μάλι (Αφρική) και συνεχίζει Λιβύη-Σομαλία-Κατάρ-Ιράκ-Λίβανος (Χεζμπολάχ)-Συρία-Αζερμπαϊτζάν-Τουρκία-Κόσοβο-Βοσνία-Ερζεγοβίνη και Αλβανία, διαπιστώνουμε ότι και οι 12 χώρες είναι μουσουλμανικές. Τώρα εάν ακολουθήσουμε στον χάρτη την μπλε γραμμή, που οχηματίζει το τρίγωνο Ελλάδα-Κύπρος-Ισραήλ, φαίνεται ξεκάθαρα ποιος περικυκλώνει ποιον. Ο σκοπός της Τουρκίας είναι ν' αναδείξει ότι η συμμαχία αυτή (Ελλάδα-Κύπρος-Ισραήλ) είναι εχθρική προς το Ισλάμ και τον αραβικό κόσμο και να στρέψει όλο τον μουσουλμανικό κόσμο εναντίον της.

Γιατί όμως ενεργοποιεί το μουσουλμανικό στοιχείο, αφού η ίδια αισθάνεται ότι απειλείται; Διότι για αρκετά χρόνια

θέλει να γίνει η προσιτάδα χώρα και ηγέτιδα των μουσουλμάνων όλου κόσμου. Εκτός αυτού, η αντίδραση της Τουρκίας, μεταξύ και άλλων, έχει σχέση και με τις κινήσεις στην παγκόσμια γεωπολιτική σκακιέρα των υπερδυνάμεων του 21ου αιώνα, οι οποίες, για τους δικούς τους λόγους, αποκλείουν την Τουρκία από τους στρατηγικούς-γε-

ωπολιτικούς-οικονομικούς τους σχεδιασμούς, που αφορούν τους εμπορικούς δρόμους και την ενέργεια, για την αναδιοργάνωση-αναδιάρθρωση του νέου παγκόσμιου γεωπολιτικού σκηνικού, που αναδιαμορφώνεται συνεχώς.

Οι τελευταίες συγκρούσεις ΗΠΑ-Ιράν-Ισραήλ, Ισραήλ-Λίβανος (Χεζμπολάχ), Ισραήλ-Γάζα (Χαμάς), εκτός από

την πολιτισμική σύγκρουση Χριστιανισμού-Μουσουλμανισμού, δεν είναι καθόλου άσχετες με την ασφάλεια του διαδρόμου Indian-Middle East Corridor (IMEC), ο οποίος είναι ο εμπορικός δρόμος της Δύσης, που επιθυμεί η Αμερική, ώστε όταν θα λάβει σάρκα και οστά, να μην κινδυνεύει από οποιοδήποτε απειλές.

Η διαδρομή Ινδία-Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα-Σαουδική Αραβία-Ισραήλ-Κύπρος-Ελλάδα-Ε.Ε., είναι ο εμπορικός διάδρομος της Δύσης, σε αντιστοιχία με τον Βόρειο εμπορικό δρόμο της Κίνας (δρόμος του Μεταξίου), ο οποίος είναι ο μεγάλος οικονομικός ανταγωνιστής των ΗΠΑ, με διαδρομή Κίνα-Ιράν-Τουρκία προς Βαλκτικές χώρες (Λιθουανία-Λετονία-Εσθονία). Η Κίνα θέλει και την Ε.Ε., αλλά το θεωρώ απίθανο, λόγω του ότι δεν θα το επιτρέψει ο μεγάλος οικονομικός ανταγωνιστής της, που είναι οι ΗΠΑ.

Η προετοιμασία για την ασφαλή διαδρομή του εμπορικού διαδρόμου IMEC διασφαλίζεται από τον καιρό της ειρήνης, κατά διαστήματα, από τις συνεχείς ναυτικές ασκήσεις όλων των εμπλεκόμενων χωρών, στον άξονα του διαδρόμου Μεσογείου και Ινδικού ωκεανού. Επίσης και από μεγάλες αεροπορικές ασκήσεις, που γίνονται κατά ομάδες χωρών που εμπλέκονται και θα συμμετέχουν στην επιτήρηση-ασφάλεια του IMEC, με εξέχουσα τη μεγάλη αεροπορική άσκηση Ηνίοχος, που λαμβάνει χώραν κάθε χρόνο στην Ελλάδα.

Οι συνεργείες αυτές των πολεμικών αεροποριών και η αντιμετώπιση διαφόρων σεναρίων αντικατοπτρίζουν αυτόν τον μελλοντικό σχεδιασμό για τον IMEC, ώστε να εξασφαλιστεί οποιαδήποτε απειλή για την υλοποίησή του, στον οποίο, στη συνέχεια, σε αυτόν τον εμπορικό διάδρομο, θα ενσωματωθεί και ο East Med (φυσικό αέριο) και η

πλεκτική διασύνδεση. Σκεφτείτε έναν εμπορικό διάδρομο, στον οποίο η κίνηση των αγαθών θα είναι αμφίδρομη από την Ε.Ε.-Ινδία και αντίστροφα, περίπου σε 2,5 δις ανθρώπους, δηλαδή μια οικονομία του πληθυσμού μεταξύ του 25%-30% του πλανήτη.

Επομένως φαίνεται ξεκάθαρα ότι η Τουρκία έχει περικυκλώσει την Ελλάδα, την Κύπρο και το Ισραήλ, λόγω της επεκτατικής της πολιτικής και, παράλληλα, επειδή η Μεσόγειος έχει τεράστιο πλούτο, που ανήκει στις ΑΟΖ Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ-Λίβανος, είναι πολύ ορθή η στρατηγική κίνηση της συμμαχίας Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ+1 (Αμερική), γιατί η Αμερική, ως υπερδύναμη και ως επικεφαλής αυτής της συμμαχίας, θα διασφαλίσει τα τεράστια παγκόσμια οικονομικά συμφέροντά της και παράλληλα τα συμφέροντα των κρατών στα οποία ανήκουν οι ΑΟΖ, βάσει του Διεθνούς Δικαίου της Θάλασσας.

Αυτό που ενοχλεί ουσιαστικά την Τουρκία είναι ότι γνωρίζει πολύ καλά πως είναι εκτός της εξίσωσης των υπερδυνάμεων, που χαράσσουν το μέλλον της ανθρωπότητας, στις παραμέτρους που αφορούν τη γεωπολιτική, στρατηγική και οικονομική, μελλοντική πορεία τους. Η επίσκεψη του κ. Ερντογάν στις ΗΠΑ και η αναφορά στον Πρόεδρο Τραμπ ότι η Τουρκία δεν πρέπει να λείπει από την εξίσωση της Μεσογείου (φυσικό αέριο κ.λπ.) είναι διότι γνωρίζει πολύ καλά ότι η Τουρκία είναι εκτός της εξίσωσης. Στη στρατηγική αυτή των ΗΠΑ για τον IMEC δεν παίζουν ρόλο οι φιλίες (Τραμπ-Ερντογάν), αλλά τα στρατηγικά-οικονομικά συμφέροντα των ΗΠΑ, που έχουν μεγάλη σημασία, διότι επαναπροσδιορίζουν στην παγκόσμια γεωπολιτική σκακιέρα του 21ου αιώνα τη θέση τους ως υπερδυνάμεις.

* Ταξος (Π.Α.) ε.α.

Φωτογραφία σε σκοταδιστικό φόντο

ΑΠΟΨΗ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΚΟΛΟΚΑΣΙΔΗΣ

Είδα πρώτη φορά τη φωτογραφία προ ημερών. Ένας ψηλός άνδρας στο κέντρο πλαισιωμένος από δύο κοντούτερους. Λες και η φωτογραφία λήφθηκε μετά από ένα παιχνίδι τυφλότητας. Ο ψηλός με ακόμα δεμένα τα μάτια και οι δύο με ελαφρά χαμόγελα. Αν δεν ήξερα το γενικότερο πλαίσιο, θα μπορούσα να πω ότι πρόκειται για τρεις φίλους - τα χαμόγελα, το αγκάλιασμα του ενός προς τον ψηλό, η φαινομενική χαλαρότητα των δύο, η εγγύτητα μεταξύ τους. Ειδικά το αγκάλιασμα...

Γνωρίζοντας όμως το πλαίσιο, η φωτογραφία προσλαμβάνει μια νοσηρή, απειλητική χροιά. Το αγκάλιασμα, τα χαμόγελα και η εγγύτητα αποκτούν μια άλλη έννοια. Το αγκάλιασμα από φιλικό γίνεται κτηνικό. Ως έπαθλο κρατείται ο ψηλός. Το αγκάλιασμα προφανώς δεν έχει κανένα φιλικό περιεχόμενο. Απλώς τείνει να καταδείξει την προβαλλόμενη «διοικησιακή» σχέση του κοντού στα αριστερά με τον ψηλό. Ιδιοκτησιακή σχέση τόσο ως προς το σώμα του ψηλού όσο και ως προς την τύχη του. Τα χαμόγελα δεν

μοιράζονται ίσα μεταξύ των τριών. Είναι χαμόγελα θριάμβου και επικράτησης των δύο έναντι του τρίτου στο κέντρο. Με άλλα λόγια, ο ψηλός είναι απλώς ένα καινούργιο παιχνίδι στα χέρια των άλλων. Ο δεξιά δεν έχει το χέρι πάνω στον ψηλό, αλλά πάνω στο όπλο του. Με το δάκτυλο κοντά στη σκανδάλη. Αυτός δεν χρειάζεται να επιδείξει ισχύ. Η αρματοσιά μιλά από μόνη της.

Ο ψηλός... τι να πει κανείς; Τα χέρια του προφανώς δεμένα πίσω με τα μάτια καλυμμένα στέκεται ολόρθος περιμένοντας τι του επιφυλάσσει η τύχη.

Το πρόσωπο στο κέντρο, μη απόλυτα αναγνωρισθείς προς το παρόν, σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις είναι αγνοούμενος της τουρκικής εισβολής. Οι άλλοι μάλλον άτακτοι -τουλάχιστον ο ένας με πολιτικά

και μακρύ μαλλί - Τούρκοι ή Τουρκοκύπριοι. Το τι επακολούθησε μπορεί μόνο να εικαστεί. Αφού οι «κυνήγοι» κατέγραψαν το κατόρθωμά τους για την αιωνιότητα και προχώρησαν πιθανόν στην εκτέλεση του Ελληνοκυπρίου που βρίσκεται στο κέντρο.

Μπορεί να διανοηθεί κανείς τη νοσηρότητα των δύο προσώπων που ελέγχουν τα συμβαίνοντα; Να τραβάς φωτογραφία χαμογελαστός γνωρίζοντας ότι την αμέσως επόμενη στιγμή αυτόν που κρατάς και περιφέρεται θα τον εκτελέσεις εν ψυχρώ.

Πίσω στο σημερινό πολιτικό πλαίσιο. Η Κυβέρνησή μας τρέχει να πετύχει Μέτρα Οικοδόμησις Εμπιστοσύνης. Και για να είμαστε πιο ακριβείς: Έχει υιοθετήσει τη λογική ότι πρέπει να

πεισει την τουρκική πλευρά για τις καλές της προθέσεις! Προφανώς τέτοιες φωτογραφίες δυσκολεύουν και γεννούν αμηχανία. Βεβαίως η λογική των ΜΟΕ είναι σίγουρα γελοιοδραστη από μόνη της. Και σίγουρα πολιτικά αυτοκτονική. Αφού μεταθέτει τον πυρήνα του Κυπριακού από τον τουρκικό επεκτατισμό στις δικαιοδικές σχέσεις.

Πέραν τούτου, όμως. Το ζήτημα των νεκρών και αγνοουμένων της εισβολής δεν έπρεπε ούτε να μπαίνει στον πάγο ούτε να αλλοιώνεται για χάρη της συνεννόησης. Διότι εκεί φτάσαμε. Καθότι, όταν το μετατρέπουμε από διεθνοδοικητικό ζήτημα σε αμιγώς ανθρωπιστικό, αυτό είναι που γίνεται. Το ξέρουν, βεβαίως, αυτό. Και η σημερινή Κυβέρνηση αλλά και προηγούμενες. Απλώς δεν θέλουν να χαλάσουν το ευφημιστικό περιγραφόμενο «καλό κλίμα». Και, βεβαίως, δεν θέλουν να αφιερώσουν πόρους κρατικούς και δικούς τους για την ανάδειξη αυτών των πτωχών. Το ζήτημα των νεκρών και αγνοουμένων έχει πτυχές παράβασης διεθνών συμβάσεων. Έχει

πτυχές εθνοκάθαρσης. Έχει και πτυχές μακροπρόθεσμες εγκληματικής δημογραφικής αλλοίωσης.

Εκτός αυτού. Και από ατομική σκοπιά του κάθε νεκρού ή αγνοούμενου υπάρχουν δύο πτυχές. Αφενός η ανεύρεση των οστών για να υπάρξει μια πρέπουσα ταφή και να υπάρξει ένα συναισθηματικό τέλος (closure). Αφετέρου όμως πρέπει να υπάρξει λογοδοσία ενώπιον της Δικαιοσύνης. Έστω και αν η Τουρκία φέρει διεθνοδοικητική ευθύνη για όσα συνέβησαν, το θέμα δεν σταματά εδώ. Υπάρχουν οι «μικροί» ηγήτορες που μετέφεραν ή ανέχθηκαν τέτοιες εντολές και αυτοί που εκτέλεσαν αυτά τα εγκλήματα. Έστω και αν κάποιος από αυτούς λογοδοτούν πλέον στον Ύψιστο ή έστω και αν καλλιέργουν, υπό κρατική προστασία, τα χωράφια τους στα βάθη της Ασίας. Οι και να συμβαίνει, η δική μας Πολιτεία πρέπει να τους κυνηγήσει. Όσο της επιτρέπουν οι δυνατότητές της. Από ελάχιστο σεβασμό προς τους πολίτες της. Από ελάχιστο σεβασμό προς τα ήθη της κοινωνίας μας.

Το ζήτημα των νεκρών και αγνοουμένων της εισβολής δεν έπρεπε ούτε να μπαίνει στον πάγο ούτε να αλλοιώνεται για χάρη της συνεννόησης

Ο «Δούρειος Ίππος» της Ουάσιγκτον στην καρδιά της Ευρώπης

ΑΠΟΨΗ “
ΚΡΙΣ
ΜΙΧΑΗΛ

Η νέα ηγεσία του NATO φαίνεται πως, αντί να λειτουργεί ως γέφυρα συνοχής ανάμεσα στις δύο όχθες του Ατλαντικού, εξελίσσεται σε καταλύτη νέων εντάσεων στο εσωτερικό της Δυτικής συμμαχίας. Ο νέος Γενικός Γραμματέας του NATO, Μαρκ Ρούτε, έχει ήδη προκαλέσει έντονες αντιδράσεις σε αρκετές ευρωπαϊκές πρωτεύουσες, με διπλωματικούς κύκλους να κάνουν λόγο ακόμη και για «persona non grata» πολιτική συμπεριφορά απέναντι στους Ευρωπαίους ηγέτες.

Η στάση του κ. Ρούτε χαρακτηρίζεται από πλήρη ευθυγράμμιση με τη νέα αμερικανική στρατηγική που επιχειρεί να επιβάλει ο Ντόναλντ Τραμπ. Αντί να υπερασπίζεται μια ισορροπημένη διατλαντική σχέση, ο Γενικός Γραμματέας του NATO εμφανίζεται να λειτουργεί ως πολιτικός εκφραστής των αμερικανικών πιέσεων προς την Ευρώπη, απαιτώντας μεγαλύτερη οικονομική και στρατιωτική συμμόρφωση των ευρωπαϊκών κρατών μελών.

Η δυσφορία στις Βρυξέλλες, στο Παρίσι, στο Βερολίνο αλλά και σε άλλες ευρωπαϊκές πρωτεύουσες εντάθηκε ιδιαίτερα μετά τις δημόσιες τοποθετήσεις του για την κρίση στη Μέση Ανατολή. Ο κ. Ρούτε μετέφερε ουσιαστικά το μήνυμά της Ουάσιγκτον περί «ανεπαρκούς ευρωπαϊκής στήριξης», υιοθετώντας μια επιθετική ρητορική που πολλοί Ευρωπαίοι αξιωματούχοι θεωρούν

“
Το ερώτημα πλέον δεν αφορά μόνο το μέλλον του NATO, αλλά και το κατά πόσον η Ευρώπη μπορεί να διαμορφώσει τη δική της ανεξάρτητη στρατηγική ταυτότητα

προβληματική και εκβιαστική. Η παρέμβαση του εκλήφθηκε ως προσπάθεια επιβολής αμερικανικής αιζέντας μέσω του NATO, μετατρέποντας τη Συμμαχία σε μηχανισμό πολιτικής πειθαρχίας των Ευρωπαίων συμμάχων.

Η κατάσταση επιβαρύνθηκε ακόμη περισσότερο όταν ο Γενικός Γραμματέας συντάχθηκε πλήρως με την αμερικανική απόφαση για απόσυρση στρατευμάτων από τη Γερμανία, μια κίνηση που αρκετοί Ευρωπαίοι αναλύτες ερμήνευσαν ως μορφή στρατηγικού εκβιασμού προς το Βερολίνο. Παράλληλα, η πίεση που ασκήθηκε προς κράτη μέλη για χρήση στρατιωτικών Βάσεων σε επι-

χειρήσεις εκτός ευρωπαϊκού εδάφους δημιούργησε σοβαρές πολιτικές και διπλωματικές τριβές.

Ο κ. Ρούτε προχώρησε ακόμη περισσότερο, προειδοποιώντας ανοικτά την Ευρωπαϊκή Ένωση να μην προχωρήσει στη δημιουργία αυτόνομων στρατιωτικών δομών και αμυντικών προτύπων που ενδέχεται να λειτουργήσουν ανταγωνιστικά προς το NATO. Η θέση αυτή θεωρήθηκε από αρκετές ευρωπαϊκές κυβερνήσεις ως ευθεία παρέμβαση στις στρατηγικές επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι δηλώσεις του ότι «η Ευρώπη δεν μπορεί να υπερασπιστεί τον εαυτό της χωρίς τις Ηνωμένες Πολιτείες» προκάλεσαν

ιδιαιτερν ενόχληση, καθώς αντιμετωπίστηκαν ως υποτίμηση των ευρωπαϊκών δυνατοτήτων και ως προσπάθεια διατήρησης της αμερικανικής εξάρτησης της ηπείρου.

Ακόμη μεγαλύτερη ανησυχία προκάλεσαν οι δημόσιες εκκλήσεις του προς τα κράτη μέλη να προετοιμαστούν για μια ενδεχόμενη γενικευμένη σύγκρουση. Η πολεμική αυτή ρητορική, σε μια περίοδο ήδη αυξημένης γεωπολιτικής έντασης, ερμηνεύτηκε από πολλούς κύκλους ως επικίνδυνη κλιμάκωση που απομακρύνει τη διπλωματία και ενισχύει τη λογική της στρατιωτικοποίησης.

Δεν είναι τυχαίο ότι αρκετά ευρωπαϊκά μέσα ενημέρωσης αλλά και πολιτικοί αναλυτές χαρακτηρίζουν πλέον τη στάση του Γενικού Γραμματέα ως μορφή πολιτικής υποταγής στις αμερικανικές επιδιώξεις. Σε ορισμένες περιπτώσεις, ευρωπαϊκές κυβερνήσεις αφήνουν να εννοηθεί πως ο κ. Ρούτε λειτουργεί ως «Δούρειος Ίππος» του Ντόναλντ Τραμπ μέσα στους ευρωπαϊκούς θεσμούς ασφαλείας, υπονομεύοντας κάθε προσπάθεια στρατηγικής αυτονομίας της Ευρώπης.

Μέσα σε αυτό το κλίμα, ιδιαίτερη σημασία αποκτά η δημόσια διαφοροποίηση του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας, Νίκου Χριστοδουλίδου. Ο Πρόεδρος Χριστοδουλίδης απέρριψε ξεκάθαρα τις θέσεις του Γενικού Γραμματέα του NATO περί αδυναμίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης να οικοδομήσει

αυτόνομη αμυντική και στρατηγική πολιτική.

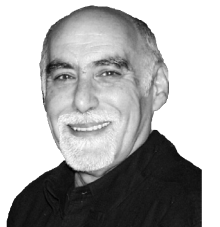
Η παρέμβαση του Κύπριου Προέδρου αποκτά ιδιαίτερο πολιτικό βάρος καθώς εκφράζει μια ευρύτερη ευρωπαϊκή σχολή σκέψης, που θεωρεί πως η στρατηγική αυτονομία της Ευρώπης δεν αποτελεί πολυτέλεια αλλά ιστορική αναγκαιότητα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση καλείται πλέον ν' αποφασίσει αν θα συνεχίσει να λειτουργεί υπό τη γεωπολιτική σκιά της Ουάσιγκτον ή αν θα αποκτήσει τη δυνατότητα ανεξάρτητης άμυνας, ασφάλειας και εξωτερικής πολιτικής.

Την ίδια στιγμή, η Τουρκία επιχειρεί να εκμεταλλευθεί τη νέα γεωπολιτική πραγματικότητα. Ο Τούρκος Υπουργός Εξωτερικών ζήτησε ανοικτά την ένταξη της Άγκυρας στις νέες πρωτοβουλίες ευρωπαϊκής άμυνας και ασφάλειας, επιχειρώντας να επανατοποθετήσει την Τουρκία ως αναγκαίοτατο στρατηγικό εταίρο της Ευρώπης. Παράλληλα, Ευρωπαίοι αξιωματούχοι αναγνωρίζουν ολοένα και περισσότερο τον γεωπολιτικό ρόλο της Τουρκίας, τόσο λόγω γεωγραφικής θέσης όσο και λόγω στρατιωτικής ισχύος.

Το ερώτημα πλέον δεν αφορά μόνο το μέλλον του NATO, αλλά και το κατά πόσον η Ευρώπη μπορεί να διαμορφώσει τη δική της ανεξάρτητη στρατηγική ταυτότητα. Και σε αυτήν τη μάχη επιρροής, ο νέος Γενικός Γραμματέας της Συμμαχίας φαίνεται να έχει ήδη επιλέξει στρατόπεδο.

Το μάθημα που αρνούμαστε να διδαχθούμε

ΑΠΟΨΗ “
ΔΑΝΟΣ Π.
ΣΟΥΚΙΟΥΡΟΓΛΟΥ*

Η πρόσφατη παρουσία του Προέδρου Ζελένσκι στην Κύπρο και η ηχηρή, σχεδόν προκλητική σιωπή του για την τουρκική εισβολή και κατοχή, δεν θα έπρεπε να εκπλήσσει κανέναν που παρακολουθεί νηφάλια τη διεθνή σκακιέρα. Για όσους διατηρούν ζωντανή την ιστορική μνήμη και αρνούνται να εθελουφλούν, η συμπεριφορά αυτή αποτελεί την αναμενόμενη συνέχεια της απρέπειας που επέδειξε το 2022.

Τότε που, μιλώντας μέσω διαδικτύου στην κυπριακή Βουλή, διέκοψε απότομα την επικοινωνία μόλις ολοκλήρωσε το δικό του διάγγελμα, απαξιώνοντας ακόμη και ν' ακούσει την αντιφώνηση της Προέδρου του Σώματος. Δεν ήταν απλώς μια στιγμή κακής αγωγής: ήταν μια σαφής δήλωση διπλωματικής απαξίωσης. Η Κύπρος, παραχωρώντάς του το βήμα του νομοθετικού σώματος, του προσέφερε μια σπάνια τιμή και μια έμπρακτη πολιτική χάρη, την οποία εκείνος όχι μόνο δεν εκτίμησε, αλλά ανταπέδωσε με προκλητική αγένεια. Ήταν μια προσβολή προς ένα κράτος που, παρά το μικρό του μέγεθος, στάθηκε στη σωστή πλευρά της Ιστορίας από την πρώτη στιγμή της ρωσικής εισβολής, προσφέροντας ανεπιφύλακτα ηθική και πολιτική στήριξη.

Πέρα όμως από την προσωπική ανειλικρίνεια του Ουκρανού ηγέτη, η

περίπτωση Ζελένσκι προσφέρει έναν αμείλικτο καθρέφτη για τη δική μας διαχρονική εθνική στάση. Ο Ζελένσκι, από την πρώτη ώρα που οι ρωσικές ερπύστριες παραβίασαν τα σύνορα της χώρας του, δεν άφησε βήμα Κοινοβουλίου, διεθνή Οργανισμό ή Σύνοδο Κορυφής που να μην αξιοποιήσει για να καταγγείλει το έγκλημα.

Δεν μίλησε ποτέ για «διακοινοτική διαφορά», δεν αναζήτησε «μέτρα οικοδόμησης εμπιστοσύνης» με τον εισβολέα και δεν διανοήθηκε ποτέ να υποβαθμίσει την ουσία της κατοχής σε μίαν απλή πολιτική εκκρεμότητα, που λύνεται με κοινωνικές συναντήσεις και «καφέδες». Εμφανίζεται παντού ως ο Πρόεδρος ενός κράτους υπό εισβολή, απαιτώντας σεβασμό στο Διεθνές Δίκαιο και λαμβάνοντας, ακριβώς λόγω αυτής της ανυποχώρητης στάσης, παγκόσμια ηθική, οικονομική και στρατιωτική στήριξη.

Το παράδειγμά του αναδεικνύει το δικό μας έλλειμμα διεκδικητικότητας.

Στην Ουκρανία, η εισβολή παραμένει εισβολή κάθε λεπτό της ώρας. Στην Κύπρο, επιτρέψαμε στην κατοχή να «παλιώσει», να γίνει μια συνήθεια, μια «νέα κανονικότητα» που διακόπτεται μόνο από στατιστικές διελεύσεων στα οδοφράγματα. Η δική μας πολιτική ηγεσία διολίσθησε επί δεκαετίες στην παγίδα της τουρκικής αφήγησης. Αντί

να προβάλλουμε με την ίδια ένταση και συνέπεια την ουσία της εισβολής, του εποικισμού και της συνεχιζόμενης κατοχής, δεχτήκαμε παθητικά να υποβαθμιστούμε σε «κοινότητα».

Ενώ ο Ζελένσκι αρνείται κάθε επαφή με τον Πούτιν όσο το 19% της χώρας του παραμένει υπό ρωσική μπότα, οι δικοί μας ηγέτες συχνά εμφανίζονται να «συνομιλούν» σε κλίμα ευθυμίας με τον κατοχικό ηγέτη, βαφτίζοντας τον ρεαλισμό «πολιτική των χαμηλών τόνων». Αυτή δε η αποδοχή της υποβάθμισης του Προέδρου της Δημοκρατίας σε ισότιμο «κοινοτάρχη»

είναι που επιτρέπει σε κάθε Ζελένσκι να μας αγνοεί επιδεικτικά.

Ο λόγος της σιωπής του Ουκρανού Προέδρου εδράζεται βέβαια και σε έναν ολοφάνερο κυνισμό. Η Τουρκία του είναι απαραίτητη ως προμηθευτής όπλων, ως διαμεσολαβητής και ως στρατηγικός εταίρος. Προκειμένου να μη διαταράξει αυτήν τη σχέση, ο Ζελένσκι θυσιάζει την ηθική καθολικότητα του μηνύματός του. Για εκείνον, η εισβολή είναι παράνομη μόνον όταν αφορά την Ουκρανία. Όταν αφορά την Κύπρο, είναι απλώς μια λεπτομέρεια που μπορεί ν' αποσιωπηθεί για να μην ενοχληθεί ο «σκακιστής» της Άγκυρας. Αυτό όμως είναι το τίμημα της δικής μας διαχρονικής αποτυχίας να καταστήσουμε το Κυπριακό ως ένα ζήτημα που δεν επιδέχεται εκπτώσεις.

Πώς μπορούμε σήμερα να κοιτάμε τις επόμενες γενιές, όταν επιδεικνύουμε διαβατήρια και ταυτότητες στον κατακτητή για να περπατήσουμε στη δική μας γη; Αυτή η «Αριθμητική της Υποτέλειας», όπου οι εκατομμύρια διελεύσεις βαφτίζονται «συμφιλίωση», είναι η ίδια που αφαιρεί το ηθικό έρεισμα από τη διπλωματία μας. Όταν εμείς οι ίδιοι αντιμετωπίζουμε την κατοχή ως ένα «διευθετημένο» πρόβλημα καθημερινότητας, γιατί να περιμένουμε από έναν ξένο ηγέτη να θυσιάσει τα συμφέροντά του για χάρη μας; Η διεθνής

στήριξη δεν κερδίζεται με παρακάλια και ευγένειες, αλλά με τη συνεπή προβολή της αλήθειας και την απαίτηση για ίση μεταχείριση.

Αν ο Ζελένσκι μάς διδάσκει κάτι -έστω και μέσα από την υποκρισία του- είναι ότι στη διεθνή πολιτική σε σέβονται μόνον όταν εσύ ο ίδιος επιβάλλεις τον σεβασμό στην κυριαρχία σου. Η αξιοπρέπεια δεν είναι ένα πουκάμισο που το φοράμε κατά το δοκούν: είναι η μοναδική βάση πάνω στην οποία μπορεί να οικοδομηθεί η εθνική επιβίωση. Όσο εμείς θα αναλωνόμαστε σε μια πολιτική υποχωρήσεων, αποδεχόμενοι τον ρόλο του «κοινοτάρχη» υπό την κηδεμονία της Άγκυρας, η σιωπή των τρίτων θα είναι η φυσιολογική συνέπεια της δικής μας παραίτησης.

Αν εμείς δεν ξυπνήσουμε και απαιτήσουμε οι ίδιοι τον τερματισμό της κατοχής χωρίς εκπτώσεις και υποχωρήσεις, αν δεν σταματήσουμε να συνηθούμε την ψευδαίσθηση της ομαλότητας πάνω στα ερείπια της κυριαρχίας μας, αν μην περιμένουμε από κανέναν ξένο ηγέτη να θυμηθεί το Διεθνές Δίκαιο για λογαριασμό μας. Το χρέος μας προς την πατρίδα και τα παιδιά μας είναι ένα: να μην παραδώσουμε μια πατρίδα σφραγισμένη με την αποδοχή της υποτέλειας.

*Μόνιμος κάτοικος Μελβούρνης

Η Δημοκρατία στο απόσπασμα

«**Η** Δημοκρατία μας αυτοκαταστρέφεται διότι κατεγράθη το δικαίωμα της ελευθερίας και της ισότητας. Διότι έμαθε τους πολίτες να θεωρούν την αυθάδεια ως δικαίωμα, την παρανομία ως ελευθερία, την αναίδεια του λόγου ως ισότητα και την αναρχία ως ευδαιμονία».

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

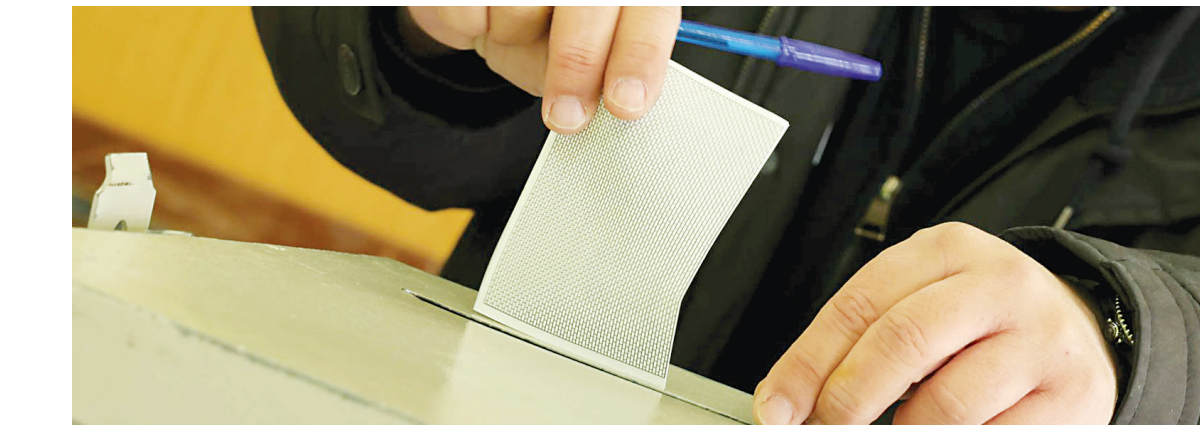
Παρακολουθώντας με δέος και απελπισία τα όσα ιλαροτραγικά εκτυλίσσονται στον δημόσιο βίο της χώρας μας με αφορμή τις επερχόμενες βουλευτικές εκλογές της 24ης Μαΐου 2026, θεώρησα ότι το πιο πάνω γνωμικό του αρχαίου φιλοσόφου μας Ισοκράτη απηχεί κατά τρόπον εύστοχο την περιρρέουσα ατμόσφαιρα της προεκλογικής μας περιόδου.

Κατά την άποψή μου διανύουμε μια περίεργη όσο και πρωτόγνωρη κατάσταση στο πολιτικό γίγνεσθαι της χώρας μας, γεγονός που ουδέποτε παρουσιάστηκε -τουλάχιστον σε τέτοιο βαθμό- καθ' όλη τη διάρκεια του ελεύθερου βίου μας.

Φαιδρές προσωπικότητες χωρίς καμιά απολύτως εμπειρία και κατάρτιση στη διαχείριση των πολλαπλών προβλημάτων και προκλήσεων που αντιμετωπίζει η Πατρίδα μας εμφανίστηκαν ως οι εθνοσωτήρες που θα μας απαλλάξουν από τα δεινά που αντιμετωπίζουμε και θα οδηγήσουν τον τόπο μας στη σωτηρία και τη λύτρωση.

Εκμειαλλεσόμενοι λάθη, παραλείψεις και αστοχίες μερίδας πολιτικών μας, ισοπεδώνουν τα πάντα και επιχειρούν να καταλύσουν ό,τι έχει μείνει όρθιο και να καταστρέψουν ό,τι είναι ελπιδοφόρο. Επενδύουν στην απογοήτευση, καλλιεργούν τον φόβο και την απελπισία, υποθάβουν την αβεβαιότητα, προάγουν τον μηδενισμό και βασιζονται στον λαϊκισμό.

Τιτλοφορούνται ως αντισυστημικοί, ενώ δεν μας διευκρινίζουν ποιο είναι

το σύστημα που επιχειρούν να πολεμήσουν και να κατεδαφίσουν. Η αρχή αυτής της «νέας τάξης πραγμάτων» σηματοδοτείται από τις Ευρωεκλογές, όπου ένας άγνωστος μέχρι τότε νεαρός, εκμειαλλεσόμενος με επιτυχία τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης με έναν καταπληκτικό και ταχυδακτυλουργικό τρόπο, κατόρθωσε να αποσπάσει από το εκλογικό σώμα 71.330 ολόκληρες

Ο νεοφανής εθνοσωτήρας μας με τα τερτίπια, τις γκριμάτσες και τα εφευρηματά του το μόνο που έχει κατορθώσει είναι να διακωμωδήσει και γελοιοποιήσει τα δημόσια αξιώματα και να υποβιβάσει το επίπεδο της πολιτικής ζωής μας και του πολιτικού διαλόγου.

Είναι πραγματικά αξιοσημείωτο πως ο ατυχής ευρωβουλευτής μας, που

εξωτερική πολιτική και απαντά μονίμως «δεν ξέρω, δεν έχω άποψη, δεν το διάβασα, I am not aware», επιχειρεί να εμφανίζεται ο πρωτοπόρος και ηγέτης μιας νέας τάξης πραγμάτων που θ' απαλλάξει τον τόπο μας από όλους τους χρεωκοπημένους πολιτικούς του υφιστάμενου συστήματός μας.

Ομολόγησε πως δεν γνωρίζει τι είναι η ΟΥΝΦΙΚΥΠ, τι προβλέπει ο κανονισμός της Πράσινης Γραμμής, δεν έχει ακόμα ολοκληρωμένη άποψη για τη επίλυση του Κυπριακού, δεν θα έχει γνώμη και άποψη για όλα τα ζητήματα, αλλά ισχυρίζεται πως μπορεί να αλλάξει τις τύχες της Κύπρου και των Κυπρίων.

Αυτό όμως που έχει ιδιαίτερη σημασία είναι το εξής: Εάν ο βίος και η πολιτεία του Φειδία Παναγιώτου κατά τα τελευταία 2 χρόνια και εάν οι αποτυχημένες εμφανίσεις του στη δημόσια ζωή και στα ΜΜΕ δεν μπόρεσαν να προβληματίσουν τους 71.330 ψηφοφόρους του που αποτέλεσαν το 19,4% του συνόλου που ψήφισαν στις Ευρωεκλογές του Ιουνίου 2024, τότε θα μπορούσα να υποθέσω πως το πρόβλημά μας δεν είναι ο ίδιος, αλλά το θλιβερό κατόντημα της σύγχρονης πολιτικής ζωής του τόπου μας και των Κυπρίων ψηφοφόρων.

Θα πρέπει να κατανοήσουν οι πάντες ότι οι βουλευτικές έδρες δεν είναι απλώς καθίσματα πάνω στα οποία θα κάθονται άφωνοι, ανίδεοι και επιτήδαιοι που θα παίζουν τις τύχες μας στα κινητά τους τηλέφωνα

ψηφούς και ν' αναδειχθεί ως ένας από τους 6 ευρωβουλευτές που θα αντιπροσώπευαν τη χώρα μας στο Ευρωκοινοβούλιο.

Το πρωτόγνωρο αυτό φαινόμενο δημιούργησε πραγματικό πανικό στις παραδοσιακές πολιτικές δυνάμεις του τόπου μας, εκκόλαψε νέες νοοτροπίες και τακτικές και άφησε το στίγμα του στον δημόσιο διάλογο από τότε μέχρι των ημερών μας.

δεν έχει να επιδείξει κανένα αξιόλογο έργο κατά τη διάρκεια της θητείας 23 ολόκληρων μηνών στο Ευρωκοινοβούλιο, μάλλον μας έχει κάνει ρεζίλι, εμφανίζεται ως σημαντικός παίκτης στις επερχόμενες βουλευτικές εκλογές.

Ένας υποψήφιος που δεν μπόρεσε να δώσει καμιά απάντηση στις συζητήσεις στα τηλεοπτικά πάνελ αναφορικά με τις θέσεις του στο Κυπριακό, την Οικονομία, την εσωτερική διακυβέρνηση, την

Η Δημοκρατία στην κάλπη – το βάρος της πολιτικής ευθύνης

Οι επερχόμενες βουλευτικές εκλογές δεν αποτελούν μια συνηθισμένη εκλογική διαδικασία για τους πρόσφυγες και τους κατοίκους της επαρχίας Αμμοχώστου. Για την Αμμόχωστο, τη Μεσαορία, την Καρπασία, τα κατεχόμενα χωριά της επαρχίας Αμμοχώστου αλλά και τις ελεύθερες περιοχές της επαρχίας μας, το διακύβευμα είναι βαθύτερο: ποιοι θα εκπροσωπήσουν πραγματικά τον αγώνα για απελευθέρωση και επιστροφή και ποιοι θα συνεχίσουν την πολιτική της διαχείρισης στις κατοχές.

Σχεδόν 52 χρόνια μετά την τουρκική εισβολή, η Κύπρος εξακολουθεί να βιώνει μια κατάφορη παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου. Η Τουρκία συνεχίζει να κατέχει παράνομα το 37% της Κυπριακής Δημοκρατίας και να προωθεί ανοικτά πλέον τη λύση των δύο κρατών. Την ίδια στιγμή, μεγάλο μέρος της πολιτικής ηγεσίας περιορίζεται σε μια πολιτική

διαχείρισης και χαμηλών προσδοκιών αντί ουσιαστικής διεκδίκησης.

Η λογική των «Μέτρων Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης» και των συνεχών υποχωρήσεων όχι μόνο δεν έφερε λύση, αλλά συνέβαλε στην παγίωση της κατοχής. Αντί η Κυπριακή Δημοκρατία ν' αξιοποιήσει τη θέση της στην Ευρωπαϊκή Ένωση για να δημιουργήσει πολιτικό κόστος στην Τουρκία, συχνά επιλέγεται μια πολιτική εξευμενισμού χωρίς αποτέλεσμα.

Αυτό αποτυπώθηκε ξεκάθαρα και στο Συμβούλιο της Ευρώπης, όπου η πρωτοβουλία της Επιτροπής του Συνδέσμου Αμμοχώστου ΗΒ για ένα σαφές ψήφισμα που αναφερόταν στην

τουρκική εισβολή, την κατοχή και την ανάγκη εφαρμογής του Ψηφίσματος 550 του ΟΗΕ δέχθηκε πιέσεις από τον εκπρόσωπο της Τουρκίας και τον Τουρκοκύπριο παρατηρητή. Δυστυχώς, οι αντιπρόσωποί μας βουλευτές στο Συμβούλιο της Ευρώπης, αυτοί των τεσσάρων παραδοσιακών κομμάτων, αποδέχθηκαν την αποδυνάμωση του αρχικού κειμένου, οδηγώντας προσωρινά το ψήφισμα σε μια νερόβραστη προσέγγιση περί «δικονομικών σχέσεων» και περισσότερων οδοφραγμάτων. Μετά από έντονη παρέμβασή μου αποκαταστάθηκε η ουσία του ψηφίσματος με σαφείς αναφορές στην εισβολή, την κατοχή και την εφαρμογή των ψηφισμάτων του ΟΗΕ.

ματιών του ΟΗΕ.

Το περιστατικό αυτό ανέδειξε μια σκληρή πραγματικότητα: ότι μέρος του πολιτικού συστήματος δείχνει σημάδια συμβιβασμού απέναντι στις τουρκικές επιδιώξεις. Όμως, ο μαχητικός κόσμος της επαρχίας Αμμοχώστου δεν αποδέχεται αυτήν τη λογική, ούτε τη μετατροπή της κατοχής σε κανονικότητα.

Ιδιαίτερη σημασία έχουν και οι οργανωμένες προσπάθειες της διαποράς, όπως αυτές της Εθνικής Κυπριακής Ομοσπονδίας ΗΒ και ειδικά του Συνδέσμου Αμμοχώστου ΗΒ, οι οποίες μέσα από διεθνείς παρεμβάσεις και κινητοποιήσεις κρατούν το ζήτημα των κατεχόμενων εδαφών μας ζωντανό στο διεθνές προσκήνιο.

Η Αμμόχωστος, η Μεσαορία και η Καρπασία δεν ζητούν ελεημοσύνη. Ζητούν δικαιοσύνη, ελευθερία και επιστροφή. Τα Ψηφίσματα 550 και 789 του ΟΗΕ αποτελούν ασπίδα προστασίας

ΑΠΟΨΗ
ΑΝΔΡΕΑΣ
ΜΟΡΦΙΤΗΣ*

Θα πρέπει να κατανοήσουν οι πάντες ότι οι βουλευτικές έδρες δεν είναι απλώς καθίσματα πάνω στα οποία θα κάθονται άφωνοι, ανίδεοι και επιτήδαιοι που θα παίζουν τις τύχες μας στα κινητά τους τηλέφωνα, αλλά επάλξεις καθήκοντος, σκληρής δουλειάς και προσφοράς στον λαό και την πατρίδα μας.

Ο τόπος μας θα κληθεί, με τη νέα Βουλή, ν' αντιμετωπίσει σωρεία προβλημάτων που άπτονται της κοινωνικής ζωής, της οικονομίας, της εξυγίανσης των θεσμών και της εσωτερικής διακυβέρνησης.

Δεν επιτρέπονται ούτε πειραματισμοί ούτε και νέες περιπέτειες, που να είναι απότοκα του λαϊκισμού και του μηδενισμού που θα μας οδηγήσουν σε νέα αδιέξοδα. Οι σχέσεις της εκάστοτε Κυβέρνησης και του Κοινοβουλίου της χώρας μας αποτελούν τον ακρογωνιαίο λίθο πάνω στον οποίο οικοδομείται η εύρυθμη λειτουργία του Κράτους, η ισορροπία και η γαλήνη του τόπου μας και η διασφάλιση του μέλλοντος και της ευημερίας των πολιτών του.

Περί αυτού παραπέμπω σε πρόσφατες δηλώσεις του Προέδρου της Δημοκρατίας, που σε μια δραματική δήλωσή του κάλεσε τους πολίτες να ψηφίσουν κόμματα με σαφές ιδεολογικοπολιτικό στίγμα. Και ο νοών νοεΐται.

Σχετικά ήταν επίσης και η σαφής προειδοποίηση Καθηγητή Πολιτικών Επιστημών στο πρόσφατο συνέδριο της ΑΧΕΠΑ, που διεξήχθη στη Λάρνακα: «Προσέξτε ποιους θα επιλέξετε στις προσεχείς βουλευτικές εκλογές για να νομοθετούν στη χώρα σας!»

Ας έχουν τούτο κατά νουν οι Πολίτες στις 24 του Μάη: Με μίαν απόφαση 5 λεπτών θα διαμορφώσουν το μέλλον τους για την επόμενη 5ετία! Ας μη στήσουν τη Δημοκρατία στο εκτελεστικό απόσπασμα!

*Αντιπρόεδρος Κεντρικού Συμβουλίου Κυπριακού Κέντρου Μελετών

ΑΠΟΨΗ
ΔΡ ΒΑΣΙΛΗΣ
ΜΑΥΡΟΥ*

Η ψήφος δεν πρέπει να δοθεί σε όσους συμβιβάστηκαν ή έμαθαν να ζουν με την κατοχή

*Πρόεδρος του Συνδέσμου Αμμοχώστου ΗΒ

ΕΠΕΝΔΥΤΗΣ ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

Ο ΑΠΟΕΛ βρίσκεται σε ζόρικη φάση και χρειάζεται οικονομική και διοικητική επανεκκίνηση. Διαφορετικά, το αγωνιστικό του παζλ θα είναι πολύ δύσκολο

ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΚΑΛΚΑΡΙΔΗΣ

Η ανακοίνωση της Εταιρείας και του σωματίου ΑΠΟΕΛ περί υπογραφής συμφωνίας εμπιστευτικότητας με ένα εκ των τριών μερών που έχουν εκφράσει ενδιαφέρον αναφορικά με πιθανή εμπλοκή τους στα διοικητικά, δείχνει ένα πράγμα. Πως το θέμα είναι υπαρκτό, πέρα από φημολογία (υπήρχε μπόλικη) και πως έχει προοπτική. Πέρα από το φυσιολογικά συγκρατημένο ύψος της ανακοίνωσης. Προσθέτουμε και το όνομα που βγήκε ήδη στη δημοσιότητα, του Σάββα Λιασή. Επιχειρηματίας από το πάνω ράφι, με πολύ γερό κομπόδεμα. Οπαδός φυσικά της ομάδας, αλλά αυτό δεν νομίζω ότι είναι το πρωτεύον. Η αγάπη - αγάπη, αλλά όταν διακυβεύονται εκατομμύρια (ειδικά αν είναι χρέος), μετρούν ο ρεαλισμός και το οικονομικά δεδομένα. Επ' αυτού θα ταυτιστώ με τις θέσεις ορισμένων συναδέλφων. Ο ΑΠΟΕΛ είναι καταχρεωμένος, αλλά δεν παύει να είναι ένα τεραστίων διαστάσεων brand. Από αθλητικής, οικονομικής και κοινωνικής άποψης. Με σύγχρονο προπονητικό κέντρο, προοπτική ιδιόκτητου γηπέδου, πιστό και πολυπληθή κόσμο. Που, κάλλιστα, μπορεί με επένδυση και σωστή διαχείριση να σιρώσει και ν' αποδώσει. Ισχυροποιώντας και το στάτους του οποιουδήποτε θέλει να ηγηθεί.

Το πότε θα έχουμε εξελίξεις, το πώς θα γίνουν οι διαδικασίες, ποια θα είναι η πιθανή μορφή ανάληψης δεν έχει σημασία σήμερα. Είναι νωρίς, το τοπίο (στην επιφάνεια) είναι ακόμη

θολό. Οι όποιες συγκρίσεις με άλλες περιπτώσεις, όπως την Ομόνοια και τον Παπασταύρου, είναι άσκοπες. Άλλα δεδομένα. Εκεί υπήρχε λιγότερο χρέος, δεν υπήρχε εταιρεία, άρα δεν υπήρχαν υφιστάμενοι μέτοχοι, δεν υπήρχε πρόσφατη περίοδος κυριαρχίας με σταθερή υποχώρηση κ.λπ.

Επένδυση επείγον

Ένα έχει σημασία, να βρεθεί επενδυτής και να φέρει τάξη, ηρεμία και ασφάλεια. Με χρήμα, αλλά και σύννεση. Το συντομότερο δυνατόν. Αν έχουμε υπόψη μας τη σημερινή κατάσταση στον ΑΠΟΕΛ. Μετά από κάκιση χρονιά στο Πρωτάθλημα, χωρίς Κύπελλο, χωρίς Ευρώπη και με ένα ρόστερ που δεν ανταποκρίνεται ακόμη και σε συγκρατημένες προσδοκίες.

As σκεφτούμε το σήμερα. Χρέος που κυμαίνεται στα 40 εκατομμύρια. Ανάγκη να γίνεται καταβολή δόσεων (με πρώτες προς το κράτος), διακανονισμοί, κριτήρια. Όλα αυτά αυτομάτως αφαιρούν χρήματα από τον αγωνιστικό

“
Όσα προβλήματα και να υπάρχουν, όσα χρέη και αν πατάνε στον λαιμό τον σύλλογο, όσο ζόρικη κι αν είναι η κατάσταση, ο ΑΠΟΕΛ είναι και θα είναι προορισμός επένδυσης. Μαγαζί γωνία

προϋπολογισμό. Που χωρίς επενδυτή θα είναι πόσος; Στην καλύτερη των περιπτώσεων, σε έναν σύλλογο του μεγέθους του ΑΠΟΕΛ μπορεί στη σεζόν 2026-27 να κάνει από τα νορμάλ (εισιτήρια, χορηγίες, προϊόντα, τηλεοπτικά συμβόλαια) 9 εκατομμύρια. Να πούμε κάτι παραπάνω; Να υπάρχουν κάποιες ενέσεις από επιφανείς φίλους, κάποια πώληση; Με τα υφιστάμενα δεδομένα, δεν υπάρχει ούτε το παρα-

μικρό περιθώριο να γίνει υπέρβαση των εσόδων. Πόσο μένει για να γίνει ο αγωνιστικός προϋπολογισμός; Πολύ λίγα για το μέγεθος της ομάδας.

Κομπάρσος; Ούτε λόγος

Ορθότατα έγινε ήδη μία τοποθέτηση πως στο χειρότερο σενάριο ο ΑΠΟΕΛ θα προχωρήσει με πολύ στενάχωρους προϋπολογισμούς και θα ποντάρει στο ντόπιο δυναμικό. Στα σπλάχνα του. Ξεκάθαρα οι «γαλαζοκίτρινοι» έχουν πέρα από τους πολυπειρους Λαϊφή, Σωτηρίου, αρκετούς ικανότατους ποδοσφαιριστές που βγήκαν από τα τμήματα υποδομής. Είναι τα νυν μέλη της ομάδας, ο Κούτσοακος, ο Πουρσαϊτίδης, ο Κατιτζής (όσο περισσότερο βλέπω αυτόν τον νεαρό, τόσο πείθομαι πως θα γίνει ένας εξοχος κεντρικός μέσος) κ.λπ. Αλλά και παιδιά που αγωνίζονται δανεικοί, όπως ο Γεωργίου. Όμως, υπάρχει και άλλη παράμετρος. Οι ταλαντούχοι νεαροί θα εξελιχθούν και θα παίξουν μπάλα επιπέδου, όταν έχουν διπλά

τους έμπειρους αλλοδαπούς, αλλά κυρίως αλλοδαπούς επιπέδου. Θα εξελιχθούν και θα σκώσουν μερίδιο ευθύνης μεγαλύτερο της εμπειρίας τους, με την κατάλληλη προπονητική καθοδήγηση. Μιλώντας περί αλλοδαπών, πόσοι από το υφιστάμενο ρόστερ μπορούν ν' ανταποκριθούν του χρόνου; Όχι πολλοί. Ορισμένοι, μάλιστα, που δεν είναι για τα επίπεδα ΑΠΟΕΛ, έχουν και συμβόλαιο. Άλλος βραχνάς. Συνεπώς σε έναν προγραμματισμό χωρίς επενδυτή, με περιορισμένους πόρους, με μπόλικο κυπριακό υλικό θα πρέπει να γίνουν κινήσεις που αγγίζουν τα όρια ταχυδακτυλογυφίου. Στην επιλογή προπονητή (μεγάλη υπόθεση και δύσκολη απόφαση), στις λύσεις κάποιων συμβολαίων, στις επιλογές ξένων που θα αμειβονται με λίγα και θα αποδίδουν περισσότερο από τη χρηματιστηριακή τους αξία. Και όλοι αυτοί οι παράγοντες να δημιουργήσουν σύνολο αξιόμαχο. Το ζόρικο αυτό παζλ, ακόμη και σε μία καλή εκδοχή, φωτογραφίζει ομάδα μεσαίας ισχύος. Θα έχει την αύρα, τη φανέλα, τον κόσμο, αλλά στο γρασίδι όλα αυτά είναι δευτερεύοντα.

Ακόμη και στα χειρότερα του, ο ΑΠΟΕΛ δεν μπορεί να είναι κομπάρσος. Πολύ περισσότερο κομπάρσος διάρκειας αν δεν βρεθεί χρήμα και λύσεις. Η υπομονή και η κατανόηση θα υπάρχει, αλλά δεν θα είναι μεγάλης διάρκειας. Οπότε η τελική, ολοκληρωμένη και χωρίς την παραμικρή αμφιβολία επένδυση είναι αναγκαία. Χωρίς να επεκταθώ, μένοντας στα όσα γνωρίζω, οι πιθανότητες είναι καλές. Επαναλαμβάνω κλείνοντας πως, με όσα προβλήματα υπάρχουν, όσα χρέη πατάνε στον λαιμό τον σύλλογο, όσο ζόρικη είναι η κατάσταση, ο ΑΠΟΕΛ είναι και θα είναι προορισμός επένδυσης. Μαγαζί γωνία, για να δανειστώ μαν ατάκα του φίλου μου Ζαβού.

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

«Το Στρατηγικό Κενό: Ο ακήρυκτος πόλεμος έναντι του Ελληνισμού και η Αναγέννησή του», Τόμος Α', του Ζήνωνα Μιχαηλίδη

Ένα βιβλίο με κύριο σκοπό την ανάλυση των πιο σημαντικών υπαρκτών προβλημάτων που αντιμετωπίζει ο ευρύτερος Ελληνισμός, όπως οι εξωτερικές απειλές από την Τουρκία αλλά και το μείζον πρόβλημα του δημογραφικού. Πρόκειται για ένα βιβλίο με ενδελεχή έρευνα, που προσπαθεί να ξεφύγει από την απλή περιγραφή της κατάστασης. Βασισμένο σε πραγματικά δεδομένα, δεν περιορίζεται στην ανάλυση, αλλά προτείνει συγκεκριμένες λύσεις. Ο αναγνώστης θα βρει ιδιαίτερα ενδιαφέρουσες τις εκατοντάδες παραπομπές και τη ρεαλιστική προσπάθεια χαρτογράφησης της σημερινής «οκακίερας» για τον Ελληνισμό. Στο βιβλίο θα βρείτε:

- Μία αναδρομική ανάλυση του ελληνικού συστήματος και της αδυναμίας των υφιστάμενων στρατηγικών κέντρων του Ελληνισμού να παράγουν μακροχρόνια Εθνική Στρατηγική. Μία κατάσταση που μεταφράζεται σε Στρατηγικό Κενό. Το βιβλίο προτείνει συγκεκριμένους τρόπους κάλυψης αυτού του κενού και διορθωτικές κινήσεις, ώστε να δημιουργηθούν κατάλληλα εργαλεία εθνικής στρατηγικής.

- Το δημογραφικό ζήτημα - υπογεννητικότητα και μετανάστευση. Στατιστικά στοιχεία Ελλάδας & Κύπρου, μαζί με συγκεκριμένα μέτρα για την επίλυσή τους, βασισμένα σε επιτυχημένα μοντέλα άλλων χωρών.

Το βιβλίο ευελπιστεί να βοηθήσει κάθε πολίτη, κάθε κόμμα αλλά και τις κυβερνήσεις να δουν πιο καθαρά τις μεγαλύτερες σημερινές προκλή-

σεις του ευρύτερου Ελληνισμού, να προβληματιστούν προς τη σωστή κατεύθυνση και -το πιο σημαντικό- να βρουν συγκεκριμένες προτάσεις για την επίλυσή τους. Σας περιμένουμε να μοιραστούμε μαζί την έρευνα, να συζητήσουμε και να προβληματιστούμε για τα κρίσιμα ζητήματα που πρέπει να απασχολούν κάθε ενεργό πολίτη. Είσοδος ελεύθερη.

Η Αναγέννηση του Ελληνισμού ξεκινά από τη γνώση και την οργάνωση. Σας περιμένουμε!

Τετάρτη, 20 Μαΐου 2026, ώρα 19:30, Στέγη Γραμμάτων & Τεχνών, Λάρνακα

Φιλανθρωπικό Δείπνο από το Καραϊσκάκειο Ίδρυμα και τη Μαρίνα Αγίας Νάπας

Το Καραϊσκάκειο Ίδρυμα και η Μαρίνα Αγίας Νάπας ενώνουν δυνάμεις για τρίτη συνεχή χρονιά και σας προσκαλούν σε μια ξεχωριστή βραδιά προσφοράς και λάμψης, το φιλανθρωπικό δείπνο «The Glowmorous Dinner», την Παρασκευή, 3 Ιουλίου 2026, στις 20:00, στο εντυπωσιακό Event Center της Μαρίας Αγίας Νάπας. Μια βραδιά που συνδυάζει κομψότητα, ψυχαγωγία και ουσιαστική προσφορά, με στόχο τη στήριξη του Προγράμματος Διερεύνησης και Διάγνωσης Παιδικού Καρκίνου του Καραϊσκάκειου Ίδρυματος... για έναν κόσμο γεμάτο παιδικά χαμόγελα. Το Καραϊσκάκειο Ίδρυμα, το

οποίο φέτος συμπληρώνει 30 χρόνια προσφοράς και ανθρωπιστικής δράσης, αποτελεί σήμερα ένα από τα κορυφαία διεπιστημονικά κέντρα διεθνώς, με το μεγαλύτερο αρχείο εθελοντών δωτών σε αναλογία πληθυσμού παγκοσμίως. Σχεδόν 1 στους 4 Κυπρίους είναι εγγεγραμμένοι δότες, ενώ το Ίδρυμα έχει προσφέρει περισσότερα από 950 μοσχεύματα σε ασθενείς από 36 χώρες, δημιουργώντας γέφυρες ζωής πέρα από σύνορα, χρώμα ή θρησκεία. Συνοδοιπόρος και φέτος η Μαρίνα Αγίας Νάπας, η οποία φιλοξενεί τη βραδιά και αποδεικνύει έμπρακτα τη δέσμευσή της στην Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη,

στηρίζοντας δράσεις που ενισχύουν την ευημερία της κυπριακής κοινωνίας. Την βραδιά θα απογειώσει η αγαπημένη Ελληνίδα τραγουδίστρια Πέγκυ Ζήνα, προσφέροντας ένα μοναδικό μουσικό πρόγραμμα σε μια ατμόσφαιρα υψηλής αισθητικής. Τιμή εισόδου: €125. Εισιτήρια: events.karaiskakio.org.cy. Πληροφορίες στο 22210851 ή 99440648. Σύμμαχος: ALLWYN CY. Πλατινένιος Χορηγός: CYPRUS AIRWAYS. Χρυσός Χορηγός: AP Group of Companies, Eurobank, CPO Costas Papaellinas Group of Companies. Ασημένιος Χορηγός: NET U. Χορηγός Επικοινωνίας: Τηλεόραση Σίγμα και το Ράδιο Πρώτο.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Δανιήλ Μάριος, Ιπποκράτους 14 Α, 650 μ. μετά τα φώτα της Αγίας Παρασκευής με κατεύθυνση προς την οδό Αγίου Δημητρίου, Λακατάμεια, τηλ.: 22372201, 97812961.
Παπαδοπούλου Μαγδαληνή, Πρίγκιπα Καρόλου 16, δίπλα από το ξενοδοχείο ΑΣΤΥ, Άγιος Δομέτιος, τηλ.: 22270770.
Χαραλάμους Ματθαίος, Λεωφ. Αρμενίας 48 Α, έναντι Αρμενικής Μητρόπολης, Στρόβολος, τηλ.: 22426655, 22492968.
Νισούλικος Θεοδόσης, Λεωφ. Δημοσθένη Σεβέρη 22, δρόμος Προεδρικού, τηλ.: 22669664, 22661852.
Κωνσταντίνου Γεώργιος, Γιαννισίων 8, περιοχή Σταυρού, τηλ.: 22107447, 22380736.
Παρή Φανή, Χαλκάνορος 20, κατ. Γ- Δ, απέναντι από το CAFE NERO, Δάλι, τηλ.: 22314943.

ΛΕΜΕΣΟΣ

Θρασυβούλου Άννα, Λεωφόρος Πάφου 29 Α, πλησίον φώτων Ομονοίας, απέναντι από ΓΥΡΟΣ Ο ΣΑΛΟΝΙΚΙΟΣ, τηλ.: 25572303, 25578584.
Καρόζου Αργυρώ, Μαρίνα Λεμεσού, κατάστημα ΤΡΑΚΑΣΟΛ, στην είσοδο της Μαρίας, τηλ.: 25104044.
Ζαΐμη Μαρίνα, Πέτρου Τσίρου 35, κατ. 2, 140 μ. βόρεια του πολυκαταστήματος ERA Apollon, περιοχή Νααφί, τηλ.: 25770727, 99933342.
Αθανασοπούλου Ηλέκτρα, Λεωφ. Μα-

καρίου 284, κατ. 1 & 2, έναντι Ελληνικής Τράπεζας, Εναέριος, τηλ.: 25323636, 97833397.
Χριστοφόρου Νεοφύτα, Χριστάκη Κράνου 60, από τον κυκλικό κυκλοφοριακό κόμβο Γερμασόγειας προς κέντρο πόλης, 1ο φανάρι αριστερά, στα 50 μ. αριστερά, τηλ.: 25338700, 99613235.

ΛΑΡΝΑΚΑ

Ζαχαρίου Αδαμαντία, Λεωφ. Θεσσαλονίκης 13, πλησίον φρουραρίας ΑΧΝΑ, τηλ.: 24260000.
Μικάλλη Μερρόπη, Απ. Ανδρέα 37, περιοχή Κρασαά, πρώην Υπεραγορά ΚΟΝΗ, Αραδίππου, τηλ.: 24360647.
Παναγιώτου Μικαέλλα, Λεωφ. Παπανικολάου 39, απέναντι από το Στάδιο Αντώνης Παπαδόπουλος (Ανόρθωσης), τηλ.: 24251166, 24663635.

ΠΑΦΟΣ

Καρατσαουσίδου Χρυσοστόμου Έλενα, Λεωφόρος Αποστόλου Παύλου 26, κατ. 1 & 2, 100 μ. πιο κάτω από το κατάστημα ORCHESTRA, τηλ.: 26911915, 26221624.
Σωκράτους Σωκράτης, Λεωφ. Μακαρίου III & Ευαγόρα Παλληκάρη 6, Πόλις Χρυσόχους, τηλ.: 26321253, 99725006.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ

Κιαγιάς Γιώργος, Σωτήρας 6 Α, πλησίον κλινικής ΛΗΤΟ, Παραλίμνι, τηλ.: 23827020, 23744353.
Κύζα Ελένη, Φώτη Πίττα 20, Φρέναρος, απέναντι από ΤΡΙΚΟΜΙΤΗ, τηλ.: 23820331, 99827982.

ΚΕΝΤΡΑ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ ΠΙ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ: ΠΙ για ενήλικες & ΠΙ για παιδιά, 22502019, Ιπποκράτειο Νοσοκομείο, 6-12 Ψαρών, 2408, Έγκωμη.
ΛΕΜΕΣΟΣ: ΠΙ για ενήλικες, 25200194, Mediterranean Hospital, Στυγός 9, 3117, Αγία Φύλα. ΠΙ για παιδιά, 25801320, Γενικό Νοσοκομείο Λεμεσού, Νίκαιας 1, 4131 Κάτω Πολεμίδα.
ΛΑΡΝΑΚΑ: ΠΙ για ενήλικες, 24636343, Ιατρικό Κέντρο Αγία Μαρίνα, Παύλου Βαλδασεριδίου 10, 6018, Λάρνακα. ΠΙ για παιδιά, 24206132, 24800438, Γενικό Νοσοκομείο Λάρνακας, Ηνωμένων Πολι-

τειών, 6301 Λάρνακα.
ΠΑΦΟΣ: ΠΙ για ενήλικες & ΠΙ για παιδιά, 26848113, Ιδιωτικό Νοσοκομείο Ευαγγελισμός, Βασιλέως Κωνσταντίνου 82, 8021, Πάφος.
ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ: ΠΙ για ενήλικες & ΠΙ για παιδιά, 23849400, Πολυκλινική Λητώ, Λεωφόρος Σωτήρας 8, 5286, Παραλίμνι.
Ώρες λειτουργίας: 11.00 - 17.00. Επιπρόσθετα, το τηλεφωνικό κέντρο θα ξεκινά τη λειτουργία του 30 λεπτά πριν από την έναρξη λειτουργίας των ΥΕ.

Ετήσια Γενική Συνέλευση

Ο Σύνδεσμος Παλαιών Προσκόπων Επαρχίας Λευκωσίας, σας προσκαλεί στην Ετήσια Γενική Συνέλευσή του, που θα γίνει την Τετάρτη 3 Ιουνίου 2026 και ώρα 6.00 μ.μ., στο οίκημα του Συνδέσμου. Η Γενική Συνέλευση θα εξετάσει τα ακόλουθα θέματα: 1) Απολογισμός του έργου από τον Πρόεδρο, 2) Παρουσίαση Οικονομικών Καταστάσεων. Μετά τη Συνέλευση θ ακολουθήσει μικρή δεξίωση.

Γενικές (Εκλογικές) Συνελεύσεις

Καλούνται τα μέλη του Παγκύπριου Συνδέσμου Ευημερίας Τυφλών (Π.Σ.Ε.Τ.) στις Γενικές (Εκλογικές) Συνελεύσεις του συνδέσμου ως ακολούθως: Τοπικών συνδέσμων Αγίων Πέτρου και Παύλου Λεμεσού, Λιοπετρίου, Καϊμακλίου, Αγλαντζιάς, Λιβαδιών, Αθηνών και Κολοσσίου τη Δευτέρα 25 Μαΐου 2026, Επαρχιακών συνδέσμων Λευκωσίας, Λάρνακας, Λεμεσού, Αμμοχώστου, Ελευθέρας Αμμοχώστου και Πάφου τη Δευτέρα 22 Ιουνίου 2026, Κεντρικού Συμβουλίου Δευτέρα 29 Ιουνίου 2026. Πληρο-

φορίες τηλ. 22426969 9 π.μ. - 4 μ.μ.

Κλήρωση Λαχείου

Την Τετάρτη, 6/5/2026, πραγματοποιήθηκε στη Γραφεία της Αρχής Κρατικού Λαχείου, η κλήρωση λαχείου του ιερού ναού της Θεού Σοφίας Στρόβολου. Ο τυχερός αριθμός, που κερδίζει ένα αυτοκίνητο Hyundai Bayon, είναι 002977.

Έσοδα εκδήλωσης

Ο Σύνδεσμος Γονέων και Φίλων Παιδιών με Ειδικές Ανάγκες Ελεύθερης Αμμοχώστου, «ΦΑΡΟΣ ΖΩΗΣ», πραγματοποίησε στις 14 Νοεμβρίου 2025 το 1ο Ετήσιο Δείπνο Αγάπης. Τα έσοδα από την πιο πάνω εκδήλωση ήταν €25.980, τα έξοδα €11.581,73 και τα καθαρά έσοδα €14.398,27. Σκοπός της εκδήλωσης ήταν η οικονομική ενίσχυση του Συνδέσμου για την κάλυψη των λειτουργικών εξόδων. Ο «ΦΑΡΟΣ ΖΩΗΣ» έχει 30 χρόνια ζωής στην Ελεύθερη Αμμοχώστο και έχει προσφέρει τις υπηρεσίες του σε εκατοντάδες παιδιά ΑμεΑ. Ο Σύνδεσμος ευχαριστεί όλους όσους βοήθησαν να πραγματοποιηθεί η εκδήλωση.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΚΕΝΗΣ ΘΕΣΗΣ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Γίνονται δεκτές αιτήσεις για την ακόλουθη θέση ακαδημαϊκού προσωπικού: Μία (1) κενή οργανική θέση στη βαθμίδα Καθηγητή ή Αναπληρωτή Καθηγητή, στη γνωστική περιοχή: Διοίκηση (Management).

Οι αιτήσεις θα πρέπει να υποβάλλονται πλήρως συμπληρωμένες μέσω της διαδικτυακής Πύλης Εργοδότησης στον σύνδεσμο <https://careers.ouc.ac.cy/apply> και η υποβολή αιτήσεων έχει ξεκινήσει την Παρασκευή, 3 Απριλίου 2026, με καταληκτική ημερομηνία την Τετάρτη, 8 Ιουλίου 2026, στις 13.00.

Η Αρπαγή του Αιγαίου

Η Ελλάδα και η Κύπρος τις τελευταίες δεκαετίες έπρεπε ν' αποκτήσουν έναντι της Τουρκίας όπλα πειστικής και αποτελεσματικής Αποτρεπτικής άμυνας. Δεν το έπραξαν... Φωνάζαμε, γράφαμε εμείς. Ουδείς άκουε και διάβαζε... Η Τουρκία, καθ' όλη τη διάρκεια του πολέμου στο Ιράν, σχεδίαζε και διακήρυττε θέσεις κατάκτησης νησιών της Ελλάδος. Κατηγόρησε την Αθήνα ότι ετοιμάζεται μαζί με την Κύπρο και το Ισραήλ να επιτεθούν κατά της Τουρκίας! Συμπεριφορά, η οποία έχει Στρατηγικό στόχο να επιτεθεί η ίδια η Άγκυρα εναντίον της Ελλάδος. Ταυτοχρόνως ν' αποτελειώσει την Κύπρο, εξασφαλίζοντας βεβαιότητα ότι το Ισραήλ δεν θα επενέβαινε σε μια τέτοια εξέλιξη.

Με τη Στρατηγική της Τουρκίας να φτάνει σε σοβαρές εκβιαστικές πολεμικές κινήσεις κατά της Ελλάδος, είναι ο νέος νόμος που ετοιμάζει για την Εθνοσυνέλευση. Ένας νόμος που θ' «αρπάξει» το Αιγαίο από την κυριαρχία της Ελλάδος και θα «λύσει» το Κυπριακό με λύση Τουρκίας. Δηλαδή, ολόκληρη η Κύπρος να ελέγχεται από την Τουρκία. Δεν υπάρχει πλέον αμφιβολία ότι η Άγκυρα ετοιμάζει νέες επιθετικές κινήσεις κατά της Ελλάδος και της Κύπρου. Ετοιμάζει νέα τετελεσμένα και για το Αιγαίο και για την Κύπρο και για τη

Θράκη.

Πρέπει η Τουρκία να πεισθεί ότι δεν μπορεί πλέον να απειληθεί. Δεν μπορεί να εξαναγκάσει και να εκβιάσει την Ελλάδα για νέες υποχωρήσεις. Πρέπει να ψηλαφά η Τουρκία αυτήν την Αποτρεπτική δύναμη. Να την βλέπει και να την αισθάνεται. Να την υπολογίζει και να την σέβεται. Δηλαδή, να την φοβάται. Να μην τολμά να την αγνοήσει. Να μην τολμά να εκβιάζει. Αν δεν συμβεί αυτό, αν Ελλάς και Κύπρος δεν διαθέτουν ή δεν θα διαθέσουν ΤΩΡΑ Αποτρεπτική ΠΡΟΔΗΛΗ δύναμη, θα τους έλθουν μαύρες μέρες από την Τουρκία.

Στις 6 Δεκεμβρίου 1985 ο Έλληνα Πρωθυπουργός, Ανδρέας Παπανδρέου, δήλωνε: «Από την ώρα που θα νομιμοποιηθεί η τουρκική κατοχή στην Κύπρο, η απειλή στο Αιγαίο θα γίνει και άμεση και σκληρότερη». Έγινε... Στις 8 Απριλίου του 1986 δήλωνε: «Η ασφάλεια του Κυπριακού Ελληνισμού είναι μείζων υπόθεση του Έθνους και θα ήταν επικίνδυνο για την ειρήνη στην περιοχή αν την αλήθεια αυτήν την υποτιμούσε ο οποιοσδήποτε». Την υποτίμησαν οι ηγέτες και της Ελλάδος και της Κύπρου. Στις 23 Ιανουαρίου του 1987, ο ίδιος δήλωνε: «Αν χαθεί η Κύπρος, θα χαθεί σιγά-σιγά ολόκληρη η Ελλάδα». Καταλήφθηκε η μισή Κύπρος και απειλείται τώρα καθαρά το Αιγαίο και τουρκοκαταλαμβάνεται με

ειδική τουρκική νομοθεσία.

Μνημονεύουμε σήμερα τις δηλώσεις του Παπανδρέου για να υπενθυμίσουμε στη θεσμική Αντιπολίτευση του ΠΑΣΟΚ και τους Αρχηγούς του, τις εθνικές τους ευθύνες. Και για το Αιγαίο και για την Κύπρο. Σιωπούν. Δεν μιλούν. Δεν έχουν απόψεις, δεν έχουν υπεύθυνες θέσεις, δεν έχουν εθνική πολιτική; Ο Μησοτάκης ξεκαθάρισε ότι δεν θεωρεί το Κυπριακό ελλαδοτουρκική διαφορά. Αναλίσκονται μόνο στον εξοπλισμό της καθαρά τουρκοκατευθυνόμενης Ουκρανίας...

Η Τουρκία στο πρόσφατο και απώτερο παρελθόν υλοποίησε κατακτητικά της σχέδια και επεκτατικούς στρατηγικούς της στόχους, όταν η Ελλάδα είχε χαώδη εσωτερική πολιτική και κομματικά προβλήματα. Στα Εθνικά θέματα χρειάζεται ατσάλινη ενότητας εσωτερικώς. Ενότης και της Ελλάδος και της Κύπρου. Δεν υπάρχει σήμερα ενότης. Δεν υπάρχει πειστική Ανατρεπτική Δύναμις. Δεν υπάρχει κοινή αντίληψη των Τουρκικών Σχεδίων. Αυτά ψηλαφά και βλέπει η Τουρκία και εκβιάζει... Έπρεπε να είχαν προ καιρού ξυπνήσει οι Έλληνες. Ας δείξουν, έστω, ότι τώρα δεν κοιμούνται ξέγνοιαστα στην αυτοκαταστροφική τους κατευναστική αισιοδοξία, η οποία με γεωμετρική ακρίβεια φέρνει νέες μαύρες μέρες για τον συνεχώς χειμαζόμενο Ελληνισμό...

«Η Σημερινή»